

Programació **DIDÀCTICA**

Curs 2025-2026

A. ASPECTES ORGANITZATIUS	Pàgina
1. Composició del departament. Funcions de direcció, coordinacions de departament i professorat	3
2. Oferta formativa del departament didàctic. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats	3
3. Calendari de reunions	4
4. Calendari de recollida de notes	4
5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del departament didàctic	4
6. Sessions d'estandardització departamental	4
7. Proves Unificades de Certificació (PUC)	5
7.1 Administració de les proves escrites. Organització en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita	9
7.2 Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals	10
B. ASPECTES CURRICULARS	
1. INTRODUCCIÓ	11
1.1 Marc legislatiu	11
1.2 Justificació de la programació	13
1.3 Contextualització	14
2. CURRÍCULUM DELS DIFERENTS NIVELLS	15
	15
3. DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES	15
4. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES	15
a) Metodologia general i específica de l'idioma	15
b) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge	18
c) Autoavaluació de l'alumnat	25
5. AVALUACIÓ	26
a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació	28
b) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives	30
c) Criteris de correcció	32
d) Avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge	51
6. MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS	52
7. FOMENT DE LA LECTURA	55
8. UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ	57
9. RECURSOS DIDÀCTICS	56
10. ACTIVITATS CULTURALS COMPLEMENTÀRIES	57
11. TEST DE CLASSIFICACIÓ	58
ANNEX I	61
ANNEX II	157

A. ASPECTES ORGANITZATIUS

1. Composició del departament. Funcions de direcció, coordinacions de departament i professorat

El Departament de Valencià que està format per dues professores:

- Felipe Egea Ferrández, professor interí amb 14h de docència.
- M.Àngels Soler, funcionària de carrera amb destinació definitiva a l'EOI Torre Vieja que farà les funcions de cap de departament.

D'acord amb el punt 6.3 de la *RESOLUCIÓ de 30 de juliol de 2025, de la Secretaria Autonòmica d'Educació, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana durant el curs 2025-2026* i per instruccions de la direcció del centre, el departament de Valencià no compta amb cap coordinador de nivell i la cap del departament compta amb dues hores de dedicació per al compliment d'estes funcions.

Les funcions del departament didàctic són les atribuïdes en l'article 4 de l'*ORDE 87/2023, de 20 de setembre, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regula l'organització i funcionament de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana*. Dita orde, en l'article 4, apartat 8 explica també les competències de la direcció de departament.

2. Oferta formativa del departament didàctic. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats

El departament impartirà durant el present curs tots els nivells de coneixement de llengua: A2, B1, B2, C1 i C2 en modalitat presencial. Per als nivells A2 i B1 s'ofereixen dues modalitats: l'annual (curs de setembre a maig, 120h) i la intensiva (curs de 120h, de setembre a gener per a A2 i de febrer a maig per a B1). Per al nivell C2, els cursos C2.1 i C2.2 s'impartiran de manera integrada, tot seguint les especificacions del punt 3 de la *RESOLUCIÓ de 30 de juliol de 2025, de la Secretaria Autonòmica d'Educació, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana durant el curs 2025-2026*.

L'horari de les professores està complet i no permet la impartició de cap curs de formació complementària.

La distribució d'horaris i grups queda de la següent manera:

PROFESSORAT	NIVELL / CURS	HORARI
Maria Àngels Soler	A2A (intensiu 1r Q)	dilluns i dimecres, 9-13h
	B1-A (intensiu 2n Q)	dilluns i dimecres, 9-13h
	B2	dimarts i dijous, 19-21h
	C1	dimarts i dijous, 17-19 h
	Atenció a l'alumnat	dimecres 13-13.30 i dijous de 16.30-17h
Felipe Egea	A2-B	dilluns i dimecres, 17-19h

	B1-B	dimarts i dijous, 17-19h
	C2.2 i C2.2 (integrat)	dilluns i dimecres, 19-21h
	Destresa oral B1	dimarts 16-17h
	Atenció a l'alumnat	divendres 9-10

3. Calendari de reunions

Amb caràcter general, les membres del departament es reuniran en la seu de l'escola oficial d'idiomes, almenys, una vegada al mes i la seua assistència serà obligatòria. Per a això, es convocarà en un horari que possibilita l'assistència del professorat, preferentment l'últim divendres entre les 9 i les 13h i, en el cas de noves incorporacions, el primer divendres laborable des de la incorporació. Els acord adoptats en aquestes reunions quedaran reflectits en una acta, que serà redactada i custodiada per la direcció del departament. Les reunions ordinàries, tret de modificacions justificades, seran en les dates següents:

1a 1 de setembre	7a 27 de febrer
2a 26 de setembre	8a 27 de març
3a 31 d'octubre	9a 24 d'abril
4a 28 de novembre	10a 29 de maig
5a 19 de desembre	11a 26 de juny
6a 30 de gener	

4. Calendari de recollida de notes

L'avaluació contínua implica la realització d'un mínim de dues recollides de notes per destresa. Les dates per incloure les notes d'aquestes recollides en Ítaca són:

A2 intensiu: 17 i 29 de novembre; final 2 febrer

B1 intensiu: 16 i 28 de març; 18 de maig-4 juny

Cursos anuals: A2, B1, B2, C1 i C2 (integrat): 19-30 de gener; 18 maig-4 juny

Extraordinària: 22-23 de juny

5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del departament didàctic

Les plataformes de comunicació internes del departament seran el correu corporatiu Outlook i la plataforma Teams. A més, s'usarà la plataforma OneDrive per a compartir recursos, materials, proves, etc. a fi de crear un fons de recursos de tot tipus. En aquest sentit, les docents hauran de crear activitats originals en les diferents destreses.

6. Sessions d'estandardització departamental

Amb la finalitat de concretar els aspectes generals descrits en el Decret 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial en la Comunitat Valenciana i actualitzar els nivells i descriptors revisats, els dos membres del departament participaran en el seminari "Estandardització dels criteris d'avaluació de les PUC de les EOI i orientacions

metodològiques i didàctiques bàsiques en la formació en EOI" que es durà a terme entre el 14 d'abril i el 29 de maig. La primera part del seminari tindrà 8 hores de treball autònom per a l'avaluació individual de les mostres de les destreses de producció escrita, producció oral i mediació lingüística (oral i escrita) dels nivells B1, B2, C1 i C2. Així mateix, esta primera part pot incloure contingut relacionat amb els criteris d'avaluació i del MCER en format en línia mitjançant Aules Docent. La segona part del seminari constarà de 3 sessions presencials de 4 hores de durada (12h). Dues sessions seran amb ponent i la darrera es dedicarà a la posada en comú els criteris aplicats i reflexionar sobre l'avaluació de manera intradepartamental i intradepartamental.

7. Proves Unificades de Certificació (PUC)

Legislació reguladora:

Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual es fixen les exigències mínimes del nivell bàsic a l'efecte de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, dels ensenyaments d'idiomes de règim especial que regula la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, i s'estableixen les equivalències entre els ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats en diversos plans d'estudis i els d'aquest Reial decret.

Article 7

5. Correspon al professorat de les escoles oficials d'idiomes, en els termes que establisquen les administracions educatives respectives, l'elaboració, administració i avaluació de les proves per a l'obtenció dels certificats dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2.

7. En el cas de l'alumnat amb discapacitat, el disseny, l'administració i l'avaluació de les proves per a l'obtenció dels certificats s'han de basar en els principis d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació, accessibilitat universal i compensació de desavantatges. Els procediments d'avaluació han de contenir les mesures que siguin necessàries per a la seua adaptació a les necessitats especials d'aquest alumnat

ORDRE 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.

Article 34. Subministrament de les proves als centres

1. Correspon a la direcció general competent en matèria d'ensenyament d'idiomes de règim especial la distribució de la prova de certificació als centres. En aquest sentit, s'adoptaran les mesures necessàries per a garantir-ne la confidencialitat fins al moment de la seua administració en els llocs de celebració de la prova.

2. La prova de certificació per a cada idioma i nivell se subministrarà de manera simultània en tots els llocs de celebració previstos en la convocatòria anual. El lliurament de la part de producció i coproducció oral i la tasca de mediació oral s'adaptarà al calendari de convocatòria oficial i s'enviarà a les escoles oficials d'idiomes amb antelació suficient.

Article 35. Seus de realització de les proves

1. La realització de la prova de l'alumnat lliure podrà ser traslladada a una altra escola oficial d'idiomes o qualsevol altra ubicació en cas de dificultat o impossibilitat organitzativa de l'escola d'idiomes triada en la matrícula.
2. Cada EOI podrà habilitar diferents espais de realització de la prova en funció de la capacitat de la seu del centre o les seues seccions, si n'hi ha.
3. Una vegada publicada la llista definitiva d'admesos i exclosos, l'alumnat matriculat, tant oficial com lliure, no podrà sol·licitar el trasllat de matrícula de la prova.

Article 36. Tribunals d'avaluació

1. La direcció de cada departament didàctic de l'escola oficial d'idiomes nomenarà els tribunals d'avaluació de les proves de certificació del seu idioma, que, amb caràcter general, estarà compost per dos docents del mateix departament per a l'avaluació de les activitats de producció i coproducció i de mediació oral i escrita. En els departaments unipersonals es constituirà tribunal d'un sol membre.
2. Si no es poguera conformar un tribunal de dos membres en alguna de les activitats de llengua, es prioritzaria l'avaluació en tribunal unipersonal de l'activitat de producció i coproducció de textos escrits.

Real Decreto 1/2019, de 11 de enero, por el que se establecen los principios básicos comunes de evaluación aplicables a las pruebas de certificación oficial de los niveles Intermedio B1, Intermedio B2, Avanzado C1, y Avanzado C2 de las enseñanzas de idiomas de régimen especial.

Article 6 Administración de pruebas de certificación.

1. Corresponde al profesorado de las escuelas oficiales de idiomas, en los términos que establezcan las respectivas administraciones educativas, la administración de las pruebas para la obtención de los certificados de los niveles Intermedio B1, Intermedio B2, Avanzado C1, y Avanzado C2.
2. El proceso de administración de pruebas se desarrollará según directrices que aseguren la validez y la fiabilidad de dicho proceso y la igualdad de condiciones de todos los candidatos a certificación. Las administraciones educativas recogerán dichas directrices en una guía de administración de pruebas de certificación con el objeto de orientar al profesorado respectivo en el protocolo que habrán de seguir en la administración de las distintas partes correspondientes a las diferentes actividades de lengua que las pruebas evalúen.

Artículo 7. Evaluación y calificación de pruebas de certificación.

1. Corresponde al profesorado de las escuelas oficiales de idiomas, en los términos que establezcan las respectivas administraciones educativas, la evaluación y calificación de las pruebas para la obtención de los certificados de los niveles Intermedio B1, Intermedio B2, Avanzado C1, y Avanzado C2.
2. En la evaluación y calificación de las pruebas de certificación se tomarán como referencia los criterios de evaluación establecidos para cada nivel y actividad de lengua en los currículos que establezcan las administraciones educativas para cada idioma, currículos que deberán incluir, en todo caso, el currículo básico fijado en el anexo I del Real Decreto 1041/2017, de 22 de diciembre. Los criterios de evaluación de las pruebas serán recogidos en la correspondiente convocatoria.

En la evaluación de las pruebas de competencia general, en las partes correspondientes a las actividades de producción y coproducción de textos orales, de producción y coproducción de textos escritos, y de mediación, se establecerá una ponderación y valoración por igual de los diversos criterios de evaluación. En cualquier caso, no se dará más peso a unos criterios (por ejemplo, corrección fonética, u ortográfica) que, aisladamente o frente a otros, no se correspondan, en general o en sus detalles, con la actuación esperada del candidato según la descripción del conjunto de los criterios de evaluación que se describen en el currículo para cada nivel y actividad de lengua.

3. El proceso de evaluación y calificación de pruebas se desarrollará según directrices que aseguren la fiabilidad, la equidad y la transparencia de dicho proceso. Las administraciones educativas recogerán dichas directrices en una guía de evaluación y calificación de pruebas de certificación con el objeto de orientar al profesorado respectivo en los procedimientos que habrán de seguir y en las actuaciones que, en su caso, hayan de realizar ante cualquier incidencia en la evaluación y calificación de pruebas. La guía de evaluación y calificación de pruebas de certificación contendrá, entre otros aspectos, las tablas, parrillas, escalas o cualesquiera otros instrumentos de evaluación que aplicará el profesorado, en los que se recogerán los criterios de evaluación a partir del currículo, con su correspondiente ponderación y puntuación, así como las observaciones del profesorado, en cualquier sentido, sobre el cumplimiento de dichos criterios por parte de los candidatos que puedan resultar pertinentes y necesarias para la justificación de la calificación otorgada a los mismos. En ningún caso se realizarán correcciones, observaciones, o anotaciones, ni cualquier clase de indicación o marca, sobre la producción escrita de los candidatos.

4. Las administraciones educativas organizarán, para el profesorado implicado en aquest proceso, sesiones de estandarización de la evaluación y la calificación de pruebas. Estas sesiones de estandarización tendrán como finalidad, a través del análisis y valoración de diversas producciones orales y escritas, familiarizar al profesorado con los criterios y los instrumentos de evaluación, y garantizar una aplicación homogénea y fiable de los mismos.

5. En el caso de aquellos candidatos que no realicen alguna o algunas de las partes que conformen la prueba de certificación, la calificación otorgada en las mismas se expresará en términos de «No Presentado». La calificación final de la prueba en su conjunto será, en aquests casos, de «No Apto». En el caso de aquellos candidatos que no realicen ninguna de las partes que conformen la prueba de certificación, se les otorgará la calificación global final de «No Presentado».

Artículo 8. Publicación de resultados y procedimientos de reclamación sobre las calificaciones.

1. Los resultados de las pruebas se harán públicos conforme a lo que establece la legislación vigente en materia de protección de datos de carácter personal y, en todo caso, a lo establecido en la disposición adicional vigesimotercera de la Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación.

2. La información que se facilite al alumnado sobre el resultado de las pruebas de certificación incluirá la puntuación de cada una de las partes que las componen y su correspondiente calificación parcial, así como la calificación global correspondiente a la prueba en su conjunto.

3. Los alumnos, o sus tutores o representantes legales, podrán solicitar, por escrito, al órgano que determine cada administración educativa la revisión de la calificación obtenida en una o varias de las partes que componen la prueba de certificación correspondiente. El plazo de presentación de estas solicitudes será de tres días hábiles, contados a partir de la fecha de la publicación de los resultados de la evaluación.

4. Las pruebas objeto de reclamación serán valoradas por parte del órgano y siguiendo las pautas que determine cada administración educativa con objeto de verificar que han sido evaluadas en su totalidad y con una correcta aplicación de los criterios de evaluación establecidos, y de comprobar que no se han producido errores en el cálculo de las calificaciones por cada parte de la prueba y de la calificación final.

5. Una vez finalizado el proceso de revisión, el órgano que determine cada administración educativa adoptará la resolución que establezca las calificaciones definitivas y la notificará a los reclamantes. Los reclamantes tendrán derecho a ver las pruebas revisadas una vez finalizado en su totalidad el proceso de revisión establecido en aquest artículo, en el plazo de diez días desde la notificación de la resolución de revisión. Contra la resolución que establezca las calificaciones definitivas, los interesados podrán interponer los recursos que establezca la normativa vigente.

6. Se garantizará que todas las actuaciones previstas en aquest artículo sean accesibles para personas con discapacidad.

Artículo 9. Tratamiento y custodia de las pruebas y de los materiales de evaluación. Los procesos de elaboración, edición, impresión, copiado y distribución de los documentos que constituyan las pruebas de certificación se realizarán garantizando la debida confidencialidad de los mismos.

Artículo 10. Análisis del proceso evaluativo y aseguramiento de la calidad de la certificación. Tras la administración, evaluación y calificación de las pruebas, las administraciones educativas podrán realizar un análisis del proceso evaluativo en su conjunto y de la calidad del mismo y de las pruebas, incluyendo los resultados obtenidos por el alumnado en dichas pruebas. Los resultados de aquest análisis se recogerán en un informe que podrá tenerse en cuenta en ulteriores procesos de diseño, elaboración, administración, y evaluación y calificación de pruebas de certificación.

ORDRE 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana

Article 30. Convocatòria de la prova de certificació

1. La direcció general competent en matèria d'ensenyament d'idiomes de règim especial convocarà anualment la prova de certificació per a l'alumnat oficial a la finalització del curs i determinarà, entre altres aspectes, els idiomes i nivells convocats, el calendari de matriculació, la data i el lloc de celebració de la prova. Les candidates i els candidats oficials a la prova de certificació disposaran de dues convocatòries anuals.

2. La direcció general competent en matèria d'ensenyament d'idiomes de règim especial determinarà els idiomes, els nivells i la periodicitat de les convocatòries de la prova de certificació per a alumnat lliure.
3. La prova de certificació només es podrà convocar en els idiomes i nivells que s'impartisquen en cada centre en el moment de la convocatòria de la prova.

7.1 Administració de les proves escrites. Organització en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita dels tribunals

El calendari de realització de les quatre activitats de llengua escrites de la prova unificada de certificació de cada nivell, tant en la convocatòria ordinària com en l'extraordinària, serà l'establert per la Conselleria d'Educació en la RESOLUCIÓ de convocatòria anual de PUC.

La prova escrita es realitzarà en una data diferent de la de les proves orals. Si la Conselleria d'Educació no fa cap canvi, a hores d'ara l'ordre d'administració de les diferents activitats de llengua de la prova de la convocatòria ordinària serà el següent:

1. Comprensió de textos escrits
2. Comprensió de textos orals
3. Mediació escrita
4. Producció i coproducció de textos escrits

Les persones candidates seran convocades per a entrar a l'aula al començament de la prova i després del descans, i només s'hi podrà accedir en aquestes dos ocasions. Aquest fet implica que si alguna persona no pot realitzar la primera part de la prova (CE i CO) sí que podrà presentar-se a la segona (ME i PE). Es recorda que una vegada lliurades a les persones candidates cada una de les proves, es considerarà que s'hi han presentat. En cap cas, per tant, es permetrà abandonar cap prova i que conste com a «No Presentat»

Per a garantir l'objectivitat en la correcció, sempre que siga possible, dos professors/es com a mínim avaluaran les **redaccions** de cada candidat/a, seguint els criteris d'avaluació establerts per a la prova. S'avalua la competència pragmàtica i lingüística de la persona candidata, tenint en compte els aspectes següents:

Adequació: Es refereix al compliment de la tasca, és a dir, al desenvolupament dels punts que s'hi expliciten. És important observar l'extensió o nombre de paraules que s'haja estipulat i ajustar el text al registre i al gènere textual requerits (carta, nota informal, narració...).

Coherència i cohesió: Es refereix a l'organització sintàctica de la informació, de les idees i del manteniment de la línia discursiva. Es reflecteix per mitjà de la disposició i de la unió d'oracions i de paràgrafs, i per mitjà de l'ús de mecanismes de referència (pronoms, cadenes lèxiques, seqüenciació temporal i l'ús adequat dels signes de puntuació).

Riquesa: Es refereix a la varietat i a la precisió de la informació, del lèxic i de les estructures lingüístiques utilitzades.

Correcció: Es refereix al fet que les paraules, sintagmes i oracions han de ser correctes formalment i han de respectar les regles de formació, la concordança, l'ordre de les paraules, la complementació de verbs i substantius, adjectius,

adverbis i les regles de combinació.

Per a garantir l'objectivitat en la correcció, sempre que siga possible, dos professors/es com a mínim avaluaran la **mediació escrita** de cada candidat/a, seguint els criteris d'avaluació establerts per a la prova, que són els següents:

Estratègies de mediació: Es refereix a l'ús adequat de les estratègies de mediació requerides per la tasca (seleccionar, resumir, parafrasejar, postillar i interpretar dades i imatges).

Adequació: Es refereix a l'adequació a la situació comunicativa i al destinatari i a l'ús correcte de les convencions del gènere. És important, a més, ajustar-se a l'extensió establerta.

Cohèrència i cohesió: Es refereix a l'organització de la informació i de les idees de manera lògica perquè el discurs siga fàcilment comprensible.

Riquesa: Es refereix a la varietat, del lèxic i de les estructures utilitzades en la mesura que la situació comunicativa ho demane i el nivell de competència ho permeta.

Correcció: Es refereix a l'ús correcte de les estructures gramaticals, del lèxic i de l'ortografia.

7.2 Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals

El calendari de realització de la producció i coproducció orals i de mediació oral el determinarà la direcció d'estudis o, per delegació, la cap de departament, i es publicarà en la web de l'EOI. Aquest calendari es publicarà amb prou antelació perquè l'alumnat pugui sol·licitar els canvis necessaris sempre que entre en els supòsits de canvi justificats, d'acord amb el que dispose la convocatòria anual de PUC de la Conselleria d'Educació. Una vegada fets els canvis justificats, es procedirà a la convocatòria de l'alumnat distribuïts en dies i franges horàries concretes.

Les proves de producció i coproducció de textos orals i de mediació oral es realitzaran juntes, el mateix dia i a la mateixa hora. Aquesta data podria ser modificada si sorgira alguna incidència el dia de l'examen respecte al tribunal examinador. La matriculació en la prova podrà comportar l'enregistrament de veu de la prova corresponent a les activitats de llengua de producció i coproducció oral i de mediació oral. El material enregistrat no podrà ser reproduït amb finalitats distintes de l'avaluadora. A efectes d'allò establert en l'article 4.4 de l'Ordre 32/2011, es considerarà com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua de producció i coproducció oral i de mediació oral la rúbrica d'avaluació emplenada pel tribunal. La gravació no formarà part de l'expedient administratiu de la persona candidata. Les proves de producció i coproducció de textos orals i de mediació oral poden fer-se abans que les altres parts escrites.

Les proves de **producció i coproducció de textos orals i mediació oral** es duran a terme per parelles, i en cas de nombre imparell de persones candidates, per trios, allargant proporcionalment el temps de la prova. Les instruccions per a la correcta realització de la prova estaran exposades a la porta de l'aula perquè els candidats puguin familiaritzar-se amb les fases i amb el que han de fer. Rebran, així mateix, el material necessari per a realitzar les dos tasques.

Per a la prova de Producció i Coproducció Orals, el professorat avalua les persones

candidates seguint els criteris d'avaluació establerts per al nivell, que són els següents:

Adequació: Es refereix al compliment de la tasca: si la informació està relacionada amb el tema i la tasca, si segueix les pautes i els punts que conformen aquesta tasca, respectant els temps d'intervenció establerts en les instruccions i si l'extensió s'ajusta al que s'hi requereix. En la fase d'interacció, la persona candidata demostra si sap iniciar, mantindre i acabar una conversa i demanar aclariments quan no entén.

Coherència i cohesió: Es refereix a l'organització de la informació i de les idees de manera lògica perquè el discurs siga fàcilment comprensible.

Fluïdesa Es refereix a la capacitat d'expressar-se amb un ritme prou regular per a no interrompre la comunicació amb vacil·lacions o pauses excessives o massa llargues per al nivell.

Riquesa: Es refereix a la varietat i a la precisió de la informació, del lèxic i de les estructures utilitzades en la mesura que la situació comunicativa ho demane i el nivell de competència ho permeta.

Correcció: Es refereix a l'ús correcte de les estructures gramaticals, del lèxic i de la correcció formal en la pronunciació.

Per a garantir l'objectivitat en la correcció, sempre que siga possible, dos professors/es com a mínim avaluaran la **mediació oral** de cada candidat/a, seguint els criteris d'avaluació establerts per a la prova, que són els següents:

Estratègies de mediació: Es refereix a l'ús adequat de les estratègies de mediació requerides per la tasca (seleccionar, resumir, parafrasejar, postillar i interpretar dades i imatges).

Adequació: Es refereix a l'adequació a la situació comunicativa i al destinatari i a l'ús correcte de les convencions del gènere. És important, a més, ajustar-se a la durada.

Coherència i cohesió: Es refereix a l'organització de la informació i de les idees de manera lògica perquè el discurs siga fàcilment comprensible.

Riquesa: Es refereix a la varietat, del lèxic i de les estructures utilitzades en la mesura que la situació comunicativa ho demane i el nivell de competència ho permeta.

Correcció: Es refereix a l'ús correcte de les estructures gramaticals, del lèxic i de la correcció formal en la pronunciació.

B. ASPECTES CURRICULARS

1. INTRODUCCIÓ

1.1 Marc legislatiu

Aquesta programació està elaborada segons la següent legislació:

Legislació general:

- **Llei orgànica 2/2006**, de 3 de maig, d'educació, l'objectiu de la qual és capacitar l'alumnat per a l'ús adequat dels diferents idiomes fora de les etapes ordinàries del sistema educatiu, queden organitzats en l'article 59 al 62 en els nivells bàsic, intermedi i avançat, i aquests nivells es

corresponen, respectivament, amb els nivells A, B i C del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües, que se subdivideixen, alhora, en els nivells A1, A2, B1, B2, C1 i C2.

- **Reial Decret 806/2006**, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, establert per la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.

Organització i funcionament

- **Decret 167/2017 de 3 de novembre**, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament orgànic i funcional de les escoles oficials d'idiomes.
- **Ordre 87/2013, de 20 de setembre**, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regula l'organització i el funcionament de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana.
- **Resolució de 30 de juliol de 2025**, de la Secretaria Autonòmica d'Educació, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana durant el curs 2025-2026

Curriculums

- **Decret 242/2019, de 25 d'octubre**, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana. [2019/10415]
- **Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre**, pel qual es fixen les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial.

Avaluació

- **Ordre 34/2022, de 14 de juny**, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.
- **Ordre 32/2011, de 20 de desembre**, de la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació, per la qual es regula el dret de l'alumnat a l'objectivitat en l'avaluació, i s'estableix el procediment de reclamació de qualificacions obtingudes i de les decisions de promoció, de certificació o d'obtenció del títol acadèmic que corresponga.

Inclusió

- **Resolució conjunta de 20 de setembre de 2021**, de la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme i de la Direcció General d'Inclusió Educativa, per la qual es dicten les instruccions per a la sol·licitud d'adaptacions d'accés en les escoles oficials d'idiomes valencianes.

1.2. Justificació de la programació

L'ensenyament d'idiomes s'organitza en tres nivells: nivell bàsic, nivell intermedi i nivell avançat, els quals es corresponen, respectivament, amb els nivells A, B i C del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües, que se subdivideixen en els nivells A1, A2, B1, B2, C1 i C2. D'acord amb aquesta subdivisió, els ensenyaments d'idiomes de règim especial i les certificacions oficials d'idiomes tenen l'organització i la denominació que es recull a continuació: bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2.

Durant el curs 2025-2026, el Departament de València de l'EOI Torrevieja impartirà els nivells A2, B1, B2, C1 i C2. Cada curs té una durada mínima de 120 hores. Els nivells i grups es distribueixen de la manera següent:

Bàsic A2: A2 anual i A2 intensiu (1r quadrimestre)

Intermedi B1: B1 anual i B1 intensiu (2n quadrimestre)

Intermedi B2: un grup anual

Avançat C1: un grup anual

Avançat C2.1 i C2.2: modalitat integrada en un grup anual

Els aspectes bàsics i comuns a totes les llengües impartides a les escoles oficials d'idiomes valencianes s'inclouen en l'annex I del Decret 242/2019 i tenen com a referència el currículum que recull l'annex I del Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre. Els continguts lingüístics específics per a cada una de les llengües impartides a les escoles oficials d'idiomes valencianes s'inclouen en l'annex II del Decret 242/2019.

Els currículums dels nivells bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2 i avançat C1 i C2. inclouen totes les activitats de llengua: activitats de comprensió de textos orals i escrits, producció i coproducció de textos orals i escrits i mediació lingüística. En cada un dels cursos dels diferents nivells es desenvolupa la competència comunicativa general de l'alumnat en l'idioma objecte d'estudi.

Aquest document pretén ser la guia d'intervenció directa a l'aula, per tant, es tracta d'un pla concret adreçat a un grup d'alumnat determinat. Aquesta programació està formada per un seguit d'elements que són el conjunt d'objectius, els mètodes pedagògics, les competències, els criteris d'avaluació i els continguts del currículum. Així doncs, aquesta programació esdevé l'instrument que permet i millora el procés d'ensenyament-aprenentatge i, consegüentment, fa possible que l'adquisició de la llengua siga eficient.

La programació també es basa en les directrius del Marc Comú Europeu de Referència per a les Llengües (MECR) elaborat pel Consell d'Europa, juntament amb la legislació i les normes per a les escoles d'idiomes de l'Estat i la Comunitat Valenciana esmentades anteriorment.

Tota aquesta programació està arrelada en la convicció que l'ensenyament de llengües ha de ser pragmàtic, comunicatiu i basat en l'acció. L'objectiu principal, doncs, és ampliar i desenvolupar les competències comunicatives a través de la flexibilitat del professorat per a atendre les necessitats individuals de l'alumnat i ensenyar la llengua de manera integral i contextualitzada.

El punt de partida és l'adquisició i l'establiment de les capacitats generals del

nivell, que s'agruparan al voltant de les destreses comunicatives següents, que seran l'objecte d'avaluació: comprensió oral, expressió i interacció orals, comprensió escrita

1.3 Contextualització

L'alumnat que estudia a l'EOI Torrevieja procedeix de la ciutat de Torrevella i de localitats properes com ara Rojals, Sant Fulgenci, Callosa del Segura, Almoradí, Los Montesinos o Guardamar. Totes són, excepte Guardamar, zones castellanoparlants, d'acord amb la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià. Tot i així, trobem en la seua parla recialles d'un territori que històricament havia sigut valencianoparlant.

A més d'alumnat castellanoparlant de la zona i d'altres comunitats autònomes, n'hi ha de valencianoparlant (sobretot en el nivell Avançat) i també d'alumnat estranger de diverses procedències, tant de països de llengua castellana (l'Argentina, Colòmbia, Cuba...) com d'altres idiomes (Brasil, Romania, Polònia, Rússia...). En aquest darrer cas, el coneixement mínim de castellà que tenen és de C1 i, en algun cas, B1, cosa que es tindrà present a l'hora de fer tasques de mediació interlingüística i d'adaptar l'enfocament metodològic.

Bona part de l'alumnat de valencià de l'EOI Torrevieja és o aspira a ser treballador de l'Administració pública, és per això que la seua meta és obtindre el certificat de coneixements de valencià per tal de complir requisits o mèrits de la seua especialitat. És a dir, estudien valencià per motius laborals, com sol ser habitual en l'alumnat de la resta d'idiomes. Ara bé, sovint, l'alumnat manifesta prejudicis lingüístics cap al valencià, patrons estesos socialment que bloquegen tant l'ús com l'aprenentatge de la llengua. Malgrat que aquest factor no afavoreix un entorn afectivament motivador per a l'alumne, en general, la predisposició no sol ser negativa, però sí que sol haver-hi un sentiment de desafecció. És per tot això que inclourem en la nostra metodologia elements per tal de motivar-los i d'acostar-los a la llengua pròpia del País Valencià de manera que s'afavorisca l'aprenentatge.

Segons el MCER (2001; 2017), la finalitat última de l'ensenyament d'idiomes és l'adquisició d'una competència plurilingüe. Aquesta es caracteritza per l'eficiència en la pràctica comunicativa i, també, per l'apreciació del valor de les diferents llengües i les cultures que vehiculen. En aquest sentit, s'ha de concebre que el valencià forma part del patrimoni lingüístic i cultural del nostre territori, i esdevé una mostra de la diversitat lingüística. Per tot plegat, és una eina d'integració social i cultural d'una part del nostre alumnat, que prové d'altres països o d'altres zones de l'Estat espanyol. En aquest sentit, els i les docents del Departament prenem consciència d'aquest valor i de les necessitats particulars d'aquesta mena d'aprenents.

El professorat serà exemple tant en el model de llengua com en l'ús. D'acord amb l'enfocament del MCER, cal afavorir la competència comunicativa en diverses situacions reals i promoure l'ús actiu de la llengua. Aquest principi implica que es valoren metodologies que utilitzen la llengua d'aprenentatge el màxim possible dins de l'aula per crear un entorn ric en *input* lingüístic. A més, el MCER emfatitza el **plurilingüisme** i la necessitat de reconèixer les competències lingüístiques prèvies dels alumnes, la qual cosa permet moments en què es puguin fer connexions amb altres llengües que coneguen, però mantenint la llengua meta com a eix principal.

En aquest sentit, el departament de Valencià està a la disposició de l'equip directiu

i de la Coordinació d'Igualtat i Convivència per a col·laborar amb les tasques de normalització lingüística al centre.

2. CURRÍCULUM DELS DIFERENTS NIVELLS

El currículum dels nivells Bàsic A2, Intermedi B1 i B2 i Avançat C1 i C2 es defineix en el **Decret 242/2019, de 25 d'octubre de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport** (DOGV núm. 8672, de 8 de novembre de 2019):

- ANNEX I (p.60) continguts bàsics del currículum, comuns a tots els idiomes (Introducció)

NIVELL BÀSIC A2

http://www.dogv.gva.es/datos/2019/11/07/pdf/2019_10415.pdf#page=18

NIVELL INTERMEDI B1

http://www.dogv.gva.es/datos/2019/11/07/pdf/2019_10415.pdf#page=39

NIVELL INTERMEDI B2

http://www.dogv.gva.es/datos/2019/11/07/pdf/2019_10415.pdf#page=55

NIVELL AVANÇAT C1

http://www.dogv.gva.es/datos/2019/11/07/pdf/2019_10415.pdf#page=73

NIVELL AVANÇAT C2

http://www.dogv.gva.es/datos/2019/11/07/pdf/2019_10415.pdf#page=90

3. DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES

Vegeu l'ANNEX II, p. 158

4. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES

4. a) Metodologia general i específica de l'idioma

Els ensenyaments d'idiomes estaran orientats al desenvolupament de la competència comunicativa de l'alumne i assumiran l'enfocament que adopta el Marc Comú Europeu de Referència per a les Llengües (2001; 2017). L'aplicació del currículum fomentarà la responsabilitat i l'autonomia de l'alumne en l'aprenentatge, la competència plurilingüe i pluricultural, i la dimensió intercultural, per ser aspectes que incideixen en un aprenentatge més efectiu. Així doncs, el Marc de Referència (2001; 2017) ens presenta un enfocament orientat a l'acció, a l'ús de la llengua. D'aquest enfocament es deriva un model de competència comunicativa lingüística que té una base fonamentalment pràctica, que s'equipara amb la capacitat d'ús de d'idioma i que comprén tant

la competència lingüística com les competències sociolingüística i pragmàtica. Es tracta, per tant, que l'estudiant de llengües, com a futur usuari de l'idioma, arribi a ser capaç de posar en joc les competències esmentades per a dur a terme activitats lingüístiques per mitjà del processament receptiu i productiu de textos de distint tipus sobre diversos temes, en àmbits i contextos específics, i per mitjà del desenvolupament de les estratègies més adequades. Les competències lingüístiques són un vehicle per a la comunicació i, en aquest sentit, l'alumne haurà d'adquirir-les a través d'activitats i tasques corresponents. De la mateixa manera, les competències sociolingüística i pragmàtica hauran d'adquirir-se a través de situacions d'ús reals que els permetran entrar en contacte directe amb els usos i les característiques de la nostra cultura. A més, com que l'alumnat viu en immersió lingüística, aquesta situació facilitarà amb escreix l'assoliment d'aquestes competències. Les tasques d'aprenentatge, dissenyades a partir dels objectius específics que aquest departament pretén aconseguir, han de ser també comunicatives per a oferir a l'alumnat adult l'oportunitat d'utilitzar l'idioma tal com ho faria en situacions reals de comunicació. Per tant, l'alumnat realitzarà activitats d'expressió, comprensió, mediació o una combinació d'aquestes. Per a portar a terme eficaçment les tasques corresponents, l'alumnat haurà de ser entrenat en estratègies de planificació, execució, control i preparació, així com en una sèrie de procediments discursius generals i específics per a cada destresa, i se li haurà de proporcionar uns coneixements formals que li permeten comprendre i produir textos ajustats a les necessitats de comunicació. Així doncs, l'objectiu prioritari de l'ensenyament de llengües és desenvolupar la competència comunicativa, és a dir, desenvolupar la capacitat de reconèixer i produir missatges que no siguin només correctes gramaticalment, sinó també apropiats a la situació en la qual s'usen. Aquesta competència s'ha d'assolir tant en l'àmbit oral com en l'escrit i la metodologia que caldrà emprar a l'aula haurà de ser activa, funcional i situacional, sense deixar de banda, però, el component gramatical. És evident, per tant, que no es pot dedicar cada classe exclusivament a l'expressió oral. La quantitat d'alumnes en alguns grups fa impossible dedicar al mètode comunicatiu bona part de la classe. Per la qual cosa, es faran servir diversos enfocaments comunicatius, depenent de les condicions grupals i del contingut tractat. Podem dir, en definitiva, que el mètode vàlid no pot ser homogeni sinó eclèctic, fet que també donarà a les classes més variabilitat i vitalitat. Tanmateix, com que l'objectiu principal és comunicar-se en la llengua estudiada, la participació de l'alumnat a través d'exercicis per parelles, d'intervencions puntuals i d'exposicions breus i temporalitzades de temes concrets prèviament preparades, ajudaran a completar aquest objectiu. La interacció és imprescindible tant entre l'alumnat com entre el professorat i l'alumnat. Per tant, tot i la importància donada a l'expressió oral, cal no bandejar la resta de les habilitats lingüístiques: expressió escrita, comprensió oral i comprensió escrita. Sempre, sense deixar de banda l'aspecte gramatical. En conseqüència, els aspectes relacionats amb els registres estilístics o funcionals, hauran d'anar assimilant-se a través d'altres punts que cal treballar dins l'aula:

- les estructures i l'ús adequats
- els fonemes pronunciats de manera correcta allunyats d'un sistema alié
- l'ampliació del component lèxic que done compte de la riquesa i el matís lingüístic
- les expressions funcionals adequades a distintes situacions i nivells de formalitat

- en els nivells B2, C1, C2 l'estudi del registre funcional també se centrarà en l'aproximació de la terminologia específica de certs llenguatges d'especialitat (formació de paraules).

A partir del nivell Intermedi B1, una aproximació a la dialectologia serà vehiculada a través de cançons, llegendes, rondalles i refranys, analitzant-ne les alteracions fonètiques i normatives que s'hi poden presentar. L'aprofundiment en el coneixement dels dos grans grups dialectals en els nivells B2, C1 i C2 es durà a terme a través de textos reals i contextualitzats, que expliciten l'evolució històrica i la varietat diatòpica de la llengua. En qualsevol cas, aquesta actuació no es plantejarà en termes de coneixements filològics o dialectològics, sinó que es vehicularà com a mostra de diversitat i riquesa lingüística i cultural. D'altra banda, cal recordar que la competència d'aprendre a aprendre, encaminada a potenciar en l'alumne la seua capacitat d'autoaprenentatge i de reflexió sobre el mateix aprenentatge (recursos, necessitats, presa de decisions, etc.), té també una importància definitiva en un procés de què ha de responsabilitzar-se. S'haurà d'ajudar l'alumnat a prendre consciència de la gran importància que té la competència d'aprendre a aprendre en el procés de consolidació efectiva d'una llengua. El paper del docent serà, consegüentment, el de presentador, dinamitzador, guia i acompanyant, així com i avaluador de l'activitat, i valorarà l'ús adequat de l'idioma per damunt del coneixement del sistema teòric del mateix i de la pura correcció formal. D'acord amb tot el que s'acaba d'exposar, caldrà tenir en compte els principis metodològics següents:

- El paper del professorat serà essencialment el de facilitar la participació de l'alumne en la realització d'activitats comunicatives, avaluar-ne l'actuació, així com orientar i indicar l'alumne en el desenvolupament de les seues competències i estratègies d'aprenentatge.
- Les activitats d'aprenentatge se centraran en activitats de comprensió, producció, interacció i mediació en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir.
- Les classes s'impartiran en valencià per a garantir el contacte directe de l'alumnat amb la llengua.
- Les classes s'organitzaran de manera que s'afavorisca la comunicació entre l'alumnat i es proposaran diferents activitats en què es promoga la dinàmica de grup(s). Amb aquest objectiu, s'afavorirà un clima de col·laboració, empatia, respecte i interès.
- A l'hora de programar activitats, s'ha d'atendre els interessos de l'alumnat. Així doncs, a partir de l'activitat elegida es prepararà la unitat didàctica, es programaran els recursos necessaris per a dur-la a terme i es dissenyarà el procés d'interiorització, rutinització i assoliment d'aquests continguts

Foment de la igualtat i la convivència: l'article 14 de la Constitució Espanyola declara la igualtat de totes les persones "sense que puga prevaldre cap discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social". Per tant, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes

de la Comunitat Valenciana, com a espai d'igualtat i de convivència, ha de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de la persona, i dels grups en què s'integra, siguen reals i efectives i per a eliminar els obstacles que n'impedisquen o en dificulten la plenitud, com són els prejudicis. Per tant, no s'han d'incloure continguts discriminatoris contra les dones per raó de sexe, ni que justifiquen o inciten la violència sobre la dona, alhora que s'ha de fomentar la igualtat de gènere, educar en els valors i destacar el respecte a la dignitat de la persona i la necessitat d'erradicar la violència sobre la dona.

Així mateix, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana ha de ser un espai respectuós, no solament plurilingüe i pluricultural, sinó també lliure de tota pressió, agressió o discriminació per motius d'identitat de gènere, expressió de gènere, diversitat sexual i familiar en qualsevol dels vessants o manifestacions.

4.2. Activitats i estratègies d'ensenyament-aprenentatge

a) Principis metodològics

Seguint les recomanacions del MCER, proposem que:

- Els objectius declarats se centren en l'ús efectiu de l'idioma per part de l'alumne. Per tant, les pràctiques d'ensenyament i aprenentatge s'orientaran de manera que l'actuació d'aquest ocupe el major temps possible.
- El paper del professor serà essencialment el de facilitar la participació de l'alumne en la realització d'activitats comunicatives, avaluar la seua actuació, orientar-lo respecte a aquests i indicar com pot desenvolupar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.
- Conforme els objectius generals i específics establerts, les activitats d'ensenyament i aprenentatge se centraran fonamentalment en aquelles a les quals l'alumnat haurà d'enfrontar-se en situacions de comunicació real - això és, activitats de recepció/comprensió, producció/expressió, interacció i mediació, a través de tasques que impliquen aquestes activitats.
- Les classes s'impartiran en l'idioma objecte d'estudi per a garantir una major exposició directa a la llengua del procés d'ensenyament-aprenentatge.
- Les classes s'organitzaran de manera que s'afavorisca la comunicació entre l'alumnat i s'hi fomenti la dinàmica de grup(s) que afavorirà la col·laboració, l'empatia, el respecte i l'interés.
- Els objectius se centren en l'ús efectiu de l'idioma i, per tant, les pràctiques d'ensenyament i aprenentatge s'orientaran perquè l'alumne hi tinga una participació activa el major temps possible.
- Els distints tipus de competències de comprensió, expressió, interacció, mediació s'integraran dins de tasques comunicatives que en posen en pràctica una o més d'una. En aquest procés, les competències purament lingüístiques seran només un mer vehicle per a la comunicació.
- Les tasques d'aprenentatge hauran de ser reals o versemblants, la qual cosa suposa que hauran d'estar definides en termes d'acció, tindre una finalitat clara,

estar ben contextualitzades i produir un resultat. A més, hauran d'estar enfocades cap a la vida real. La importància d'una metodologia basada en l'enfocament funcional cobra especial rellevància perquè:

- Facilita una millor definició dels exponents funcionals i els continguts gramaticals.
- Ens permet detectar necessitats específiques.
- L'alumne detecta una aplicació immediata a la vida real.
- Facilita l'aprenentatge de les estructures gramaticals dotant-les d'una aplicabilitat més real.
- Ens fa reflexionar més sobre la llengua.
- Propicien una millor ensenyança dels continguts socioculturals i sociolingüístics perquè l'alumne s'ha d'enfrontar a situacions quotidianes i costums populars.
- Les característiques de les activitats que es duren a terme (textos o material de base utilitzat, tema, operacions que comporta, duració, nombre de participants, instruccions, etc.) i les condicions en què es realitzaran (quan i com), s'establiran essencialment en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir en cada curs.
- Els mitjans, els mètodes i els materials que s'hi utilitzaran seran tan similars com siga possible a aquells que l'alumnat puga trobar i se seleccionaran en funció de la idoneïtat per a aconseguir els objectius establerts.
- L'ús adequat de la llengua tindrà més importància que conèixer-ne el del sistema teòric i la mera correcció formal. Pensem que els errors de l'alumne són inevitables, que formen part de la interllengua de transició, i per tant, no han de tindre's en compte excepte quan siguin sistemàtics o interferesquen en la 6 comunicació. Però sí que se n'ha de fer una anàlisi a fi que l'alumne reflexione sobre la seua actuació i la millora.
- El paper del professorat serà essencialment el de facilitar la participació de l'alumne en la realització d'activitats comunicatives, avaluar-ne l'actuació, orientar-lo respecte a aquesta i indicar-li com pot desenvolupar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.
- Fomentarem la competència d'aprendre a aprendre, que té com a objectiu potenciar en l'alumne la capacitat d'autoaprenentatge, té també una importància definitiva en un procés de què ha de responsabilitzar-se. En aquest sentit, caldrà desenvolupar en l'alumne, no sols les seues capacitats innates, sinó també estratègies d'aprenentatge adequades per a l'autoformació i actituds positives envers el procés d'ensenyament-aprenentatge.
- Es fomentarà l'ús de les TIC com a mitjans que faciliten l'ensenyament-aprenentatge de llengües, que amplien els límits de la comunicació, que faciliten la pràctica de les diferents destreses, l'intercanvi d'experiències, l'ús de materials reals i, sobretot, la possibilitat d'autoaprenentatge.

b) Desenvolupament de la competència estratègica

Concebem l'idioma com un sistema per a la comunicació en diferents situacions d'**interacció social** en què l'esmentat sistema lingüístic s'utilitza de forma significativa i adequada al **context** per a dur a terme una sèrie de tasques.

L'enfocament orientat a l'acció, recollit en el **Marc Comú Europeu de Referència per a les Llengües**, serà l'eix de la metodologia que s'utilitzarà en l'ensenyament i aprenentatge de les llengües. L'aprenentatge es basarà en tasques dissenyades a partir dels objectius específics.

En la realització de les tasques, l'alumnat haurà d'aprendre a utilitzar estratègies de planificació, execució, control i reparació, procediments discursius i coneixements formals que li permeten comprendre i produir textos ajustats a les situacions de comunicació. És fonamental, de fet, que l'alumnat prenga consciència de la importància del desenvolupament de la competència estratègica, ja que és la que mobilitza tots els recursos disponibles per a aconseguir una comunicació i un aprenentatge més eficaçes i personalitzats.

El/La docent, doncs, haurà d'ajudar l'alumnat a identificar i aplicar les estratègies que ja usa en la seua llengua i a desenvolupar-ne unes altres de noves. Per a això, es podran utilitzar activitats específiques, però principalment es tractarà d'integrar el treball de les estratègies en el si de les activitats comunicatives.

Així mateix, les tasques i totes les activitats relacionades amb elles, se centraran fonamentalment en l'alumnat i en la seua actuació. El paper del professorat serà essencialment el de presentador, impulsor i avaluador de l'activitat, valorant l'ús adequat de l'idioma per damunt del coneixement del sistema teòric del mateix i de la mera correcció formal. Aplicarem una metodologia que proporcione a l'alumnat les competències i destreses necessàries per a realitzar les tasques amb eficàcia.

Estratègies d'expressió oral i escrita

a) Planificació

- Determinar les exigències de la tasca i avaluar, mobilitzar i coordinar els coneixements, les competències i els recursos lingüístics de què es disposen per a portar-la a cap eficaçment (repasar què sabem sobre el tema, que podem o volem dir, etc.)
- Planificar el missatge amb claredat; distingir la idea o les idees principals i l'estructura bàsica del text.
- Adequar de forma bàsica el text (oral o escrit) al destinatari, al context i al canal, per poder determinar-ne el registre, l'estructura, etc., apropiats en cada cas.
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

b) Execució

- Expressar el missatge amb claredat i coherència, estructurant-lo de forma bàsica però adequada i ajustant-se, si és el cas, als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca després de valorar-ne les dificultats i els recursos disponibles.
- Trobar l'equilibri entre aprofitar els coneixements previs (utilitzar llenguatge "prefabricat" o del qual l'usuari se sent molt segur, etc.) i arriscar-se a provar noves expressions. És a dir, en general, ser capaç d'adoptar certs riscos sense

bloquejar la comunicació.

- Enfrontar-se de forma elemental a interrupcions de la comunicació (bloquejos de memòria, no saber què dir o escriure, etc.) per mitjà de tècniques com ara guanyar temps, canviar de tema, etc.
- Compensar les mancances lingüístiques per mitjà de procediments lingüístics (realitzar hipòtesis basades en els coneixements previs, semblances entre llengües, etc.; estrangeritzar paraules de la seua llengua materna; modificar paraules de significat paregut; definir o parafrasejar un terme o expressió; usar sinònims, quasi sinònims o antònims; ajustar o aproximar el missatge fent-lo més simple o menys precís, etc.), paralingüístics o paratextuals (demanar ajuda; assenyalar objectes, usar dítics, etc.; usar llenguatge corporal culturalment pertinent; fer servir sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).

c) Seguiment, (auto)avaluació i correcció.

- En textos orals, ser capaç de modificar l'actuació basant-se en la reacció de l'interlocutor o audiència, i fer-hi, si cal, modificacions bàsiques en el text.
- En l'expressió oral, enregistrar el missatge per tal de verificar-ne després, amb l'ajuda dels companys i del docent, l'èxit de la transmissió i així, prendre consciència de les dificultats del procés.
- En l'expressió escrita, rellegir per valorar, amb l'ajuda de les notes d'un mateix, dels materials de consulta, dels companys i del professor, la pertinència del que s'ha escrit i dels errors.
- Corregir i reescriure el text tractant de superar les dificultades observades durant l'execució i en acabar-la.

Estratègies de comprensió oral i escrita

a) Planificació

- Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de realitzar eficaçment la tasca (repassar que sabem sobre el tema, etc.). Localitzar i emprar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Identificar el tipus de text discurs oral o escrit.
- Decidir per avançat parlar atenció a distints aspectes de comprensió oral o escrita (comprendre el sentit general, buscar informació específica, etc.).
- Predir i realitzar hipòtesis sobre el contingut d'un text oral o escrit basant-se en el seu coneixement de tema, i en el context (emissor i destinatari, situació, elements paralingüístics, etc.) i context (resta del text, etc.).
- Desenvolupar la capacitat d'entendre globalment un text.
- En escoltar, l'alumnat del Nivell Avançat (C1 i C2) ha de ser capaç; de planificar i establir les seues pròpies expectatives.

b) Execució

- Deduir, inferir i fer hipòtesis a partir de la comprensió d'elements aïllats significatius a fi de reconstruir el significat global del text, tenint com a base elements lingüístics o no, i compensar, així, possibles mancances lingüístiques.

- Deduir i fer hipòtesis sobre el significat de paraules o frases per mitjà del context, l'anàlisi de l'estructura i la forma o el coneixement d'altres llengües.
- Distingir de forma elemental entre idees principals i secundàries d'un text.
- Distingir de forma bàsica l'estructura del text, valent-se dels elements lingüístics, paralingüístics i paratextuals que la marquen i fer-la servir per a facilitar la comprensió del text.
- Utilitzar eines com el subratllat o la presa de notes per aconseguir una millor comprensió del contingut i l'estructura del text.
- En escoltar, l'alumnat del Nivell Avançat (C1 i C2) ha de ser capaç d'utilitzar el context i ser capaç d'inferir. Reconèixer estats d'humor de l'interlocutor i actituds.

c) Seguiment, (auto)avaluació i correcció.

- Reformular les hipòtesis i la comprensió aconseguida a partir de la comprensió de nous elements o de la comprensió global.
- Contrastar i verificar si s'ha comprés bé.
- Indicar allò que no s'ha comprés.
- Demanar o intentar, de diferents formes, aclarir el missatge.

Estratègies d'interacció oral i escrita

La majoria d'activitats comunicatives són interactives, és a dir, els participants s'alternen com a productors i receptors molt sovint amb diversos torns. Per aquest motiu, esdevé summament rellevant l'ensenyament d'estratègies per a la interacció oral i l'escrita.

a) Planificació

- Seleccionar l'esquema d'interacció oral (model de diàleg situacional, etc.), o tipus de text d'escrit (carta informal, formal bàsica, etc.) adequats a l'activitat.
- Anticipar el que els interlocutors coneixen o no per a ajustar l'activitat.
- En expressar-se, l'alumnat del Nivell Avançat (C1 i C2) hauria de ser capaç; de planificar el que vol dir per a interactuar adequadament amb l'interlocutor.

b) Execució

- Fer ús de procediments senzills per a començar, continuar o acabar una conversació.
- Resoldre de forma bàsica dubtes o bloquejos en la comunicació, guanyant temps per a pensar dirigint la comunicació cap a un altre tema, etc., en interacció oral.
- Referir-se amb claredat al missatge emés per l'altra persona i indicar clarament les característiques del missatge que s'espera, en interacció escrita.
- Cooperar amb l'interlocutor per a facilitar la comprensió mútua, demanant o facilitant ajuda o aclariment quan siga necessari.

- Convidar una altra persona a participar en l'intercanvi comunicatiu.
- En expressar-se, l'alumnat del Nivell Avançat (C1 i C2) hauria de ser capaç:
 - de compensar mancances per mitjà de circumloquis, paràfrasis, sinònims, etc.;
 - d'evitar les dificultats d'expressió de forma natural.

c) Seguiment, (auto)avaluació i correcció

- Efectuar, de forma elemental, les repeticions, els aclariments i les correccions necessàries per a compensar les dificultats, ruptures i malentesos en la comunicació.
- En expressar-se, l'alumnat del Nivell Avançat (C1 i C2) hauria de ser capaç de reformular idees sense interrompre la fluïdesa.

Estratègies plurilingües i de mediació

a) Estratègies de mediació

En alguns casos l'usuari d'una llengua actua com a canal de comunicació (freqüentment, però no necessàriament, en distintes llengües) entre dues o més persones que, per un motiu o un altre, no es poden comunicar directament. Aquest procés de mediació, pot ser interactiu o no.

Les activitats de mediació rellevants són:

- Traducció informal de frases o textos, parlats o escrits, amb fins comunicatius o d'aprenentatge.
- Resumir la idea o les idees principals d'un text escrit en llengua estàndard i de tema general.

Els textos que s'utilitzaran en les activitats de mediació han d'adequar-se a les característiques i als objectius del nivell, s'integraran en la pràctica de les quatre destreses i es faran servir per a desenvolupar les estratègies següents:

- Comprendre adequadament el text (oral o escrit) que serveix de base a la mediació: percebre'n el tema, el significat i l'estructura fonamental.
- Utilitzar eines com el subratllat per a aconseguir una millor comprensió del contingut i de l'estructura del text que serveix de base a la mediació.
- Localitzar i usar adequadament els recursos necessaris (ús d'un diccionari, obtenció d'ajuda, etc.), per a dur a terme l'activitat.
- En resumir la idea o idees principals d'un text escrit breu, percebre'n el tema i distingir de forma senzilla entre idees principals i contingut secundari.

En el Nivell Avançat (C1 i C2), la mediació pot suposar dur a terme una activitat relacionada amb la traducció simultània o consecutiva, amb la traducció d'un text especialitzat o de caràcter literari, o simplement resumir un text des de l'L1 a l'L2 i, fins i tot, en la mateixa llengua.

b) Estratègies plurilingües

- Utilitzar els coneixements i les estratègies de la llengua materna o d'altres de conegudes, en l'aprenentatge de la llengua que estudien.

- Deduir les normes gramaticals i de la llengua que estudien per analogia amb les normes de la llengua materna o d'altres llengües conegudes.
- Deduir i fer hipòtesis sobre el significat de paraules o frases per mitjà del coneixement de la llengua materna o d'altres llengües conegudes.

Estratègies d'aprenentatge

a) Estratègies metacognitives: Mesuren els processos d'adquisició de l'aprenentatge per mitjà de la planificació, la monitorització i l'avaluació. És l'alumnat mateix el que planifica i dóna prioritat a certs aspectes del seu aprenentatge. Implica les activitats següents:

- Utilitzar el coneixement dels distints elements que comprén la competència comunicativa lingüística per desenvolupar.
- Utilitzar el coneixement de la terminologia bàsica de l'aprenentatge de la llengua per tal de dur a terme tasques d'aprenentatge.
- Reconèixer els objectius de les diferents activitats.
- Comprendre la finalitat de l'aprenentatge com a comunicació i dels diferents elements que hi intervenen.
- Establir amb claredat i de forma realista objectius i necessitats personals, tant a curt termini com a llarg.
- Organitzar adequadament el temps personal per a l'aprenentatge de la llengua.
- Desenvolupar l'estil d'aprenentatge que millar s'adeqüe a les característiques personals i a les distintes tasques i continguts lingüístics.
- Desenvolupar i utilitzar tècniques d'estudi i de treball adequades a les pròpies capacitats i a les distintes tasques continguts lingüístics objecte d'aprenentatge.
- Organitzar i usar adequadament el material personal d'aprenentatge.
- Desenvolupar autonomia en l'aprenentatge mitjançant les TIC i altres recursos disponibles, tant dins com fora de l'aula i de l'EOI, i buscant, o creant, oportunitats per a practicar la llengua.
- Reconèixer i entendre la funció dels distints tipus d'activitats.
- Reconèixer i entendre la funció del professorat.
- Comprendre el paper dels errors en el procés d'aprenentatge per tal d'aprendre'n.
- Utilitzar l'autoavaluació com a element de millora del procés d'aprenentatge per mitjà de fitxes d'autoavaluació que valoren el grau de consecució dels objectius.
- Reconèixer les dificultats i les formes de superar-les i valorar els èxits i els mitjans que han ajudat a aconseguir-los.

b) Estratègies cognitives

- Usar eficaçment materials de consulta i autoaprenentatge adequats al nivell

(diccionaris, gramàtiques, llibres d'exercicis, noves tecnologies, etc.).

- Prendre notes organitzadament de paraules clau o conceptes mentre s'escolta o es llig.
- Emprar el subratllat per a remarcar la informació important d'un text.
- Fer un resum mental, oral o escrit de la informació obtinguda per mitjà de l'audició o la lectura.
- Utilitzar els distints sentits per entendre i recordar informació, fent-hi ús de distintes tècniques de la memorització i l'organització adequades al tipus de contingut lingüístic i/o a l'estil d'aprenentatge personal.
- Organitzar i classificar paraules, terminologia o conceptes segons els seus atributs de significat com, per exemple, els mapes conceptuals o les taules de classificació.
- Utilitzar el llenguatge aprés a mesura que s'adquireix a fi d'assimilar-lo adequadament.
- Analitzar de forma bàsica textos, frases i paraules tractant de comprendre'n l'estructura i la construcció, a fi de percebre'n millor el significat.
- Aplicar adequadament les regles d'ús i construcció d'una llengua.
- Superar problemes o limitacions per a la comprensió o producció amb coneixements lingüístics i no lingüístics previs a l'abast del parlant.
- Aprofitar adequadament la presència de parlants nadius o amb un nivell de competència lingüística més avançat per aclarir, verificar o corregir.

c) Estratègies afectives

- Perdre la por dels errors i reconèixer-los com necessaris per aprendre, sense perdre de vista l'interés per millorar.
- Tolerar la comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa i valorar la importància de l'ús de tècniques que l'ajuden a sentir-se competent per tal de dur a terme les tasques d'aprenentatge i comunicatives.
- Valorar i reforçar la motivació com a clau de l'èxit en l'aprenentatge.
- Entendre la relació professorat-alumnat com a element potenciador d'un bon procés d'aprenentatge.

d) Estratègies socials

- Sol·licitar ajuda, correccions, aclariments o confirmacions.
- Desenvolupar formes d'oci connectades amb l'aprenentatge de la llengua.
- Saber treballar en equip considerant els i les companys/es com una altra font més d'aprenentatge.

c) Autoavaluació de l'alumnat

L'autoavaluació de l'alumnat és un dels processos fonamentals per al seu aprenentatge. **Aprendre a aprendre** és una de les competències claus que proposa la Unió Europea i fa referència a la capacitat d'emprendre i organitzar el mateix aprenentatge, **individualment o en grup**.

Els hàbits d'aprenentatge han de servir perquè l'alumnat pugui continuar aprenent al llarg de la seua vida, i l'aprenentatge adquirit ha de poder transferir-se a altres **contextos**. A més, com és sabut, sense motivació i interès per aprendre l'aprenentatge no es consolida, i *aprendre a aprendre* és necessari per a motivar l'alumnat.

Per aquest motiu, tindrem en compte diferents dimensions d'*aprendre a aprendre* en el procés d'ensenyament-aprenentatge de l'alumnat: l'**autoaprenentatge**, que implica prendre consciència dels seus punts forts i febles quan aprèn, així com de les **estratègies d'aprenentatge**; la dimensió de l'aprenentatge individual, que fa referència a la capacitat que l'alumnat té per a organitzar el seu aprenentatge per a fer-lo efectiu i durador; la dimensió de l'**aprenentatge en grup**, que fa referència a les habilitats d'aprendre amb la resta, de forma cooperativa perquè cada participant aconseguisca els objectius establerts; i la dimensió de tenir una actitud positiva cap a l'aprenentatge, que fa referència a la necessitat de trobar aspectes satisfactoris que aporten la motivació imprescindible per a aconseguir els objectius plantejats i continuar aprenent de per vida.

Aquesta autoavaluació es podrà dur a terme mitjançant diversos procediments:

- **Enquestes d'autoavaluació** (inicial i al final de cada unitat), en què l'alumnat podrà reflexionar sobre el seu desenvolupament acadèmic al llarg del curs.
- El **quadern d'aprenentatge**, que s'usarà perquè l'estudiant siga conscient del seu progrés, i de tot allò treballat al llarg del curs.
- Accés a diferents **plataformes** en línia com Aules o blogs del professorat, que permetran a l'alumnat accedir a material complementari i de reforç per a realitzar a casa, com exercicis autocorrectius.

5. AVALUACIÓ

L'avaluació de cada curs i nivell es basa en:

- Reial Decret 1/2019, de 11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- Ordre 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.
- Ordre 32/2011, de 20 de desembre, de la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació, per la qual es regula el dret de l'alumnat a l'objectivitat en l'avaluació, i s'estableix el procediment de reclamació de qualificacions obtingudes i de les decisions de promoció, de certificació o d'obtenció del títol acadèmic que corresponga.

Consideracions prèvies

Es considera l'avaluació com l'acció que mesura el grau de consecució d'uns

objectius establerts que porte a la presa de decisions corresponents orientades a millorar l'aprenentatge o atorgar una qualificació. Es tracta, així doncs, que l'avaluació siga vàlida i aconseguisca els seus objectius de manera rellevant i suficient, com també que siga fiable i permeta una presa de decisions correcta, no arbitrària.

L'alumnat al llarg del curs practicarà cadascuna de les cinc competències comunicatives i sabrà les mancances o dificultats que té perquè el professorat, a mesura que avança el curs, anirà exposant-li-les.

Consideracions generals

1. A l'inici de cada curs, el professorat realitzarà, si s'escau, una avaluació inicial de l'alumnat que li permetrà obtenir informació rellevant sobre l'alumne/a i desenvolupar mesures pedagògiques adequades que faciliten el seu progrés; al mateix temps, servirà perquè l'alumnat prenga consciència del seu nivell acadèmic i de les necessitats d'aprenentatge.
2. El professorat haurà d'informar l'alumnat sobre la seua evolució, almenys, una vegada al llarg del curs acadèmic, preferentment una vegada transcorreguda la primera meitat del curs.
3. El professorat del Departament de València recollirà, com a mínim, dues notes de cada activitat de llengua obtingudes mitjançant proves realitzades a l'aula, una de les quals serà una prova que tindrà lloc a meitat de curs (febrer, per als cursos anuals, i novembre per als cursos intensius) amb un format semblant al de les proves finals i les de certificació.

L'avaluació que s'aplicarà a l'alumnat serà:

Avaluació de diagnòstic

L'avaluació de diagnòstic té com a objectiu identificar les capacitats i el nivell de competència de l'alumnat a l'inici de curs, la qual cosa permetrà al professorat obtindre informació rellevant sobre l'alumnat i desenvolupar mesures pedagògiques adequades que en faciliten el progrés; alhora servirà perquè l'alumnat prenga consciència del seu nivell acadèmic i de les necessitats d'aprenentatge. Aquesta avaluació té caràcter orientador, no comportarà qualificacions i dels seus resultats es donarà compte a l'alumnat i, si escau, als seus representants legals.

Avaluació contínua o de progrés

L'avaluació contínua o de progrés té per objecte comprovar el grau de consecució dels objectius al llarg del curs acadèmic. Suposa una recollida organitzada i sistemàtica d'informació de l'evolució de l'alumnat al llarg del curs amb la finalitat de millorar el procés d'ensenyament i aprenentatge i de prendre les decisions oportunes amb relació a la promoció de l'alumnat als diferents nivells i cursos. Aquesta avaluació té un caràcter formatiu.

Avaluació final o d'aprofitament

L'avaluació final o d'aprofitament té per objecte comprovar el grau d'assoliment dels objectius aconseguits per l'alumnat en finalitzar el període lectiu de cada curs i nivell. Aquesta avaluació serà global i avaluarà cadascuna de les següents

activitats de llengua: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits i mediació lingüística.

Avaluació de domini

1. L'avaluació de domini té per objecte verificar el grau d'assoliment de les competències dels diferents nivells del MECR, que s'estableixen en el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial de l'alumnat matriculat en l'últim o únic curs de cada nivell, així com de l'alumnat lliure.
2. L'avaluació de domini es realitzarà mitjançant una prova de certificació per als nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2. En el nivell bàsic A2, l'avaluació final o d'aprofitament serà equivalent a l'avaluació de domini.
3. Aquesta prova de domini avaluarà cadascuna de les següents activitats de llengua: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits i mediació lingüística.

a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació

Avaluació dels cursos curriculars

Segons el nou currículum (Decret 242/2019), en l'idioma valencià els únics cursos que no són conduents a certificació són el Nivell Bàsic A2 i el Nivell Avançat C2.1. En el primer cas, tenint en compte el que estableixen el decret 155/2007, de 21 de setembre de 2007, l'Ordre 2008/2059 de 31 de gener de 2008, i l'Ordre a 2008/3456 de 10 de març de 2008, de la Conselleria d'Educació, l'avaluació serà contínua, estarà integrada en el treball de classe i es referirà als objectius i continguts del curs. Al seu torn, en el cas de l'A2, aquests estaran basats en els establerts en l'esmentat decret i en la Resolució de 18 de juliol de 2023, de la qual s'aplicaran els principis bàsics comuns d'avaluació, així com el calendari escolar de l'any en curs. Així doncs, el Departament de Valencià estableix que hi haurà una AVALUACIÓ DE PROGRÉS, que es portarà a cap al llarg del curs. Tindrà caràcter formatiu i estarà integrada en el procés d'ensenyament-aprenentatge. Servirà per a valorar el progrés i les dificultats de l'alumnat i, si és el cas, permetrà determinar solucions que ajuden a resoldre'n les mancances. Implicarà la recollida de dades, tant qualitatives com quantitatives, de cada alumne (comentaris o notes relacionades amb la participació en classe, amb les intervencions orals o els treballs escrits, amb les proves puntuals i amb l'assistència i la motivació) que es tindran en compte en l'avaluació final. Aquesta avaluació de progrés s'articula al voltant d'un mínim de dues notes obtingudes a partir de les activitats i proves de COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS I ESCRITS; de PRODUCCIÓ I COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS I ESCRITS i de MEDIACIÓ.

1. L'alumnat disposarà de dues convocatòries: una d'ordinària (A2) i una altra d'extraordinària (A2 i C2.1). Per als nivells B1, B2, C1 i C2.1 i C2.2 l'avaluació de la convocatòria ordinària serà el resultat de l'avaluació contínua o de progrés, amb un mínim de dues recollides anuals de notes en cada activitat de llengua.
2. La prova final (A2) i l'extraordinària (A2 i C2.1), contindrà tasques de cadascuna de les cinc activitats de llengua que constitueixen el curs.
3. La convocatòria extraordinària es realitzarà mitjançant una prova final o d'aprofitament.

4. Els instruments d'avaluació són les proves elaborades pel professorat/departament i les tasques a classe. Les proves, si escau, així com els exercicis de classe, contindran tasques de cadascuna de les cinc activitats de llengua que constitueixen el curs.

Avaluació de les proves de certificació

Pel que fa a la prova de certificació, tal com indica el Decret 242/2019, cal basar-se en allò que determina el Reial decret 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, i a la normativa vigent a la Comunitat Valenciana. La prova és de competència general i conté cinc parts: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits, i mediació lingüística.

Així doncs, segons que assenyala l'Article 3 (Principis generals d'avaluació de certificació) de l'esmentat decret:

1. L'avaluació de certificació tindrà com a finalitat la recollida de dades vàlides i fiables sobre l'actuació dels candidats, l'anàlisi d'aquestes dades i l'emissió d'un judici sobre el nivell de competència d'aquells que permeta, si escau, la certificació oficial de competències en l'ús de l'idioma en els diversos nivells de domini i en les diferents activitats de llengua.
2. Les administracions educatives regularan l'organització de les proves de certificació, que s'elaboraran, administraran i avaluaran segons uns estàndards que en garantisquen la validesa, fiabilitat, viabilitat, equitat, transparència i impacte positiu, així com el dret de l'alumnat a ser avaluat amb plena objectivitat.

Així mateix, quant a l'avaluació de les esmentades proves, l'Article 7 del Decret 242/2019 (Avaluació i qualificació de proves de certificació) determina que:

1. Correspon al professorat de les escoles oficials d'idiomes, en els termes que establisquen les respectives administracions educatives, l'avaluació i qualificació de les proves per a l'obtenció dels certificats dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2.

2. En l'avaluació i qualificació de les proves de certificació es prendran com a referència els criteris d'avaluació establerts per a cada nivell i activitat de llengua en els currículums que establisquen les administracions educatives per a cada idioma, currículums que hauran d'incloure, en tot cas, el currículum bàsic fixat en l'annex I del Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre. Els criteris d'avaluació de les proves seran recollits en la corresponent convocatòria. En l'avaluació de les proves de competència general, en les parts corresponents a les activitats de producció i coproducció de textos orals, de producció i coproducció de textos escrits, i de mediació, s'establirà una ponderació i valoració per igual dels diversos criteris d'avaluació. En qualsevol cas, no es donarà més pes a uns criteris (per exemple, correcció fonètica, o ortogràfica) que, aïlladament o enfront d'uns altres, no es corresponguen, en general o en els detalls, amb l'actuació esperada del candidat segons la descripció del conjunt dels criteris d'avaluació que es descriuen en el currículum per a cada nivell i activitat de llengua.

3. El procés d'avaluació i qualificació de proves es desenvoluparà segons directrius

que asseguren la fiabilitat, l'equitat i la transparència d'aquest procés. Les administracions educatives recolliran aquestes directrius en una guia d'avaluació i qualificació de proves de certificació a fi d'orientar al professorat respecte en els procediments que hauran de seguir i en les actuacions que, si escau, hagen de realitzar davant qualsevol incidència en l'avaluació i qualificació de proves. La guia d'avaluació i qualificació de proves de certificació contindrà, entre altres aspectes, les taules, graelles, escales o qualssevol altres instruments d'avaluació que aplicarà el professorat, en els quals es recolliran els criteris d'avaluació a partir del currículum, amb la seua corresponent ponderació i puntuació, així com les observacions del professorat, en qualsevol sentit, sobre el compliment d'aquests criteris per part dels candidats que puguin resultar pertinents i necessàries per a la justificació de la qualificació atorgada a aquests. En cap cas es realitzaran correccions, observacions, o anotacions, ni qualsevol classe d'indicació o marca, sobre la producció escrita dels candidats.

Tal com apunta aquest article, la guia en què es determinaran els criteris d'avaluació per a aquest curs, serà publicada per la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport. A partir dels criteris que s'hi assenyalen, el Departament de València organitzarà sessions d'estandardització dels criteris establerts.

b) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives

Per a l'avaluació de les tasques de les destreses de Producció i coproducció de textos escrits, Producció i interacció de textos orals i Mediació Lingüística, s'empraran les rúbriques elaborades per la Conselleria d'Educació, les quals es troben disponibles en la web: <https://eoi.gva.es/va/curriculums/legislacio> Així mateix, per a l'avaluació i qualificació dels cursos curriculars i del nivell A2, la docent podrà elaborar rúbriques d'avaluació pròpies que s'ajusten al currículum del nivell.

Qualificacions i promoció en els cursos curriculars no conduents a la prova de certificació

Per als cursos B1, B2, C1, C2.1 i C2.2, , per a obtenir la qualificació final d'«apte» i promocionar al curs següent cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50 % i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60 %. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de calcular la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un nombre entre u i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i, en cas d'equidistància, a la superior. Per a ser avaluat mitjançant l'avaluació contínua, l'alumne/a haurà d'haver assistit a un mínim del 85% de les classes. En el cas de l'alumnat que no ha participat en l'avaluació contínua o prova final, es farà constar la qualificació de «no presentat».

2. En la convocatòria extraordinària (només A2 i C2.1), l'alumnat «no apte» en la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a les activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 60 % en la convocatòria ordinària. En el cas que en la convocatòria extraordinària l'alumne o alumna no s'haja presentat a alguna

activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària haja obtingut un percentatge de puntuació igual o superior al 50 % i inferior al 60 %, se li guardarà la nota de la convocatòria ordinària d'aquestes activitats per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de «no presentat». En el cas que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats.

Per a calcular la nota de cada quadrimestre es tindran en compte les mostres obtingudes a classe exclusivament, mentre que les notes de les tasques fetes a casa podran suposar un punt extra com a màxim. Per a calcular la nota final, les notes obtingudes durant el 1r quadrimestre tindran un valor del 30% i les del 2n, el 70%.

Qualificacions i promoció en el curs curricular conduent a la certificació del nivell A2

1. En l'avaluació del curs de l'alumnat oficial del curs curricular conduent a la certificació del nivell A2, per a obtenir la qualificació final d'«apte» i promocionar al curs següent cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50 % i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 65 % en la convocatòria ordinària. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un nombre entre u i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i, en cas d'equidistància, a la superior.

2. A proposta del professor o professora corresponent, l'alumnat que mitjançant l'avaluació contínua haja adquirit els objectius proposats per al curs podrà ser eximit totalment de la realització de la prova final. Així mateix, l'alumnat que mitjançant l'avaluació contínua haja adquirit alguns dels objectius proposats per al curs podrà ser eximit parcialment de la realització de la prova final i podrà presentar-se únicament a aquelles activitats de llengua no superades al llarg del curs. En el cas de l'alumnat que no ha participat en l'avaluació contínua o prova final, es farà constar la qualificació de «no presentat».

Per a calcular la nota de cada quadrimestre es tindran en compte les mostres obtingudes a classe exclusivament, mentre que les notes de les tasques fetes a casa podran suposar un punt extra com a màxim. Per a calcular la nota final, les notes obtingudes durant el 1r quadrimestre tindran un valor del 30% i les del 2n, el 70%.

3. En la convocatòria extraordinària, l'alumnat «no apte» en la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a les activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65 %. En el cas que en la convocatòria extraordinària l'alumne o l'alumna no s'haja presentat a una activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària haja obtingut una puntuació igual o superior al 50 % i inferior al 65 %, se li guardarà la nota d'aquestes activitats de la convocatòria ordinària per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de «no presentat». En el cas que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats.

4 L'alumnat que haja superat tots els cursos del nivell bàsic A2 a través d'avaluació contínua o prova final organitzada pel departament didàctic corresponent de cada escola oficial d'idiomes promociona al primer curs del nivell intermedi B1. La superació d'aquest nivell dona dret a l'obtenció del certificat de nivell bàsic A2.

Qualificació de les proves de certificació

D'acord amb l'article 4.4 del Reial decret 1/2019, per a obtindre la qualificació final d'APTE en la Prova Unificada de Certificació cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%. La nota final de la Prova Unificada de Certificació és la mitjana de la puntuació aconseguida en cada activitat de llengua.

L'alumnat que ha obtingut la qualificació de NO APTÉ en la convocatòria ordinària de la Prova Unificada de Certificació podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària a les activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65% i no podrà tornar a presentar-se a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 65% o superior. En el cas que l'alumne o l'alumna no s'haja presentat en la convocatòria extraordinària a una activitat de llengua en què haja obtingut en la convocatòria ordinària una puntuació igual o superior al 50% i inferior al 65%, se li guardarà la nota d'aquestes activitats de la convocatòria ordinària per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de NO PRESENTAT.

La qualificació final de la prova de certificació serà la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les parts que integren la prova i s'expressarà amb un número entre zero i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i en cas d'equidistància, a la superior.

En el cas de l'alumnat que no haja realitzat alguna de les parts de la prova de certificació es farà constar NO PRESENTAT i l'expressió NO APTÉ en la qualificació final.

L'alumnat que no realitzi cap de les parts que conformen la prova unificada de certificació obtindrà la qualificació final de NO PRESENTAT.

c) Criteris de correcció

Nivell Bàsic A2

Activitats de comprensió de textos orals

- Identifica la intenció comunicativa, el tema i la informació rellevant, formula hipòtesis de contingut i confirma detalls predictibles, comprén el registre formal o informal en textos breus, senzills i contextualitzats (contactes socials quotidians, converses per a satisfer les necessitats més bàsiques, avisos i anuncis, predicció del temps, explicacions i enregistraments sobre temes quotidians, instruccions i consells senzills, descripcions i relats breus), emesos amb claredat, en bones condicions acústiques, sempre que en puga tornar a escoltar les parts més difícils.
- Coneix els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, relacions interpersonals i convencions socials de les cultures en què

s'usa l'idioma.

- Sap aplicar en general les estratègies bàsiques més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix globalment la funció comunicativa més rellevant del text.
- Reconeix amb problemes ocasionals el lèxic oral d'ús freqüent relatiu a temes quotidians de caràcter general i pot inferir del context i del cotext, de vegades de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina en general els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix globalment les intencions comunicatives i els significats que generalment s'hi associen.

Producció i coproducció de textos orals

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, i respecta les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i, segons la modalitat discursiva, en un registre, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar algunes estratègies bàsiques per a produir textos orals breus d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Gestiona un repertori bàsic memoritzat de frases i formules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant formules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor o vacille a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza algunes estructures sintàctiques bàsiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu, i empra els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals i connectors comuns), i enllaça una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara comet errors importants.
- Utilitza patrons bàsics d'oracions memoritzades, sintagmes de poques paraules i formules estereotipades per a comunicar-se.
- Transmet informació limitada en situacions quotidianes simples.

- Utilitza estructures simples correctament, però encara comet de manera sistemàtica errors bàsics.
- Interactua utilitzant expressions molt breus, a pesar que les pauses, els començaments incorrectes i la reformulació són molt evidents.
- Formula preguntes i afirmacions senzilles i hi respon.
- Indica quan segueix la conversa, però poques vegades és capaç de comprendre prou per a mantindre-la sense la col·laboració de l'interlocutor.
- Enllaça oracions i sintagmes amb connectors simples com i, però i perquè.
- Pronuncia i entona en general de manera intel·ligible i de forma suficientment clara per a ser entés, encara que els interlocutors hagen de demanar una repetició de tant en tant. A més, la forta influència d'altres llengües que parla en l'accent, el ritme i l'entonació poden afectar la intel·ligibilitat i requerirà la col·laboració dels interlocutors. No obstant això, la pronunciació de paraules familiars és clara.

Activitats de comprensió escrita

- Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.
- Coneix i aplica de forma bàsica a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma, extraient-ne claus per a interpretar-los.
- Coneix les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.
- Identifica la intenció comunicativa, el tema, els aspectes principals i els detalls rellevants de textos sobre temes quotidians, senzills, breus i convenientment contextualitzats (missatges, cartes, documents autèntics d'ús habitual, fullets turístics i comercials, anuncis, instruccions i relats).
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a temes generals quotidians i a aspectes relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals, i pot inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies bàsiques per a produir textos escrits breus, coherents i d'estructura simple i clara adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Du a terme les funcions principals bàsiques demanades pel propòsit

comunicatiu.

- Mostra un control bàsic d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i emprà mecanismes simples de cohesió.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit bàsic d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes.
- Utilitza els signes de puntuació elementals (p. e., el punt, la coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en paper com en suport digital.

Activitats de mediació

- Coneix els aspectes més bàsics que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents i les diferències i similituds més significatives quant als costums, usos, actituds, relacions i valors que prevalen, i és, en general, capaç d'actuar-hi en conseqüència, encara que de vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica de vegades, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com algunes intencions bàsiques dels emissors i receptors.
- Interpreta, de vegades correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que s'observen en els emissors o destinataris per a adaptar el seu discurs a les funcions requerides, encara que sovint no ho faci de manera fluida.
- Pren notes d'alguna informació necessària que considera important traslladar als destinataris.
- Transmet els aspectes principals continguts en textos breus i senzills sobre temes quotidians d'interés immediat, sempre que s'expressen amb claredat en un llenguatge senzill.
- Col·labora en tasques senzilles i pràctiques, preguntant que n'opinen els altres, fent suggeriments i comprenent les respostes, sempre que pugui demanar repeticions o reformulacions ocasionalment.
- Contribueix a la comunicació, utilitzant paraules senzilles per a convidar persones a explicar coses, indicant quan entén les coses o hi està d'acord. Transmet el tema fonamental del que s'ha dit en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals.
- Reconeix quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i utilitza recursos lingüístics de manera senzilla per a buscar compromís i acord.

NIVELL INTERMEDI B1

Activitats de producció de textos orals

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, les condicions de vida, les relacions interpersonals, la cinèsica i la proxèmica, els costums i els valors i les convencions socials de les cultures en les

quals s'usa l'idioma.

- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori comú dels seus exponents, així com patrons discursius bàsics relatius a l'organització textual.
- Aplica a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics d'ús freqüent en la comunicació oral.
- Reconeix sense dificultat lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians, de caràcter general, o relacionats amb els interessos propis, i pot inferir del context i del cotext, generalment de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix les intencions comunicatives i els significats generalment associats a aquests.

Activitats de producció o coproducció de textos orals

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar adequadament les estratègies per a produir textos orals breus o d'extensió mitjana, coherents i d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, utilitzant adequadament els exponents més habituals d'aquestes funcions i seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Maneja un repertori memoritzat de frases i formules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant formules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor, o mostre algun titubeig a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza amb la deguda correcció i flexibilitat estructures sintàctiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu i empra en general adequadament els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el lípsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals, i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar

informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat, o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara cometa errors importants, o haja d'adaptar el missatge, quan les demandes comunicatives són més complexes, o quan aborda temes i situacions poc freqüents en situacions menys corrents, recurrent en aquest cas a circumloquis i repeticions.

- Pronuncia i entona de manera clara i intel·ligible, encara que siga evident l'accent estranger, o cometa errors de pronunciació sempre que no interrompen la comunicació, i els interlocutors hagen de sol·licitar repeticions de tant en tant.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Coneix i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en les quals s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització, el desenvolupament i la conclusió propis del text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, segons el gènere i tipus textual, i comprén les intencions comunicatives associades generalment a aquests.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals i pot, generalment de manera correcta, inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
 - Coneix i sap aplicar estratègies adequades per a elaborar textos escrits breus i d'estructura simple adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.
 - Duu a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més habituals d'aquestes funcions i els patrons discursius d'ús més freqüents per a organitzar el text escrit segons el seu gènere i tipus.

- Mostra un control raonable d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i utilitza mecanismes simples de cohesió (repetició lèxica, el típsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició i connectors bàsics), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts haja d'adaptar el missatge.
- Utilitza, de manera adequada per a fer-se prou comprensible, els signes de puntuació elementals (p. e., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

Activitats de mediació

- Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que hi ha entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en les unes i les altres, i és capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que de vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte és rellevant.
- Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per a acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faça de manera fluida.
- Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i connexions senzilles i directes amb el que pensa que poden conèixer.
- Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o l'aconsegueix amb anterioritat per a tindre-la disponible.
- Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o un poc més elaborada per a aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors.
- Fa preguntes simples però rellevants per a obtindre la informació bàsica o complementària que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

NIVELL INTERMEDI B2

Activitats de comprensió de textos orals

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de practica en les quals es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.

- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de patrons discursius diferents típics de diversos gèneres i tipus textuals orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats pròpies en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.
- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

Activitats de producció o coproducció de textos orals

- Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faça sense esforç per part seua o dels interlocutors.
- Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.
- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna relliscada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament

segons la intenció comunicativa en el context específic.

- Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seua especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.
- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que haja de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per a fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a fer-ho algunes estructures complexes, sense que se li note molt que aquesta buscant les paraules que necessita.
- Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que pot ser que no sempre ho faça amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seua comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar i contribuint al manteniment de la comunicació.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estils estàndard.
- Llig amb un alt grau d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diversos textos i, fins i tot, aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diversos gèneres i tipus textuals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i les funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format,

tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per a expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatius i evitar errors importants de formulació.
- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per a elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e., desenvolupant-ne els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.
- Realitza les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que conduïsquen a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per a desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliar amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna relliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara puga manifestar influència de la seua/es llengua/gües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e., parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

Activitats de mediació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma, així com les seues implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.

- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).
- Sap obtenir la informació detallada que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons siga necessari.
- Transmet amb suficiència tant la informació com el to i les intencions dels parlants o autors.
- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per a ampliar alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per a aclarir el fil de la discussió.
- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.
- És capaç de suggerir un acord, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

NIVELL AVANÇAT C1

Activitats de comprensió de textos orals

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtils pròpies de la comunicació oral en les cultures, comunitats de pràctica i grups en els quals es parla l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.
- Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un ampli repertori d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- És capaç de seguir un discurs extens, fins i tot, quan no està estructurat clarament i quan les relacions són només suposades i no estan assenyalades explícitament.
- És prou hàbil per a utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i preveure el que ocurrerà.
- Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessite confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.

- Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre a qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'haja de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

Activitats de producció i coproducció de textos oral

- Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiu i humorístic, adaptant el que diu i els mitjans d'expressar-lo a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
- Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que puga tindre per a expressar el que vol dir i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa, p. e., utilitza espontàniament una sèrie d'expressions adequades per a guanyar temps mentre reflexiona sense perdre el seu torn de paraula, substitueix una expressió que no recorda per una altra sense que el seu interlocutor se n'adone, supera una dificultat quan hi topa i torna a formular el que vol dir sense interrompre totalment la fluïdesa del discurs, o corregeix els seus lapsus i canvia l'expressió, si dona lloc a malentesos.
- Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament els punts principals, destacant els punts importants, desenvolupant aspectes específics, i conclouent adequadament.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada.
- Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada context específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Estructura bé i clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització, i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.
- Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i a penes apreciables.
- Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions idiomàtiques i col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis, tot i que encara puga cometre rellicades mínimes i esporàdiques, però sense errors importants de vocabulari, i sense que a penes es note que busca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.
- Té una capacitat articulatòria pròxima a alguna/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i varia l'entonació i col·loca l'èmfasi de l'oració correctament per a expressar matisos subtils de significat.
- S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, quasi sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.
- Tria una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciats del discurs per a

introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per a mantindre l'ús de la paraula mentre pensa.

- És capaç d'aprofitar el que diu l'interlocutor per a intervindre en la conversa.
- Relaciona amb destresa la seua contribució amb la d'altres parlants.
- Adequa les seues intervencions a les dels seus interlocutors perquè la comunicació fluïska sense dificultat.
- Planteja preguntes per a comprovar que ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconsegueix aclariment dels aspectes ambigus.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques, incloent-hi aspectes sociopolítics i històrics, que li permet apreciar amb facilitat el rerefons i els trets idiosincràtics de la comunicació escrita en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en els quals s'utilitza l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de textos sobre una sèrie àmplia de temes professionals o acadèmics i decideix si són oportunes una lectura i una anàlisi més profundes.
- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos per a localitzar-hi detalls rellevants.
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una varietat àmplia d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text d'estructura discursiva complexa o que no està perfectament estructurat, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Domina un ampli repertori lèxic escrit, reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials, i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que de vegades pot ser que necessite consultar un diccionari, bé de caràcter general, bé especialitzat.
- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma àmplia d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., inversió o canvi de l'ordre de paraules).
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma àmplia de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Adapta el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació, al receptor, al tema i tipus de text, i adopta un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, aplicant els seus coneixements i competències socioculturals i sociolingüístics amb facilitat per a establir diferències de registre i estil, i per a adequar amb eficàcia el text escrit a les convencions establides en les cultures i comunitats de llengua meta respectives, triant una formulació apropiada entre una àmplia sèrie d'elements lingüístics per a expressar-se amb claredat i sense haver de limitar el que vol dir.
- Aplica amb desimboltura les estratègies més adequades per a elaborar els diversos textos escrits complexos que li demana el context específic, i planifica el que cal dir i els mitjans per a dir-ho considerant l'efecte que pot produir en el lector.
- Utilitza els exponents escrits de les funcions comunicatives més apropiats per a cada context, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Mostra un control de les estructures organitzatives textuais i els mecanismes complexos de cohesió del text escrit, i pot il·lustrar els seus raonaments amb exemples detallats i precisar les seues afirmacions i opinions d'acord amb les seues diverses intencions comunicatives en cada cas.
- Utilitza una gamma àmplia d'estructures sintàctiques que li permeten expressar-se per escrit amb precisió, i manté un grau alt de correcció gramatical de manera consistent; els errors són escassos i pràcticament inapreciables.
- Té un ampli repertori lèxic escrit que inclou expressions idiomàtiques i col·loquialismes, i que li permet mostrar un grau alt de precisió, superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis, i no cometre més que reliscades mínimes i esporàdiques en l'ús del vocabulari.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta per a produir textos escrits en els quals l'estructura, la distribució en paràgrafs i la puntuació són consistents i pràctiques i en els quals l'ortografia és correcta, a excepció de reliscades tipogràfiques de caràcter esporàdic.

Activitats de mediació

- Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de practica en les quals es parla l'idioma, incloses les subtileses i implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seua

competència intercultural juntament amb les convencions de les seues pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extraure les conclusions i relacions apropiades i actuar-hi en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia.

- Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals.
- Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.
- Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatiu (p. e., en un text acadèmic).

- Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.

- Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per a procurar que fluïska la comunicació, indicant la seua comprensió i l'interés; elaborant o demanant a les parts que elaboren el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o resumint per a organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

NIVELL AVANÇAT C2

Activitats de comprensió de textos orals

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que es diu i de la manera de dir-ho i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional, humorístic i al·lusiu de l'idioma, i aprecia diverses varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text oral d'estructura discursiva complexa o que no està perfectament estructurat, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Reconeix, segons el context i el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una rica gamma d'exponents orals complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Identifica els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., pregunta retòrica).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de recepció oral molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e., metàfora) i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Manifesta una capacitat de percepció, sense a penes esforç, de les varietats foneticofonològiques estàndard pròpies de la llengua meta i reconeix els matisos subtils de significat i les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres) associats als diversos patrons d'entonació segons el context comunicatiu específic.

Activitats de producció i coproducció de textos orals

- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que diu i la manera de dir-ho i hi actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diverses varietats de la llengua i diversos registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot parlar sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu discurs, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Sap eludir les dificultats que puga tindre amb tanta discreció que l'interlocutor a penes se n'adona.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Produeix discursos clars, fluides i ben estructurats l'estructura lògica dels quals és eficaç i ajuda l'oient a fixar-se en elements significatius i a recordar-los.
- Crea textos coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Duu a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, formalment i conceptualment complexos, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares, fluides, elaborades i sovint destacables.
- Pot fer declaracions clares, fluides, elaborades i sovint memorables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diversos tipus d'oients i interlocutors.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus interlocutors amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes les estructures gramaticals de la llengua meta, fins i tot aquelles formalment i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e.,

singular/plural generalitzador i de modèstia).

- Manté un control gramatical consistent sobre un repertori lingüístic complex, fins i tot quan la seua atenció se centra en altres activitats, p. e., en la planificació del seu discurs o en el seguiment de les reaccions dels altres.
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una àmplia sèrie d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e., elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.
- Substitueix una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una manera tan subtil que a penes es nota.
- Manifesta una capacitat articulatòria segons algunes de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i ajusta l'entonació a la situació comunicativa, variant-la per a expressar matisos subtils de significat i adaptant-se als estats d'ànim i a les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres).
- S'expressa amb una naturalitat total, sense esforçar-se ni dubtar, mitjançant un discurs ampli i seguit amb una fluïdesa natural, i s'atura només per a considerar les paraules més apropiades amb les quals expressar els seus pensaments o per a buscar un exemple o una explicació adequada.
- Pot prendre la paraula, mantindre-la i cedir-la de manera completament natural.
- Contribueix al progrés del discurs convidant altres a participar-hi, formulant preguntes o plantejant qüestions per a ampliar els temes tractats o altres de nous, desenvolupant o aclarint aspectes del que han dit els interlocutors i fent un resum de les postures i els arguments d'aquests i, si s'escau, dels seus propis.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que llig i de les seues maneres d'expressió, i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional i al·lusiú de l'idioma, i aprecia diverses varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions adequades.
- Pot accedir a qualsevol font d'informació escrita amb rapidesa i fiabilitat.
- Pot avaluar, de manera ràpida i fiable, si les fonts són rellevants o no per al fi o la tasca en qüestió.

- Pot localitzar informació rellevant, així com comprendre'n el tema, contingut i orientació, a partir d'una lectura ràpida del text.
- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos de diversos tipus, inclosos els menys habituals, i pot llegir textos de manera paral·lela per a integrar informació que contenen.
- Utilitza sense dificultat diccionaris monolingües de la seua àrea d'especialització (medicina, economia, dret, etc.).
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., metàfora gramatical).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de lectura molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e., metàfora) i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma rica de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital, de caràcter general i especialitzat.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Escriu textos complexos extensos i de qualitat, mostrant un domini dels recursos lingüístics que li permet expressar-se sense cap limitació, amb una gran riquesa estructural i lèxica, i amb total correcció.
- Escriu textos complexos amb claredat i fluïdesa, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajuden el lector a trobar les idees significatives, exempts d'errors i en els quals transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que escriu i la manera de dir-ho i hi actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al destinatari, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diverses varietats de la llengua i diversos registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar per escrit de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot escriure sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu text escrit, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió

a un context complex específic, fins i tot especialitzat.

- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Crea textos escrits coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Duu a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, formalment i conceptualment complexos, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, propis de la llengua escrita, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares i detallades, i sovint destacables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diversos tipus de destinataris.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus corresponents amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes i sense errors les estructures gramaticals pròpies de la llengua escrita, fins i tot aquelles formalment i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., estructures passives).
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una sèrie àmplia d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e., elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta, tant de caràcter general com més específic, i fins i tot especialitzat, per a produir textos escrits exempts d'errors d'ortografia, format, estructura, distribució en paràgrafs i puntuació; si de cas, pot presentar alguna reliscada tipogràfica ocasional.
- Es relaciona amb el destinatari amb una naturalitat, flexibilitat i eficàcia totals.

Activitats de mediació

- Aprecia en profunditat les subtileces i les implicacions dels aspectes

socioculturals i sociolingüístics de la comunicació per a desenvolupar-se de manera natural i amb comoditat en qualsevol context de mediació.

- És plenament conscient del caràcter relatiu dels usos i les convencions, les creences i els tabús de comunitats diferents i de les seues pròpies, i pot explicar, comentar i analitzar les semblances i diferències culturals i lingüístiques de manera extensa i constructiva, així com superar possibles barreres o circumstàncies adverses en la comunicació posant en joc, de manera quasi automàtica a través de la internalització, la seua competència intercultural i les seues competències comunicatives lingüístiques.

- Es comunica eficaçment i amb la precisió necessària, apreciament, i sent capaç d'utilitzar, tots els registres, varietats diferents de la llengua i una gamma rica de matisos de significat.

- Sap seleccionar amb una gran rapidesa, i aplicar eficaçment, les estratègies de processament del text més convenients per al propòsit comunicatiu específic en funció dels destinataris i la situació de mediació (p. e., selecció, omissió o reorganització de la informació).

- Produeix textos coherents, cohesionats i de qualitat a partir d'una gran diversitat de textos font.

- Transmet amb una certesa total informació complexa i detallada, així com els aspectes més subtils de les postures, opinions i implicacions dels textos, orals o escrits, d'origen.

d) Avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge

L'avaluació és l'acció que mesura el grau de compliment dels objectius establerts i que comporta la presa de decisions orientades a la millora de l'aprenentatge i a atorgar una qualificació. Dels diferents tipus d'avaluació –de progrés, aprofitament, diagnòstic, de domini o certificatiu- el currículum sols contempla les dues primeres per ser les que acompanyen el procés d'aprenentatge de la llengua. No obstant això, en tots els casos, s'hi tindrà en compte que l'avaluació siga vàlida i aconseguisca els objectius de manera rellevant i suficient. Alhora que siga fiable i que permeta la presa de decisions correctes i no arbitràries a l'hora d'avaluar.

L'avaluació, com un component més en el procés d'aprenentatge de l'alumnat, serà de diferents tipus:

- De diagnòstic: per a determinar quins coneixements posseeix.
- De progrés: per comprovar l'evolució de l'alumnat en l'aprenentatge.
- De domini: per a comprovar que l'alumnat ha aconseguit els objectius proposats en totes les destreses basades en el model de competència comunicativa lingüística adoptada pel MCER.

En l'avaluació del procés d'ensenyament, el professorat hem de reflexionar sobre la pràctica educativa a fi de millorar-la. Aquesta reflexió conjunta es durà a terme al llarg de tot el curs en les reunions de departament, les sessions d'estandardització, etc. Aquesta avaluació pot incloure, entre d'altres, els aspectes següents:

- Adequació dels elements de la programació a les característiques de l'alumnat.
- Desenvolupament de les competències i els continguts.
- Nivell d'interacció entre els alumnes/as i entre el/la docent.
- Metodologia.
- Seqüenciació de les activitats, si s'ha tingut en compte els coneixements previs, si han sigut atractives, etc.
- Adequació dels recursos (materials, organització, fonts d'informació, etc.)
- Si l'organització en grups, la coordinació entre el professorat, la participació de l'alumnat i el clima ha sigut els adequats.
- Si s'ha garantit un clima obert i participatiu.

6. MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS

L'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu podrà sol·licitar les adaptacions necessàries d'acord amb la Resolució de 5 de març de 2025, de la Direcció General de Centres Docents i de la Direcció General d'Innovació i Inclusió Educativa, per la qual es dicten les instruccions per a la sol·licitud d'adaptacions d'accés en les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana.

Les adaptacions d'avaluació seran aplicables a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu que cursa ensenyances a les escoles oficials d'idiomes i també a aquelles persones que realitzen les proves unificades de certificació convocades. La sol·licitud de l'adaptació es realitzarà seguint les instruccions indicades en el punt quart, per a l'alumnat oficial, i en el punt quint, per a la realització de les PUC, de la citada resolució. Amb la finalitat de garantir el correcte desenvolupament de les adaptacions d'accés en les proves de certificació d'idiomes de la Comunitat Valenciana, es crearà una comissió gestora d'adaptacions d'acord amb allò especificat en el punt nové de la resolució.

Es tindran en compte condicions d'accessibilitat per a garantir l'accessibilitat física i sensorial del recinte així com l'accessibilitat cognitiva, utilitzant mesures de senyalització, d'organització física dels espais i de suport a la comunicació, amb l'objectiu de facilitar la comprensió del context. La informació de manera clara, tant en les instruccions orals com en l'enunciat dels exercicis. Caldrà utilitzar indicacions per al control del temps, destacant clarament l'inici, la duració de les parts, el temps restant i el final en el cas de les proves.

Les adaptacions que poden realitzar-se per a les diferents situacions de necessitats específiques de suport educatiu són les següents:

a) Adaptacions en temps i en espais:

- Ampliació del temps per a fer tasques i proves: fins a un 25%. Es podrà contemplar un increment en este percentatge de manera excepcional, en casos i situacions degudament justificats.
- Pauses durant les proves i compensació de temps en cas de paralització de les proves per necessitat justificada.

- Ubicació específica a l'aula, en funció de les necessitats, si és possible. (Per exemple, primeres files, lluny de sons i/o altres distraccions).
- Adequació de les condicions d'il·luminació.
- Ubicació en una aula de suport.
- Alçar-se dins de l'aula.
- Eixir de l'aula (bany, passadís, etc.).
- Menjar o beure a l'aula.
- autoadministració de medicació.

b) Adaptacions en el format de tasques i proves:

- Text amb font de lletra accessible.
- Braille o combinació de Braille amb altres formats.
- Edició sense taules ni imatges.
- Reproducció addicional de les audicions relacionades amb la comprensió oral.
- Descripció de gràfics, mapes, imatges, etc.
- Substitució de colors per trames o escales de grisos.
- Lectura en veu alta dels enunciats.
- Proporcionar per altres mitjans les instruccions orals que es donen per a fer tasques i proves.
- Ús de suports visuals.
- Afavorir la lectura labiofacial sempre que no s'entri en contradicció amb els criteris d'avaluació del nivell corresponent.

c) Recursos tècnics i materials (d'acord amb la disponibilitat):

- Dispositiu electrònic lliure de contingut, sense corrector ortogràfic i sense connexió a internet.
- Programari específic (magnificador de pantalla, Jaws...)
- Comunicador.
- Emissora digital.
- Auriculars
- Lupa.
- Màquina Perkins.
- Braille parlat.
- Programari general.
- Mobiliari adaptat (taula adaptada / cadira adaptada).
- Plantilla de paper pautat.
- Transparència de color per a llegir les preguntes.
- Altres productes de suport i dispositius tecnològics per a l'accés a la informació, a la comunicació, a la mobilitat i a l'autonomia personal.
- Mascareta comunicativa per a facilitar la lectura labiofacial.

d) Suports personals:

- Atenció més personalitzada per part de les persones responsables en tasques i proves.
- Lectura en veu alta dels enunciats.
- Proporcionar per altres mitjans les instruccions orals.

Legislació:

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, modificada per la Llei orgànica 3/2020, de 29 de desembre, contempla que les ensenyances que ofereix el sistema educatiu, incloent-hi les ensenyances d'idiomes, s'adaptaran a l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu. Esta adaptació garantirà l'accés, la permanència i la progressió d'este alumnat en el sistema educatiu.

La Llei 11/2003, de 10 d'abril, sobre l'estatut de les persones amb discapacitat, indica que la conselleria o l'organisme de la Generalitat amb competències en matèria d'educació i formació seran els encarregats de garantir una política de foment que assegure el procés educatiu adequat, l'adopció d'ajustos raonables en funció de les necessitats individuals i facilite les mesures de suport personalitzades i efectives en entorns que fomenten al màxim el desenvolupament acadèmic i social, de conformitat amb l'objectiu de la plena inclusió.

El Reial decret 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'establixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2 de les ensenyances d'idiomes de règim especial, disposa que els procediments d'avaluació contindran les mesures que resulten necessàries per a la seua adaptació a les necessitats especials de l'alumnat el qual no serà dispensat de cap de les parts de què conste la prova, que serà única per a tots els candidats.

El Decret 104/2018, de 27 de juliol, del Consell, pel qual es desenvolupen els principis d'equitat i d'inclusió en el sistema educatiu valencià, disposa, en l'article 2.3, que l'educació inclusiva suposa garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés, la participació i l'aprenentatge de l'alumnat en contextos comuns i, al mateix temps, possibilita l'aprenentatge al llarg de tota la vida.

El Decret 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment de les ensenyances i del currículum d'idiomes de règim especial en la Comunitat Valenciana, contempla l'atenció a la diversitat i la necessitat d'establir un procediment específic que regule l'adaptació d'estes ensenyances a les persones amb necessitats específiques de suport educatiu.

El Decret 72/2021, de 21 de maig, del Consell, d'organització de l'orientació educativa i professional en el sistema educatiu valencià, determina l'estructura de l'orientació i defineix les funcions dels equips d'orientació educativa, dels departaments d'orientació educativa i professional i de les unitats especialitzades d'orientació.

L'Orde 20/2019, de 30 d'abril, regula l'organització de la resposta educativa per a la inclusió en els centres educatius sostinguts amb fons públics, amb la finalitat de garantir l'accés, la participació, la permanència i el progrés de tot l'alumnat, com a nucli del dret fonamental a l'educació i des dels principis de qualitat, igualtat d'oportunitats, equitat i accessibilitat universal.

L'Orde 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació de les ensenyances d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües en la Comunitat Valenciana, estableix que la resolució de cada convocatòria d'inscripció a la prova determinarà les instruccions específiques per a la sol·licitud d'adaptació de l'alumnat interessat.

L'Orde 10/2023, de 22 de maig, regula l'orientació educativa i professional en el sistema educatiu valencià, establint l'avaluació sociopsicopedagògica com a requisit per a adaptar proves de certificació sense alterar els seus continguts.

L'Orde 34/2022, de 14 de juny, que regula l'avaluació de les ensenyances d'idiomes de règim especial i les proves de certificació en la Comunitat Valenciana estableix les condicions per a l'adaptació d'estes proves segons les necessitats de l'alumnat, sense alterar els criteris d'avaluació ni els estàndards del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües (MECR). A més, garanteix l'equitat i accessibilitat en

estes adaptacions, la concessió de les quals es basa en la documentació acreditativa presentada pel sol·licitant.

La Resolució de 23 de desembre de 2021, de la directora general d'Inclusió Educativa, per la qual es dicten instruccions per a la detecció i la identificació de les necessitats específiques de suport educatiu i les necessitats de compensació de desigualtats, estableix el procediment per a la realització de l'avaluació sociopsicopedagògica.

En la disposició final primera que modifica **l'apartat 3 de l'article 5, de l'Orde 20/2019**, de 30 d'abril, que queda redactat d'acord amb el punt b.2., s'estableix el dret de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu a sol·licitar adaptacions en proves d'accés i certificació.

7. FOMENT DE LA LECTURA

Al llarg del curs es promourà la lectura en tots els nivells impartits. Cada professor/a oferirà a l'alumnat un llistat de llibres per tal de treballar-los a casa o a classe. A partir d'aquesta lectura, es podran realitzar treballs d'expressió oral o escrita.

Es treballarà per a ampliar els fons de la biblioteca. Pel que fa als llibres de lectura estaran classificats d'acord amb el nivell mitjançant un sistema de colors. Es podran organitzar activitats de "tast de llibres" com a activitat de classe que promoga la lectura.

Es promourà la lectura mitjançant suggerències periòdiques al tauler de la biblioteca (de les professores o dels estudiants), propostes monogràfiques d'un autor o tema, entre d'altres.

El departament treballa per crear una secció temàtica relacionada amb una commemoració (9 d'Octubre, Tots Sants, Diversitat Afectiva, Dia de la Dona, etc.). L'objectiu és crear una secció temàtica que resulte atractiva visualment i temàticament per tal que desperte el seu interès per la lectura.

En la Common Room l'alumnat té a l'abast recursos didàctics per a l'oci com són els jocs de taula de temàtica diversa. A més, el departament de València actualment està subscrit a les revistes *Opcions* i *Sàpiens*, les quals es poden consultar en aquesta zona comuna, a les quals cal sumar altres publicacions gratuïtes.

Es promouran les xarrades d'escriptors que impliquen una lectura prèvia. Aquesta activitat propiciarà un espai de coneixement i d'interacció que motivarà l'alumnat cap a la lectura i l'ús de la llengua.

8. UTILITZACIÓ DE LES TENOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ

En la societat actual les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) han adquirit un paper rellevant dins de l'àmbit educatiu. D'entre els avantatges que proporcionen, tant a l'alumnat com al docent, cal destacar-ne dos:

- El foment de l'autoaprenentatge. L'aprenent té a l'abast una eina per tal de desenvolupar, al seu ritme i interès, la seua competència comunicativa. No només fent exercicis autocorrectius que suposarien un reforç en el plànol lingüístic, sinó també emprant aplicacions, diccionaris, enciclopèdies, xarxes socials, etc. que, en conjunt, desenvolupen les cinc destreses (CO, CE, PO, PE i mediació).
- Dimensió més completa que l'aula i pròxima a les situacions reals de

comunicació. Els blogs i les xarxes socials permeten obrir un espai de comunicació fora de l'aula. El professorat, emprerà aquestes eines per tal de guiar l'alumne cap a l'autonomia en l'aprenentatge.

- Són una eina atractiva de suport a la docència perquè fomenten l'autonomia en l'aprenentatge i permeten, a l'alumne, estar en contacte directe a través de recursos multimèdia amb l'idioma i la cultura que s'hi estudia.

A l'EOI Torrevieja, totes les aules estan dotades amb ordinadors connectats a un canó projector i a sistemes de so. A més, hi ha accés a Internet a l'aula, la qual cosa permet un accés directe a materials autèntics en la llengua d'estudi.

S'usarà i es fomentarà l'ús entre l'alumnat de:

- Materials de consulta en línia. Diccionaris, enciclopèdies, gramàtiques, llibres d'estil...
- Pàgines web d'interès com ara institucions normatives (IEC, AVL), acadèmiques, premsa... sota les orientacions del professorat.
- Exercicis d'autocorrecció sobre aspectes formals de la llengua (editorials, universitats, Aules...).
- Programació de caire didàctic en ràdio i televisió.
- Coneixement de la literatura, sociolingüística, cultura... a través de la música o d'altres formats.
- Ús de blogs, correus electrònics, xats i fòrums per a fomentar l'expressió i la comprensió.
- Ús de programari per a la pràctica habitual (Pràctic, Jugallengua, Vine, Winverbs...).
- Apps d'aprenentatge específic i de consulta (AVL, DIEC, Optimot...).

A més, el departament es farà present a les xarxes socials amb un perfil de Facebook i Instagram per a difondre notícies d'interès relacionades amb activitats del departament, activitats en valencià fora del centre, curiositats lingüístiques, informació d'interès...

Amb aquest ventall d'aplicacions, el que es pretén és crear espais de comunicació fora de l'aula, semblants als quotidians, que enllacen amb llocs que no hagen estat creats amb finalitats d'ensenyament i que connecten amb el món de la llengua a les xarxes. Seran elles i ells qui decidiran en quin mitjà o mitjans estan més còmodes per a ampliar i reforçar els seus coneixements, el contacte amb la llengua fora de l'aula i la seua autonomia.

9. RECURSOS DIDÀCTICS

Els llibres de text i materials emprats per a cada nivell és el següent:

A2 (Pilar de la Foradada): *De dalt a baix A1-A2*, Ed. Bromera

A2 (intensiu): materials propis

B1: *De dalt a baix B1*, Ed. Bromera

B1 (intensiu): materials propis

B2: *Apte+ B2*, Ed. Àrbena

C1: *Quadern d'activitats de llengua. C1*, ed. Tabarca i materials propis

C2.1 i C2.2 integrat: *Quadern d'activitats de llengua. C2*, ed. Tabarca i materials propis

Recursos en línia

Diccionaris en línia

Diccionari Normatiu Valencià (AVL) <http://www.avl.gva.es/lexicval/>

Diccionari de l'Enciclopedia Catalana www.diccionari.cat

Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans <https://dlc.iec.cat/>

Diccionaris i consultes lingüístiques

Diccionari de frases fetes <https://dsff.uab.cat/>

Diccionari de sinònims <https://www.softcatala.org/diccionari-de-sinonims/>

Diccionari de sinònims <https://sinonims.iec.cat/>

Rodamots <https://rodamots.cat/>

Apunts de llengua <https://www.apuntsdellengua.es/>

Guies de conversa

Guies de conversa en valencià i diversos idiomes: xinès, portugués, anglés, romanés, italià, francès i rus.

<https://ceice.gva.es/es/web/dgplgm/guias-de-conversacion>

Blogs

Sense pèls en la llengua <http://sensepelsenlallengua.blogspot.com/>

Trisnant el valencià <http://trisanantelvalencia.blogspot.com/>

A poqueta nit <https://apoquetanit.wordpress.com/>

De mica en mica s'omple la pica <https://ainamonferrer.com/>

Publicacions, revistes i diaris

Nosaltres La Veu <https://www.nosaltreslaveu.cat/>

El Punt-Avui <https://www.elpuntavui.cat/comarca/pais-valencia.html>

Diari Ara <https://www.ara.cat/>

El Temps <https://www.eltmps.cat/>

Sàpiens <https://sapiens.cat/>

Tresdeu <https://www.tresdeu.com/>

Catorze.cat <https://www.catorze.cat/>

Criatures <https://criatures.ara.cat/>

Mètode <https://metode.cat/>

Núvol <https://www.nuvol.com/>

Ràdio i televisió

Apuntmedia televisió <https://www.apuntmedia.es/>

Apuntmedia ràdio <https://www.apuntmedia.es/programacio/radio/hui>

Televisió de Catalunya TV3 <https://www.ccma.cat/tv3/>

Radiotelevisió de les Illes Balears <https://ib3.org/>

Ràdio i televisió d'Andorra <https://www.andorradifusio.ad/>

Xarxes socials

Seguiment de creadors de contingut tant de caire divulgador com d'oci (Cabrafotuda, Eugeni Alemany, Maria Juan, Xavi Castillo...)

Podcasts

El Dolcet pal café, Beniparlem, Agres i Dolces, Comediants, Gent Ràndom, Tenim paraula, Podríem fer-ho millor, Açò no ho sabies, Allà on naixen les cançons, Velles, Comprimits efervescents, 7 dies per a morir, La Malifeta, Xusma Deluxe, L'ora fosca, Borja, de València al Vaticà...

10. ACTIVITATS CULTURALS COMPLEMENTÀRIES

Durant el curs escolar es podran dur a terme les següents activitats culturals extraescolars, sempre que es donen les condicions econòmiques i organitzatives corresponents:

Les propostes són:

- 25 de setembre, Dia de les Llengües: activitats de llengua proposades pel Departament dins de les jornades organitzades per l'escola.
- 9 d'Octubre, Dia dels Enamorats Valencians : activitats a classe i plasmació d'un mural 7 d'octubre, alumnat de nivell A2. 1-13 oct
- Tots Sants i els Monstres Valencians. Mural amb els monstres valencians, alumnat de nivell bàsic i intermedi. 27-31 d'octubre
- Arribada del Patge Reial i Nadal Valencià, 9-23 de desembre (decoració, col·locació de la bústia i QR amb elements del Nadal Valencià)
- Excursió a Alcoi i Betlem de Tirisiti, 11 desembre
- Activitats de Nadal (organització d'un taller o activitat juntament amb la resta de departaments), 19 de desembre
- Xarrada de l'autor 11 feb
- Eixida a Elx "Cicle de Cinema en Valencià" , 5 març
- Eixida per Torrevella, 10 març
- Dia de la Mona, 25 i 26 març
- Eixida al teatre, 9 abril
- Dia de la Dona (el Dept. de Valencià col·laborarà en les activitats del centre), 6 de març
- Taller de Muixeranga, 23 abril
- Club de conversa (a càrrec d'alumnat voluntari), horari per determinar
- Tast de llibres

A més, en les classes s'inclouran continguts culturals relacionats amb el període en curs per tal que l'alumnat realitze activitats de classe i que puguin derivar en una exposició, representació, etc. Per exemple, per Tots Sants es treballaran els personatges de l'imaginari valencià, o bé, per Pasqua es realitzarà un esmorzar amb la típica mona de Pasqua.

Atesa la realitat lingüística de la localitat de Torrevella, es tractarà d'informar l'alumnat de les activitats en valencià que entitats com ara la Universitat d'Alacant, la Universitat Miguel Hernández o El Tempir d'Elx realitzen a la ciutat o en localitats properes. A més, es proposaran eixides per tal de participar en activitats en què el valencià siga la llengua vehicular.

El Departament de Valencià es compromet a participar en les activitats promogudes per l'escola en la mesura dels possibles, com ara activitats de Nadal, concurs literari, Dia del Llibre, Dia de la Dona, etc.

11. TEST DE CLASSIFICACIÓ

L'alumnat podrà accedir a qualsevol curs dels diferents nivells previstos en la normativa vigent en matèria curricular d'aquests ensenyaments a través de la realització d'un test de classificació, que determinarà la competència lingüística de la persona candidata i identificarà el curs i nivell de llengua al qual pot accedir.

Es realitzarà un test de classificació abans del començament del període de sol·licitud d'admissió del curs acadèmic per a poder accedir a qualsevol nivell impartit a l'escola. En cas d'haver-hi vacants disponibles se'n podran realitzar altres d'extraordinàries. L'alumnat que ja estiga matriculat en el mateix idioma i que vulga canviar de nivell pot realitzar un test de classificació, preferiblement, durant el primer mes de classe. El docent també podrà proposar a l'estudiant el canvi de nivell.

El test de classificació de valencià contindrà, com a mínim, una prova de producció de textos (oral i escrita) i podrà estar formada per una o diverses parts següents:

- a. Qüestionari d'autoavaluació.
- b. Test lexicogramatical (exercicis de resposta múltiple, emplenar buits en textos, correcció d'errades...)
- c. Expressió escrita. Una redacció a triar d'entre tres opcions, en funció del nivell al qual es vol accedir.
- d. Mediació oral i interacció oral. Constarà de dues tasques, una de caràcter monològic a partir d'un text font (mediació) i una altra de dialògica (durada: 5 minuts aproximadament).

De vegades l'alumne no assoleix el mateix nivell en les distintes destreses. Si es dona el cas, serà el Departament avaluador qui decidirà ubicar l'alumne/a en un nivell o en un altre.

En els exercicis de producció es valorarà la competència lingüística (riquesa i domini del vocabulari; correcció gramatical i ortogràfica/fonètica) i la competència pragmàtica i sociolingüística (coherència i cohesió, i adequació a la tasca) de l'alumne/a. D'acord amb allò que l'alumnat sàpiga fer, serà ubicat en un nivell o en un altre.

Cal recordar que l'adscripció a un determinat nivell no garanteix la plaça en aquest nivell. Tot dependrà del nombre de vacants que hi haja en el moment de la matrícula.

Els criteris d'avaluació es basen en els nivells assolits per l'alumne atenent als currículums de Nivell Bàsic, Nivell Intermedi, Nivell Avançat, C1 i C2 publicats en el DOGV. Els corresponents al Nivell Bàsic (A2) i al Nivell Intermedi (B1) es poden consultar en el DOGV núm. 5605 del 24/09/07, el corresponent al Nivell Avançat (B2), en el DOGV núm. 5851 del 19/09/08, i els corresponents al Nivell C1 i al Nivell C2 en el DOGV núm. 7350 del 1/09/14. S'hi han d'afegir les modificacions de la Resolució 2018/6652 del 4 de juliol de 2018 de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport per al nivell A2 i el Reial Decret 1041/2017 del 22 de desembre del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport per als nivells B1, B2, C1 i C2.

2.1. CURRÍCULUM NIVELL A2

Els ensenyaments de nivell bàsic 2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a utilitzar l'idioma que aprén com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant a classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals.

Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten usar l'idioma de manera suficient, receptivament i productivament, tant de manera parlada com escrita. més, l'alumnat ha de poder intervindre entre parlants de diverses llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requerisquen comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguen expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell bàsic 2, l'alumnat ha de ser capaç de:

Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar-ne el significat. La llengua és l'estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques són òptimes i la comunicació, directa. Els textos versen principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'una rellevància immediata per a l'alumnat i es poden transmetre cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.)

Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tracten d'aspectes personals i quotidians. Comunicar-se de forma bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar molt sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.

Comprendre, sempre que es puga rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari és d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos van acompanyats preferiblement d'imatges o il·lustracions i es refereixen a la vida quotidiana.

Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos es refereixen principalment a temes quotidians o de rellevància immediata per a l'alumnat.

Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions curtes i senzilles que proporcione el discurs original (en la llengua) articulat de forma clara i lenta. Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interés immediat (en llengua), sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill. Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i reba ajuda per a participar-hi i expressar els seus suggeriments. Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua) sobre temes quotidians d'interés immediat o necessitat. Transmetre dades rellevants contingudes en textos curts, senzills i informatius amb estructuració clara, sempre que els textos siguin concrets, els temes, familiars i es formulen en un llenguatge quotidià senzill.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

Identificar de forma general el tema d'una conversa del seu entorn que es realitzi lentament i amb claredat.

Reconèixer quan els parlants estan d'acord o discrepen en una conversa lenta i clara.

Seguir intercanvis socials generals, breus i senzills, realitzats de manera molt lenta i clara.

Seguir una presentació o demostració molt senzilla i molt estructurada, sempre que s'il·lustre amb diapositives, exemples concrets o diagrames, es faci lentament i clarament amb repeticions i el tema siga conegut.

Comprendre informació simple esquematitzada que es dona en una situació previsible, com per exemple, una visita guiada.

Comprendre i seguir una sèrie d'instruccions per a activitats familiars i quotidianes com per exemple esports, cuina, etc., sempre que es donen de forma lenta i clara.

Entendre avisos i instruccions directes (per exemple, un enregistrament telefònic, un anunci de ràdio d'un programa de cinema o esdeveniment esportiu, d'un tren endarrerit o de productes per la megafonia en un supermercat), sempre que l'enregistrament siga lent i clar.

Comprendre instruccions senzilles sobre com arribar de X a Y, a peu o en transport públic, instruccions bàsiques sobre hores, dates, números, etc., i tasques quotidianes i comandes que s'hagen de dur a terme.

Comprendre la informació més important continguda en anuncis i emissions curtes de ràdio, com per exemple les previsions meteorològiques, anuncis de concerts, resultats esportius o temps lliure, sempre que parlen lentament i amb claredat.

Comprendre els aspectes importants d'una història i aconseguir seguir la trama, sempre que la història es conte lentament i amb claredat.

Identificar el tema principal d'una notícia, un anunci de televisió, un tràiler o una escena d'una pel·lícula, on les imatges complementen els textos.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics i habituals relatius a:

la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris).

condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals).

relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts).

cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic).

cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals breus i senzills:

Activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.

Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).

Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets.

Comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.

Comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.

Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

Reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents bàsics, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.

Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

1.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais bàsics propis de la llengua oral monològica i dialògica:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps).

Expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar de manera senzilla:

l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau).

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància).

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat).

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual.

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents).

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.

relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Reconeixement dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals que hi estan associats.

1.3 Criteris d'avaluació

Identifica la intenció comunicativa, el tema i la informació rellevant, formula hipòtesis de contingut i confirma detalls predictibles, comprén el registre formal o informal en textos breus, senzills i contextualitzats (contactes socials quotidians, converses per a satisfer les necessitats més bàsiques, avisos i anuncis, predicció del temps, explicacions i enregistraments sobre temes quotidians, instruccions i consells senzills, descripcions i relats breus), emesos amb claredat, en bones condicions acústiques, sempre que en pugua tornar a escoltar les parts més difícils.

Coneix els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, relacions interpersonals i convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.

Sap aplicar en general les estratègies bàsiques més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.

Distingeix globalment la funció comunicativa més rellevant del text.

Reconeix amb problemes ocasionals el lèxic oral d'ús freqüent relatiu a temes quotidians de caràcter general i pot inferir del context i del cotext, de vegades de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

Discrimina en general els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix globalment les intencions comunicatives i els significats que generalment s'hi associen.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

Narrar de manera senzilla una història o descriure un fet o aspectes quotidians del

seu entorn com per exemple persones, llocs, una ocupació professional o una experiència d'estudi.

Enumerar les seues capacitats i incapacitats (p. e., quant a esports, jocs, habilitats i assignatures).

Donar indicacions simples per a arribar d'un lloc a un altre, utilitzant expressions bàsiques i connectors seqüencials.

Presentar la seua opinió en termes senzills, sempre que els oients hi col·laboren.

Oferir anuncis i informes breus de continguts predictibles apresos que són intel·ligibles si els oients estan disposats a concentrar-se.

Fer una presentació breu sobre un tema que correspon a la vida quotidiana, donar motius i explicacions senzilles de forma breu d'opinions, plans i accions.

Xatejar amb un llenguatge senzill, fer preguntes i entendre les respostes relacionades amb la majoria de les qüestions quotidianes.

Fer invitacions i suggeriments, demanar disculpes i respondre-hi.

Expressar les seues preferències i sentiments amb expressions comunes molt bàsiques.

Expressar i intercanviar opinions de manera limitada, expressant que està d'acord i en desacord amb els altres.

Organitzar plans, fer propostes i respondre-hi.

Obtindre de manera senzilla tota la informació necessària de tipus no especialitzat sobre viatges i transport públic (autobusos, trens i taxis), demanar i donar indicacions i comprar entrades.

Preguntar per serveis i fer transaccions senzilles en botigues, oficines de correus o bancs i donar i rebre informació sobre quantitats, números, preus, etc.

Fer front a necessitats quotidianes pràctiques: esbrinar i transmetre informació directa sobre fets, hàbits, passatemp, activitats fetes en el passat, plans i les intencions i respondre-hi.

Sol·licitar, donar i seguir indicacions i instruccions senzilles, com per exemple explicar com arribar a algun lloc.

Comunicar-se en tasques simples i rutinàries que requereixen un intercanvi d'informació senzill i directe sobre temes familiars (per exemple, treball i temps lliure).

Fer preguntes senzilles sobre un esdeveniment i respondre, p. e., preguntar on i quan va tindre lloc, qui hi havia i com va ser.

Comprendre continguts d'una entrevista i comunicar idees i informació sobre temes coneguts, sempre que puga demanar aclariment i ajuda ocasionalment per a expressar el que vol.

Utilitzar les telecomunicacions amb els seus amics per a intercanviar informació simple, fer plans i concertar cites.

Fer aclariments i participar en una conversa telefònica curta i senzilla amb una persona coneguda sobre un tema predictable, p. e., temps d'arribada, compromisos que cal complir i confirmar detalls.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos orals dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics relatius a:

la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris).

condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals).

relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts).

cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte

visual i físic);

cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals, breus i senzills:

Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. e., presentació, transacció...).

Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre.

Concebre el missatge amb una certa claredat i distingir-ne sovint la idea o idees principals i l'estructura bàsica.

Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

Aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar un llenguatge estereotipat, etc.).

Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o llibre de text, obtenció d'ajuda, etc.).

Expressar el missatge amb una certa claredat ajustant-se, amb limitacions, als models i les fórmules de cada tipus de text.

Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments paralingüístics o paratextuals (p. e., demanar ajuda); assenyalar objectes, utilitzar dítics o dur a terme accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (cinèsica i proxèmica) o sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més bàsics en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.

Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la

desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais bàsics, propis de la llengua escrita:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau).

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància).

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat).

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual.

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició).

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents).

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.

relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú, a pesar que siga evident l'accent estranger i que de vegades siga difícil la comprensió.

2.3 Criteris d'avaluació

Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i, segons la modalitat discursiva, en un registre,

neutre o informal.

Coneix i sap aplicar algunes estratègies bàsiques per a produir textos orals breus d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.

Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.

Gestiona un repertori bàsic memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.

Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor o vacille a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.

Utilitza algunes estructures sintàctiques bàsiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu, i empra els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.

Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara comet errors importants.

Utilitza patrons bàsics d'oracions memoritzades, sintagmes de poques paraules i fórmules estereotipades per a comunicar-se.

Transmet informació limitada en situacions quotidianes simples.

Utilitza estructures simples correctament, però encara comet de manera sistemàtica errors bàsics.

Interactua utilitzant expressions molt breus, a pesar que les pauses, els començaments incorrectes i la reformulació són molt evidents.

Formula preguntes i afirmacions senzilles i hi respon.

Indica quan segueix la conversa, però poques vegades és capaç de comprendre prou per a mantindre-la sense la col·laboració de l'interlocutor.

Enllaça oracions i sintagmes amb connectors simples com i, però i perquè.

Pronuncia i entona en general de manera intel·ligible i de forma suficientment clara per a ser entés, encara que els interlocutors hagen de demanar una repetició de tant en tant. A més, la forta influència d'altres llengües que parla en l'accent, el ritme i l'entonació poden afectar la intel·ligibilitat i requerirà la col·laboració dels interlocutors. No obstant això, la pronunciació de paraules familiars és clara.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

Comprén textos breus i senzills, com per exemple cartes informals o correus electrònics, sobre temes familiars concrets que sorgeixen amb molta freqüència en la llengua quotidiana que contenen el vocabulari quotidià i una proporció d'internacionalismes.

Comprén tipus bàsics de cartes i faxos normals (consultes, comandes, cartes de confirmació, etc.) sobre temes coneguts.

Troba informació específica en textos pràctics, concrets i predictibles escrits en un llenguatge senzill (p. e., guies de viatge, receptes).

Comprén la informació principal en descripcions breus i senzilles de mercaderies

en fullets i llocs web (p. e., dispositius digitals portàtils, càmeres, etc.).

Troba informació específica i predictable en textos senzills quotidians, com per exemple anuncis, prospectes, menús, llistes de referències i horaris, i aïlla la informació requerida (p. e., utilitzar un navegador per a trobar un servei o un comerç).

Comprén senyals i avisos quotidians, etc., en llocs públics (com per exemple carrers, restaurants, estacions de ferrocarril o llocs de treball), com ara adreces, instruccions i advertències de risc.

Comprén informació específica en textos escrits simples, com per exemple cartes i fullets breus o textos periodístics que descriuen esdeveniments.

Segueix l'esquema general d'una notícia sobre un esdeveniment conegut, sempre que els continguts siguin familiars i previsibles.

Tria la informació principal en informes periodístics breus o articles senzills en els quals consten números i noms i les il·lustracions i els títols tinguen un paper destacat i donen suport al significat del text.

Comprén textos que descriuen persones, llocs, vida quotidiana i cultura, etc., sempre que estiguen escrits en un llenguatge senzill.

Comprén la informació que es proporciona en fullets il·lustrats i mapes, p. e., els principals atractius d'una ciutat o una zona.

Comprén els punts principals de les notícies breus sobre temes d'interés personal (per exemple, esport i personatges famosos).

Comprén una descripció breu o un informe del seu camp, sempre que estiguen escrits de manera senzilla i no continguin detalls impredecibles.

Comprén la majoria de la informació que les persones expressen sobre si mateixes en un anunci o una publicació personal i el que narren sobre altres persones.

Comprén normes, per exemple, mesures de seguretat, quan s'expressen en un llenguatge senzill.

Comprén instruccions curtes, escrites i il·lustrades pas a pas (per exemple, per a instal·lar aparells de tecnologia), sempre que estiguen il·lustrades i no escrites en text continu.

Comprén instruccions sobre medicaments expressades com ordres simples, p. e., Preneu-lo abans de les menjades o No en prengueu abans de conduir.

Segueix una recepta simple, especialment si hi ha imatges per a il·lustrar els passos més importants.

Entén prou com per a llegir històries curtes, simples i tires còmiques que impliquen situacions familiars i concretes escrites en un llenguatge d'ús habitual i quotidià.

Comprén els aspectes principals que s'enumeren en informes breus de revistes o en guies d'informació que tracten de temes concrets quotidians (p. e., aficions, esports, activitats d'oci, animals).

Comprén narracions curtes i descripcions de la vida d'una persona que estan escrites amb paraules simples.

Comprén el tema principal d'un article breu que informa d'un esdeveniment que segueix un patró predictable (per exemple, els Premis Goya), sempre que estiga escrit en un llenguatge senzill i clar.

3.2 Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris).

condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals).
relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts).
cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic).
cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies més bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

Activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.

Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).

Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets.

Comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.

Comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.

Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

Reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives més bàsiques mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.

Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais més bàsics

propis de la llengua escrita:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuals; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > correu electrònic); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar de manera senzilla:

l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància).

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat).

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual.

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents).

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.

relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió general dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i convencions ortogràfiques, d'ús comú: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

3.3 Criteris d'avaluació

Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

Coneix i aplica de forma bàsica a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma, extraient-ne claus per a interpretar-los.

Coneix les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit

general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.

Identifica la intenció comunicativa, el tema, els aspectes principals i els detalls rellevants de textos sobre temes quotidians, senzills, breus i convenientment contextualitzats (missatges, cartes, documents autèntics d'ús habitual, fullets turístics i comercials, anuncis, instruccions i relats).

Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita.

Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a temes generals quotidians i a aspectes relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals, i pot inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

Escriure un text amb connectors sobre aspectes quotidians del seu entorn, p. e., persones, llocs, el treball o una experiència d'estudi.

Escriure descripcions molt breus i bàsiques d'esdeveniments, activitats passades i experiències personals.

Explicar una història senzilla (per exemple, sobre esdeveniments en un dia de festa).

Escriure una sèrie de frases i oracions senzilles sobre la seua família, condicions de vida, antecedents educatius, treball actual o l'ocupació laboral anterior.

Escriure entrades d'un diari personal que descriuen activitats (p. e., rutines diàries, eixides, esports, aficions), persones i llocs, utilitzant vocabulari bàsic concret i frases simples amb connectors senzills com i, però i perquè.

Escriure la introducció d'una història o continuar-la, sempre que es puga consultar un diccionari i el manual de classe (p. e., taules de temps verbals del llibre de text).

Expressar les seues impressions i opinions per escrit sobre temes d'interés personal (p. e., estils de vida, cultura, relats) utilitzant vocabulari i expressions bàsiques quotidianes.

Intercanviar informació mitjançant missatges de text, correu electrònic o cartes breus, responnent a preguntes de l'altra persona (per exemple, sobre un nou producte o activitat).

Escriure notes, correus electrònics i missatges de text curts i simples (per exemple, enviar una invitació o respondre, confirmar o canviar una cita), expressant agraïment i disculpes, per a transmetre informació personal rutinària.

Escriure un text curt en una targeta de felicitació (per exemple, per a l'aniversari d'una persona o per a desitjar un bon Nadal).

Omplir dades personals i d'altres tipus en la majoria de formularis quotidians, p. e., per a sol·licitar una exempció de visat o obrir un compte bancari.

Presentar-se i gestionar intercanvis senzills en línia, fent preguntes, responnent i intercanviant idees sobre temes quotidians predictibles, sempre que tinga temps suficient per a formular les respostes i que interactue només amb un interlocutor alhora.

Fer breus publicacions descriptives en línia sobre temes quotidians, activitats socials i sentiments, amb detalls clau senzills i fer comentaris sobre les publicacions en línia d'altres persones, sempre que estiguen escrites en un llenguatge senzill, reaccionant amb sentiments de sorpresa, interès i indiferència d'una manera simple.

Utilitzar formes estereotipades per a respondre als problemes habituals que sorgeixen en les transaccions en línia (p. e., disponibilitat de models i ofertes

especials, data de lliurament, adreces, etc.).

Interactuar en línia amb un interlocutor col·laborador en una tasca conjunta simple, seguint instruccions bàsiques i demanant aclariments, sempre que hi haja ajudes visuals, com per exemple imatges, estadístiques o gràfics per a aclarir els conceptes en qüestió.

Fer transaccions senzilles en línia (com per exemple demanar productes o inscriure's en un curs), omplint un formulari o un imprés en línia, proporcionant dades personals, confirmant l'acceptació de termes i condicions o rebutjant serveis addicionals, etc.

Formular preguntes bàsiques sobre la disponibilitat d'un producte o la funció que té.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris).

condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals).

relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts).

cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic).

cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. e., escriure una nota, un correu electrònic...).

Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre.

Concebre el missatge amb certa claredat i expressar la idea o idees principals d'acord amb una estructura bàsica.

Identificar el lector i adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar-ne les dificultats i els recursos disponibles.

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els exponents més bàsics d'aquestes, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.

Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de

telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps).

Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; registre; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > entrada de xat); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuais i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per a expressar de manera senzilla:

l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau).

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància).

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat).

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual.

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents).

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.

relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús del lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions

humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques fonamentals: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

4.3 Criteris d'avaluació

Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre neutre o informal.

Coneix i sap aplicar estratègies bàsiques per a produir textos escrits breus, coherents i d'estructura simple i clara adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.

Du a terme les funcions principals bàsiques demanades pel propòsit comunicatiu.

Mostra un control bàsic d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i empra mecanismes simples de cohesió.

Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit bàsic d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes.

Utilitza els signes de puntuació elementals (p. e., el punt, la coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en paper com en suport digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

Transmet de forma oral (en llengua B) informació específica i rellevant continguda en textos breus senzills, com per exemple etiquetes i avisos, instruccions i anuncis (escrits en llengua) sobre temes familiars, sempre que aquests s'expressen de manera lenta i clara en un llenguatge senzill (en llengua), a pesar que pot ser que haja de simplificar el missatge i buscar paraules.

Transmet per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos breus informatius senzills (escrits en llengua), sempre que els textos tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits en un llenguatge quotidià senzill.

Interpreta i descriu (en llengua B) gràfics senzills sobre temes familiars (per exemple, un mapa meteorològic o un gràfic bàsic amb text) (en llengua), a pesar que puguin aparéixer pauses, començaments erronis i reformulacions del discurs.

Informa (en llengua B) dels punts principals d'informacions senzilles de televisió o ràdio (en llengua) sobre esdeveniments, esports, accidents, etc., sempre que els temes siguen coneguts i el missatge siga lent i clar.

Resumeix (en llengua B) els punts principals d'un text informatiu senzill (en llengua) que tracte de temes quotidians, complementant el seu repertori limitat amb altres mitjans (p. e., gestos, dibuixos, paraules en altres idiomes) per a dur-lo a terme.

Enumera una llista (en llengua B) amb la informació rellevant continguda en textos breus senzills (en llengua), sempre que tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits de manera senzilla amb vocabulari quotidià.

Interpreta (en llengua B) la idea general de textos curts i senzills quotidians (p. e., fullets, avisos, instruccions, cartes o correus electrònics) escrits en llengua.

Proporciona una traducció oral senzilla (en llengua B) d'informació escrita sobre temes quotidians amb oracions senzilles (en llengua) (p. e., informació personal, narracions curtes, indicacions, avisos o instruccions).

Pren notes simples en una presentació/demostració on el contingut és familiar i previsible i el presentador aclareix dubtes.

5.2 Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals, consciència sociolingüística, observació, atenció, relacions i respecte, especialment les del nivell 2:

Reconeix i aplica convencions culturals bàsiques associades a intercanvis socials quotidians (per exemple, diversos rituals de salutació).

Actua de manera apropiada en salutacions quotidianes, comiats i expressions d'agraïment i disculpes, a pesar que té dificultats per a afrontar qualsevol variació de la rutina.

Reconeix que el seu comportament en una transacció quotidiana pot transmetre un missatge diferent del que es pretén i pot tractar d'explicar-lo de manera simple. Reconeix quan es produeixen dificultats en la interacció amb membres d'altres cultures, a pesar que pot no saber molt bé com comportar-se.

Comprén missatges, instruccions, anuncis habituals breus i articulats de manera clara, combinant el que entén de les versions disponibles en diversos idiomes.

Emptra advertències simples, instruccions i informació del producte proporcionades en paral·lel en diversos idiomes per a trobar informació rellevant.

Activa el seu repertori limitat en diversos idiomes per a explicar un problema o demanar ajuda o aclariments.

Utilitza paraules i frases de diversos idiomes del seu repertori plurilingüe per a dur a terme una tasca simple, una transacció pràctica o un intercanvi d'informació.

Utilitza una paraula d'un altre idioma del seu repertori plurilingüe per a fer-se comprendre en una situació rutinària quotidiana quan no se li ocorre una expressió adequada en la llengua en la qual està parlant.

5.3 Criteris d'avaluació

Coneix els aspectes més bàsics que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents i les diferències i similituds més significatives quant als costums, usos, actituds, relacions i valors que prevalen, i és, en general, capaç d'actuar-hi en conseqüència, encara que de vegades recórrega a l'estereotip.

Identifica de vegades, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com algunes intencions bàsiques dels emissors i receptors.

Interpreta, de vegades correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que s'observen en els emissors o destinataris per a adaptar el seu discurs a les funcions requerides, encara que sovint no ho faça de manera fluida.

Pren notes d'alguna informació necessària que considera important traslladar als destinataris.

Transmet els aspectes principals continguts en textos breus i senzills sobre temes quotidians d'interés immediat, sempre que s'expressen amb claredat en un llenguatge senzill.

Col·labora en tasques senzilles i pràctiques, preguntant què n'opinen els altres, fent suggeriments i comprenent les respostes, sempre que puga demanar repeticions o reformulacions ocasionalment.

Contribueix a la comunicació, utilitzant paraules senzilles per a convidar persones a explicar coses, indicant quan entén les coses o hi està d'acord. Transmet el tema

fonamental del que s'ha dit en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals.

Reconeix quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i utilitza recursos lingüístics de manera senzilla per a buscar compromís i acord.

2.2. CURRÍCULUM NIVELL INTERMEDI B1

Els ensenyaments de nivell intermedi B1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a desimboldre's en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs on s'utilitza l'idioma; en l'establiment i el manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics, i en entorns educatius i ocupacionals en els quals es produeixen intercanvis senzills de caràcter factual.

A aquest efecte, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una certa flexibilitat, una facilitat relativa i una correcció raonable en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versen sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals, d'actualitat o d'interés personal, i que continguin estructures senzilles i un repertori lèxic comú no molt idiomàtic.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B1, l'alumnat ha de ser capaç de:

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió mitjana, ben estructurats, clarament articulats a velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tracten d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seues experiències i els seus interessos, i sempre que les condicions acústiques siguin bones, es puga tornar a escoltar el que s'ha dit i se'n puguin confirmar alguns detalls.

Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos orals breus o d'extensió mitjana, ben organitzats i adequats al context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interés personal, i desimboldre's amb una correcció i una fluïdesa suficients per a mantindre la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que de vegades siguin evidents l'accent estranger, les pauses per a fer una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i siga necessària una certa cooperació d'aquell per a mantindre la interacció.

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o d'una extensió mitjana, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat, o d'interés personal.

Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interés personal, utilitzant amb una correcció raonable un repertori lèxic i estructural habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació

fonamentals.

Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions de caràcter habitual en les quals es produeixen intercanvis d'informació senzills relacionats amb assumptes quotidians o d'interés personal.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

Comprendre amb prou detall anuncis i missatges que continguen instruccions, indicacions o una altra informació, donades cara a cara o per mitjans tècnics, relatives al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.

Comprendre la intenció i el sentit generals, i els aspectes importants, de declaracions breus i articulades amb claredat, en llengua estàndard i a una velocitat normal (p. e., durant una celebració privada o una cerimònia pública).

Comprendre les idees principals i els detalls rellevants de presentacions, xarrades o conferències breus i senzilles que versen sobre temes coneguts, d'interés personal o de l'especialitat pròpia, sempre que el discurs estiga articulat de manera clara i en una varietat estàndard de la llengua. Entendre, en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, l'exposició d'un problema o la sol·licitud d'informació respecte d'aquesta (p. e., en el cas d'una reclamació), sempre que se'n puga demanar confirmació sobre alguns detalls.

Comprendre el sentit general, les idees principals i els detalls rellevants d'una conversa o discussió informal que té lloc en la seua presència, sempre que el tema siga conegut i el discurs estiga articulat amb claredat i en una varietat estàndard de la llengua.

Comprendre, en una conversa o discussió informal en la qual participa, tant de viva veu com per mitjans tècnics, descripcions i narracions sobre assumptes pràctics de la vida diària, i informació específica rellevant sobre temes generals, d'actualitat o d'interés personal, i captar sentiments com la sorpresa, l'interés o la indiferència, sempre que no hi haja interferències acústiques i que els interlocutors parlen amb claredat, a poc a poc i directament, eviten un ús molt idiomàtic de la llengua i estiguen disposats a repetir o reformular el que han dit.

Identificar els punts principals i els detalls rellevants d'una conversa formal o un debat que es presencia, breu o de durada mitjana, i entre dos o més interlocutors, sobre temes generals, coneguts, d'actualitat o d'interés propi, sempre que les condicions acústiques siguin bones, que el discurs estiga ben estructurat i articulat amb claredat, en una varietat de llengua estàndard i que no es faça un ús molt idiomàtic o especialitzat de la llengua.

Comprendre, en una conversa formal en la qual es participa, en l'àmbit públic, acadèmic o ocupacional, i independentment del canal, una gran part del que es diu sobre activitats i procediments quotidians, i menys habituals si està relacionat amb el camp propi d'especialització, sempre que els interlocutors eviten un ús molt idiomàtic de la llengua i pronuncien amb claredat, i quan es puguin plantejar preguntes per a comprovar que s'ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls.

Comprendre les idees principals de programes de ràdio o televisió, com ara anuncis publicitaris, butlletins informatius, entrevistes, reportatges o documentals, que tracten de temes quotidians, generals, d'actualitat, d'interés personal o de l'especialitat pròpia, quan s'articulen de manera relativament lenta i clara.

Comprendre moltes pel·lícules, sèries i programes d'entreteniment que s'articulen

amb claredat i en un llenguatge senzill, en una varietat estàndard de la llengua, i en els quals els elements visuals i l'acció condueixen una gran part de l'argument.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinètica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).

Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.

Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.

Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

1.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral monològica i dialògica:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuals; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., conversa > conversa formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuais i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició).

la manera.

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals associats a aquests.

1.3 Criteris d'avaluació

Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, les condicions de vida, les relacions interpersonals, la cinèsica i la proxèmica, els costums i els valors i les convencions socials de les cultures en les quals s'usa l'idioma.

Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.

Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori comú dels seus exponents, així com patrons discursius bàsics relatius a l'organització textual.

Aplica a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics d'ús freqüent en la comunicació oral.

Reconeix sense dificultat lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians, de caràcter general, o relacionats amb els interessos propis, i pot inferir del context i del cotext, generalment de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

Discrimina els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix les intencions comunicatives i els significats generalment associats a aquests.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

Fer declaracions públiques breus i assajades sobre un tema quotidià dins del camp propi o d'interés personal, que són clarament intel·ligibles malgrat anar acompanyades d'un accent i una entonació inconfusiblement estrangers.

Fer presentacions preparades, breus o d'extensió mitjana, ben estructurades i amb suport visual (gràfics, fotografies, transparències o diapositives), sobre un tema general, o d'interés o de l'especialitat propis, amb prou claredat perquè es puga seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals del qual estiguen explicades amb una precisió raonable, així com respondre a preguntes complementàries breus i senzilles dels oients sobre el contingut del que s'ha presentat, encara que pot ser que haja de demanar que li les repetisquen si es parla amb rapidesa.

Desimboldre's en transaccions comunes de la vida quotidiana com són els viatges, l'allotjament, els menjars i les compres, així com enfrontar-se a situacions menys habituals i explicar el motiu d'un problema (p. e., per a fer una reclamació, o fer una gestió administrativa de rutina), intercanviant, comprovant i confirmant informació amb el detall degut, plantejant els raonaments i els punts de vista propis amb claredat i seguint les convencions socioculturals que demana el context específic.

Participar amb eficàcia en converses informals, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre temes quotidians, d'interés personal o pertinents per a la vida diària (p. e., família, aficions, treball, viatges o fets d'actualitat), en els quals es descriuen amb un cert detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i es respon adequadament a sentiments com la sorpresa, l'interés o la indiferència; es contenen històries, així com l'argument de llibres i pel·lícules, indicant-hi les reaccions pròpies; s'ofereixen i es demanen opinions personals; es fan comprensibles les opinions o reaccions pròpies respecte a les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques, i es convida altres persones a expressar els seus punts de vista sobre la manera de procedir; s'expressen amb amabilitat creences, acords i desacords, i s'expliquen i justifiquen opinions i plans de manera senzilla.

Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per a plantejar un tema nou), encara que es depenga molt de l'entrevistador durant la interacció, i utilitzar un qüestionari preparat per a fer una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries.

Prendre part en converses i discussions formals habituals, en situacions predictibles en els àmbits públic, educatiu i ocupacional, sobre temes quotidians i que suposen un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en les quals es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar-hi un punt de vista amb claredat, oferint raonaments breus i explicacions d'opinions, plans i accions, i reaccionat de manera senzilla davant dels comentaris dels interlocutors, sempre que puga demanar que se'n repetisquen, aclarisquen o elaboren els punts clau si és necessari.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., presentació o transacció).

Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat. Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).

Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e., modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e., demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclarisquen el significat; utilitzar un llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu: Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se;

presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats. Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Selecció de patrons i característiques textuais demanades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).

la manera.

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió,

comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú.

2.3 Criteris d'avaluació

Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.

Coneix i sap aplicar adequadament les estratègies per a produir textos orals breus o d'extensió mitjana, coherents i d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.

Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, utilitzant adequadament els exponents més habituals d'aquestes funcions i seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.

Maneja un repertori memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.

Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor, o mostre algun titubeig a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.

Utilitza amb la deguda correcció i flexibilitat estructures sintàctiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu i empra en general adequadament els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals, i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.

Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat, o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara cometa errors importants, o haja d'adaptar el missatge, quan les demandes comunicatives són més complexes, o quan aborda temes i situacions poc freqüents en situacions menys corrents, recurrent en aquest cas a circumloquis i repeticions.

Pronuncia i entona de manera clara i intel·ligible, encara que siga evident l'accent estranger, o cometa errors de pronunciació sempre que no interrompen la comunicació, i els interlocutors hagen de sol·licitar repeticions de tant en tant.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

Comprendre amb prou detall, amb l'ajuda de la imatge o marcadors clars que articulen el missatge, anuncis, cartells, rètols o avisos senzills i escrits amb claredat, que continguin instruccions, indicacions o una altra informació relativa al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.

Localitzar amb facilitat i comprendre informació rellevant formulada de manera simple i clara en material escrit de caràcter quotidià, o relacionada amb assumptes d'interés personal, educatiu o ocupacional, p. e., en anuncis, prospectes, catàlegs, guies, fullets, programes o documents oficials breus.

Entendre informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta, en qualsevol suport, clarament estructurats i sobre temes generals d'interés personal, acadèmic o ocupacional, sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils.

Comprendre notes i correspondència personal en qualsevol format, i missatges en fòrums i blogs, en els quals es donen instruccions o indicacions; es transmet informació procedent de tercers; es parla d'un mateix; es descriuen persones, esdeveniments, objectes i llocs; es narren esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris, i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o d'interés personal.

Comprendre informació rellevant en correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades com centres d'estudis, empreses o companyies de serveis en la qual s'informa d'assumptes d'interés propi (p. e., en relació amb una oferta de treball o una compra per Internet).

Comprendre el sentit general, la informació principal, les idees significatives i algun detall rellevant en notícies i articles periodístics senzills i ben estructurats, breus o d'extensió mitjana, sobre temes quotidians, d'actualitat o d'interés propi, i redactats en una variant estàndard de la llengua, en un llenguatge no molt idiomàtic o especialitzat.

Comprendre sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció, relats, contes o novel·les curtes estructurats clarament, escrits en una varietat estàndard de la llengua i en un llenguatge senzill, directe i no molt literari, i fer-se una idea clara del caràcter dels diversos personatges i les seues relacions, si estan descrits de manera senzilla i amb detalls explícits suficients.

3.2 Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text escrit, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

Distinció de tipus de comprensió (p. e., sentit general, informació essencial, punts principals).

Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges...).

Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Reconeixement de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Comprensió de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., correspondència > carta comercial); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per a expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)].

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions

temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).

la manera.

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i les convencions ortogràfiques, d'ús comú.

3.3 Criteris d'avaluació

Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en les quals s'usa l'idioma.

Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.

Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització, el desenvolupament i la conclusió propis del text escrit segons el seu gènere i tipus.

Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, segons el gènere i tipus textual, i comprén les intencions comunicatives associades generalment a aquests.

Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals i pot, generalment de manera correcta, inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

Completar un qüestionari amb informació personal breu i senzilla relativa a dades bàsiques, interessos, aficions, formació o experiència professional, o sobre preferències, gustos o opinions sobre productes, serveis, activitats o procediments coneguts o de caràcter quotidià.

Escriure, en un format convencional i en qualsevol suport, un currículum breu, senzill i ben estructurat, en el qual s'assenyalen els aspectes importants de manera esquemàtica i en el qual s'inclou la informació que es considera rellevant en relació amb el propòsit i el destinatari específics.

Escriure, en qualsevol suport, notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana, i en els quals es destaquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques d'aquest tipus de textos i les normes de cortesia i, si s'escau, de l'etiqueta.

Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conversa formal, presentació, conferència o xarrada senzilla, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule de manera simple i s'articule amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua.

Escriure correspondència personal, i participar en xats, fòrums i blogs, sobre temes quotidians, generals, d'actualitat o d'interés propi, i en els quals es demana o es transmet informació; es narren històries; es descriuen, amb un cert detall, experiències, esdeveniments, siguen aquests reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans, fent veure els aspectes que es consideren importants, preguntant sobre problemes o explicant-los amb una precisió raonable.

Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal bàsica i breu dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i se sol·licita informació bàsica, o es fa una gestió senzilla (p. e., una reclamació), observant les principals convencions formals i característiques d'aquest tipus de textos i respectant les normes fonamentals de cortesia i, si s'escau, de l'etiqueta.

Escriure informes molt breus en format convencional, amb informació sobre fets comuns i els motius de certes accions, en els àmbits públic, educatiu, o ocupacional, fent una descripció simple de persones, objectes i llocs i assenyalant els esdeveniments principals de manera esquemàtica.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (entre homes i dones, familiars, generacionals); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., escriure una nota, un correu electrònic...).

Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat. Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).

Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Selecció de patrons i característiques textuais demanades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., correspondència > carta personal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu per a expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)].

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició).

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i de les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).

la manera.

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i convencions ortogràfiques fonamentals.

4.3 Criteris d'avaluació

Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.

Coneix i sap aplicar estratègies adequades per a elaborar textos escrits breus i d'estructura simple adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.

Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més habituals d'aquestes funcions i els patrons discursius d'ús més freqüent per a organitzar el text escrit segons el seu gènere i tipus.

Mostra un control raonable d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i utilitza mecanismes simples de cohesió (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició i connectors bàsics), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.

Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts haja d'adaptar el missatge.

Utilitza, de manera adequada per a fer-se prou comprensible, els signes de puntuació elementals (p. e., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interés general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p. e., instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguin una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no molt idiomàtica.

Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com públic (p. e., mentre es viatja, en hotels o restaurants o en entorns d'oci), sempre que els participants parlen a poc a poc i clarament, i puga demanar confirmació.

Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p. e., durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que es puga preparar per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite i que els participants parlen a poc a poc, articulen amb claredat i facen pauses freqüents per a facilitar la interpretació.

Mediar en situacions quotidianes i menys habituals (p. e., visita mèdica, gestions administratives senzilles o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial i donant i demanant l'opinió i suggeriments sobre solucions o vies d'actuació possibles.

Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant de missatges (p. e., telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts.

Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xarrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule d'una manera senzilla i s'articule amb claredat en una varietat estàndard de la llengua.

Resumir fragments breus d'informació de diverses fonts, així com fer paràfrasis senzilles de passatges escrits breus utilitzant-hi les paraules i l'ordenació del text original.

Transmetre per escrit la idea general, els punts principals i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interés general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. e., instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguin una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguen escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.

5.2 Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals; consciència sociolingüística; observació; escolta;

posada en relació; respecte.

5.3 Criteris d'avaluació

Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que hi ha entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en les unes i les altres, i és capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que de vegades recórrega a l'estereotip.

Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte és rellevant.

Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per a acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faça de manera fluida.

Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i connexions senzilles i directes amb el que pensa que poden conèixer.

Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o l'aconsegueix amb anterioritat per a tindre-la disponible.

Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o un poc més elaborada per a aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors.

Fa preguntes simples però rellevants per a obtenir la informació bàsica o complementària que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

2.3. CURRÍCULUM NIVELL INTERMEDI B2

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a viure de manera independent en llocs on s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requerisquen la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en aquest entorn.

Per a fer-ho l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faça en gran part de les ocasions sense esforç, en situacions tant habituals com, ocasionalment, més específiques i de més complexitat, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant concrets com, en alguns casos, abstractes, de temes generals o d'interés o del camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que continga estructures variades i, en uns certs àmbits d'interés, també complexes, i un repertori lèxic que incloga expressions idiomàtiques d'ús comú, que permeten apreciar i expressar diversos matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat ha de ser capaç de:

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com ocasionalment explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interés o d'especialització propis, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat

estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i de vegades quan les condicions d'audició presenten una distorsió no significativa.

Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars, detallats i organitzats en funció de la intenció comunicativa, d'una certa extensió, i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeta comunicar-se amb eficàcia tot i que encara puga cometre errors esporàdics que provoquen la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.

Comprendre amb prou facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant explícites com, en ocasions, implícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en puga rellegir les seccions difícils.

Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats, en funció de la intenció comunicativa, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interés personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma variada de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.

Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i, de vegades, de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, donats en viu o a través de mitjans tècnics, sobre temes concrets i abstractes (p. e., declaracions o missatges corporatius o institucionals), a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua.

Comprendre amb un cert detall, independentment del canal, el que se li diu directament en transaccions i gestions de caràcter habitual i menys corrent, fins i tot en un ambient amb soroll de fons, sempre que s'utilitze una varietat estàndard de la llengua i que es puga demanar confirmació.

Comprendre, amb el suport de la imatge (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos), la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de presentacions, xarrades, discursos i altres formes de presentació pública, acadèmica o professional extensos i, de vegades, lingüísticament complexos, sobre temes relativament coneguts, de caràcter general o dins del camp d'especialització o d'interés propi, sempre que estiguen ben estructurats i tinguin marcadors explícits que guien la comprensió.

Comprendre les idees principals i les implicacions més generals de converses i discussions de caràcter informal, relativament extenses i animades, entre dos o més participants, sobre temes coneguts, d'actualitat o d'interés propi, i captar matisos com la ironia o l'humor quan estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació es desenvolupe amb claredat i en una varietat de llengua estàndard no molt idiomàtica.

Comprendre amb un cert detall les idees que destaquen els interlocutors, les seues actituds i arguments principals, en converses i discussions formals sobre línies

d'actuació, procediments i altres assumptes de caràcter general relacionats amb el camp d'especialització propi.

Comprendre documentals radiofònics, notícies de la televisió i programes sobre temes actuals, d'entrevistes en directe, debats, obres de teatre i pel·lícules, articulats amb claredat i a una velocitat normal en una varietat estàndard de la llengua, i identificar-hi l'estat d'ànim i el to dels parlants.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, o opinions o actituds implícites).

Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.

Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.

Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatius:

Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.

Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertiments i avisos.

Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus diferents de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir;

alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'apreci, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

1.2.4 Competència i contingut discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral monològica i dialògica:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., presentació > presentació formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).

la manera.

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés

pròpies, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests.

1.3 Criteris d'avaluació

Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.

Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament assenyalades.

Distingeix la funció o funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.

Comprén els diversos significats associats a l'ús de patrons discursius diferents típics de diversos gèneres i tipus textuals orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.

Comprén els significats i funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.

Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats pròpies en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.

Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

Fer declaracions públiques sobre assumptes comuns, i més específics dins del camp d'interés o especialització propi, amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oient.

Fer presentacions clares i detallades, d'una certa durada, i preparades prèviament, sobre una àmplia sèrie d'assumptes generals o relacionats amb l'especialitat pròpia, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments i ampliant i defensant les seues idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementàries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no comporta cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.

Desimbolre's amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i, de vegades, menys habituals, ja siga cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant

i donant informació i explicacions clares i detallades, deixant clares la seua postura i les seues expectatives, i desenvolupant la seua argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que hagen sorgit.

Participar activament en converses i discussions informals amb un o més interlocutors, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, descrivint amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i responent als dels seus interlocutors, fent comentaris adequats; expressant i defensant amb claredat i convicció, i explicant i justificant de manera persuasiva, les opinions, les creences i els projectes; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments, i comentaris adequats; realitzant hipòtesis i responent a aquestes; tot això sense divertir o molestar involuntàriament els seus interlocutors, sense comportar tensió per a cap de les parts, transmetent una certa emoció i destacant la importància personal de fets i experiències.

Prendre la iniciativa en una entrevista (p. e., de treball), ampliant i desenvolupant les idees pròpies, bé amb poca ajuda, bé obtenint-la de l'entrevistador si es necessita.

Participar activament i adequadament en converses, reunions, discussions i debats formals de caràcter habitual, o més específic dins del camp d'especialització propi, en els àmbits públic, acadèmic o professional, en els quals esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències, i comparant els avantatges i desavantatges, d'enfocaments diversos, i en les quals ofereix, explica i defensa les seues opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text oral monològic i dialògic, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., presentació > presentació formal).

Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o idees principals i l'estructura bàsica.

Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).

Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e., modificar paraules de significat semblant o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals [p. e., demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o realitzar accions que aclarisquen el significat; usar

llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals].

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatiu:

Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.

Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels contraris d'aquests.

Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i foneticofonològics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., entrevista >

entrevista de treball); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)].

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició).

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu.

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).

la manera.

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i les intencions comunicatives associats amb aquests.

2.3 Criteris d'avaluació

Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.

Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis,

gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faça sense esforç per part seua o dels interlocutors.

Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.

Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.

Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna relliscada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.

Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seua especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.

Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.

S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que haja de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per a fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a fer-ho algunes estructures complexes, sense que se li note molt que està buscant les paraules que necessita.

Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que pot ser que no sempre ho faça amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seua comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar i contribuint al manteniment de la comunicació.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

Comprendre instruccions, indicacions o altres informacions tècniques de certa extensió i complexitat dins del camp d'interés o d'especialització propi, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències.

Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una sèrie de temes professionals o d'interés propi, i comprendre, en textos de referència i consulta, en qualsevol suport, informació detallada sobre temes generals, de l'especialitat pròpia o d'interés personal, així com informació específica en textos oficials, institucionals o corporatius.

Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport, inclosos fòrums i blogs, en els quals es transmet informació detallada, i s'expressen, es justifiquen i s'argumenten idees i opinions sobre temes concrets i abstractes de caràcter general o d'interés propi.

Llegir correspondència formal relativa al camp d'especialització propi, sobre assumptes de caràcter tant abstracte com concret, i captar-ne el significat essencial, així com comprendre'n els detalls i les implicacions més rellevants.

Comprendre textos periodístics, inclosos articles i reportatges sobre temes d'actualitat i, de vegades, especialitzats, en els quals l'autor adopta certs punts de vista, presenta i desenvolupa arguments, i expressa opinions de manera tant implícita com explícita.

Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis, escrits en prosa i en una

varietat lingüística estàndard, d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajuda esporàdica del diccionari.

3.2 Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

Distinció de tipus de comprensió (p. e., sentit general, informació essencial, punts principals o opinions implícites).

Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges i gràfics, trets ortotipogràfics...).

Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.

Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels contraris d'aquests.

Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., text periodístic > article d'opinió); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)]

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu.

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició).

la manera.

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú generals i en entorns

comunicatius específics.

3.3 Criteris d'avaluació

Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estils estàndard.

Llig amb un alt grau d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diversos textos i fins i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament assenyalades.

Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.

Comprén els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diversos gèneres i tipus textuals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.

Comprén els significats i les funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.

Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.

Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

Omplir, en suport paper o en línia, qüestionaris i formularis detallats amb informació precisa, de tipus personal, públic, acadèmic o professional incloent-hi preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. e., per a contractar una assegurança, fer una sol·licitud davant d'organismes o institucions oficials, o una enquesta d'opinió). Escriure, en qualsevol suport o format, un CV detallat, juntament amb una carta de motivació (p. e., per a cursar estudis a l'estranger o presentar-se per a un lloc de treball), detallant i ampliant la informació que es considera rellevant i ajustant-la al propòsit i al destinatari específics.

Escriure notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o més detallada segons la necessitat comunicativa incloent-hi explicacions i opinions, sobre aspectes relacionats amb activitats i situacions habituals, o més específics dins del camp d'especialització o d'interés propi, i en els quals es destaquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques del gènere i tipus textuals i les normes de cortesia i, si s'escau, de l'etiqueta.

Prendre notes, amb el detall suficient, sobre aspectes que es consideren importants, durant una conferència, presentació o xarrada estructurada amb

claredat sobre un tema conegut, de caràcter general o relacionat amb el camp d'especialització o d'interés propi, encara que es perda alguna informació per concentrar-se en les paraules mateixes.

Prendre notes, recollint les idees principals, els aspectes rellevants i detalls importants, durant una entrevista (p. e., de treball), una conversa formal, una reunió o un debat, ben estructurats i sobre temes relacionats amb el camp d'especialització o d'interés propi.

Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se amb seguretat en fòrums i blogs, en els quals s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet una certa emoció, es destaca la importància personal de fets i experiències i es comenten les notícies i els punts de vista dels corresponents i d'altres persones.

Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal adreçada a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i se sol·licita informació, i s'expliquen i es justifiquen amb el suficient detall els motius de certes accions, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text escrit dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., escriure una carta de presentació, un informe...).

Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o idees principals i l'estructura bàsica.

Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).

Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar;

demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.

Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini. Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels contraris d'aquests.

Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua escrita a la producció i coproducció de textos:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., correspondència > carta formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició).

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions

temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu.

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).

la manera.

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Producció dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú, generals i en entorns específics segons l'àmbit comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i les intencions comunicatives associats amb aquests.

4.3 Criteris d'avaluació

Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per a expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.

Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per a elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e., desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts. Realitza les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.

Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que conduïsquen a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per a desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliar amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.

Demuestra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna relliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.

Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents,

recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa. Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara puga manifestar influència de la seua/es llengua/ües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e., parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptualment i, de vegades, estructuralment complexos (p. e., presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant concrets com ocasionalment abstractes, de temes generals o de l'interés o camp d'especialització propi, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir-ne les seccions difícils.

Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de fonts diferents (p. e., diversos mitjans de comunicació o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat (p. e., en reunions socials, cerimònies, esdeveniments o visites culturals), sempre que puga demanar confirmació d'alguns detalls.

Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. e., en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que puga preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite.

Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diverses postures i arguments, expressant les seues opinions sobre aquest tema amb claredat i amabilitat, i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.

Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, conversa o debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interés propi o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional. Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant explícites com ocasionalment implícites, continguts en textos escrits o orals conceptualment i estructuralment ben elaborats, sobre aspectes, amb un grau de concreció diferent, de temes generals o de l'interés o camp d'especialització propi, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si en pot rellegir les seccions complexes o tornar a escoltar el que s'ha dit.

Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, opinions i arguments expressats en converses, entre dos o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interés personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.

Resumir per escrit notícies i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.

Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de fonts diferents (p. e., diversos mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

5.2 Competència i continguts interculturals

Gestió dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació amb una certa flexibilitat: autoconsciència cultural; consciència sociolingüística; coneixements culturals generals i més específics; observació; escolta; avaluació; posada en relació; adaptació; respecte.

5.3 Criteris d'avaluació

Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma, així com les seues implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.

Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).

Sap obtenir la informació detallada que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons siga necessari.

Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.

Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per a ampliar alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per a aclarir el fil de la discussió.

Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.

És capaç de suggerir un acord, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

2.4 CURRÍCULUM NIVELL AVANÇAT C1

Els ensenyaments de nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per a dur a terme estudis a nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en

l'entorn professional.

Per a fer-ho, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per a comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que incloga expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat ha de ser capaç de:

Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en una gamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació siga alta i les relacions conceptuals no estiguen assenyalades explícitament, sempre que en pugua confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.

Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i quasi sense esforç, i independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a l'expressió de matisos de significat, mostrant domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i interaccionals i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugua tindre per a expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.

Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en pugua rellegir les seccions difícils.

Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diversos àmbits d'actuació, sobre temes complexos en aquests àmbits, destacant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a fer-ho, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexos, mostrant control de mecanismes complexos de cohesió, i un domini d'un lèxic ampli que li permeta expressar matisos de significat que incloguen la ironia, l'humor i la càrrega afectiva. Mediar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per a minimitzar les dificultats

ocasionals que puga tindre.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

Comprendre, independentment del canal, informació específica en declaracions, missatges, anuncis i avisos detallats que tenen poca qualitat i un so distorsionat.

Comprendre informació complexa amb condicions i advertències, instruccions de funcionament i especificacions de productes, serveis i procediments coneguts i menys habituals, i sobre tots els assumptes relacionats amb la seua professió o les seues activitats acadèmiques.

Comprendre amb una relativa facilitat la majoria de les conferències, xarrades, col·loquis, tertúlies i debats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, entenent detalladament els arguments que s'hi esgrimeixen.

Comprendre els detalls de converses i discussions d'una certa longitud entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o amb els quals no s'està familiaritzat, i captar la intenció del que es diu.

Comprendre converses de certa longitud en les quals es participa encara que no estiguen clarament estructurades i la relació entre les idees siga només implícita.

Comprendre sense massa esforç una gamma àmplia de programes de ràdio i televisió, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i pel·lícules que contenen una quantitat considerable d'argot o llenguatge col·loquial i d'expressions idiomàtiques, i identificar-hi detalls i subtiletes com ara actituds i relacions implícites entre els parlants.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interés, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

1.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: coreferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, tant generals com específics, per a expressar:

L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].

L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició).

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu.

la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla).

la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions.

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió d'una gamma àmplia lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

1.3 Criteris d'avaluació

Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtilitats pròpies de la comunicació oral en les cultures, comunitats de pràctica i grups en els quals es parla l'idioma.

Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.

Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un ampli repertori d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).

És capaç de seguir un discurs extens fins i tot quan no està estructurat clarament i quan les relacions són només suposades i no estan assenyalades explícitament.

És prou hàbil per a utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i preveure el que ocorrerà.

Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessite confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.

Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre a qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'haja de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

Fer declaracions públiques amb fluïdesa, quasi sense esforç, usant una certa entonació per a transmetre matisos subtils de significat amb precisió.

Fer presentacions extenses, clares, i ben estructurades, sobre un tema complex, ampliant amb una certa extensió, integrant altres temes, desenvolupant idees concretes i defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, apartant-se quan siga necessari del text preparat i estenent-se sobre aspectes proposats de manera espontània pels oients, i acabant amb una conclusió apropiada, així com respondre espontàniament i quasi sense esforç a les preguntes de l'audiència.

Dur a terme transaccions, gestions i operacions complexes, en les quals s'ha de negociar la solució de conflictes, establir les postures, desenvolupar arguments, fer concessions i establir amb claredat els límits de qualsevol concessió que s'estiga disposat a fer, utilitzant un llenguatge persuasiu, negociant els detalls amb eficàcia i fent front a respostes i dificultats imprevistes.

Participar de manera plena en una entrevista, com a entrevistador o entrevistat, ampliant i desenvolupant les idees discutides amb fluïdesa i sense suport, i utilitzant amb flexibilitat els mecanismes adequats en cada moment per a expressar reaccions i per a mantindre el bon desenvolupament del discurs.

Participar activament en converses informals animades, amb un o diversos interlocutors, que tracten de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, i en les quals es faça un ús emocional, al·lusiü o humorístic de l'idioma, expressant les pròpies idees i opinions amb precisió, presentant línies argumentals complexes de manera convincent i responent a aquestes amb eficàcia, fent un bon ús de les interjeccions.

Participar activament i amb una gran facilitat en converses i discussions formals animades (p. e., en debats, xarrades, col·loquis, reunions o seminaris) en les quals es tracte de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, identificant amb precisió els arguments dels diversos punts de vista, argumentant la pròpia postura formalment, amb precisió i convicció, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada a argumentacions complexes contràries.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Domini de les estratègies discursives i de compensació que permeten expressar el que es vol dir adequat amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa, i que facen imperceptibles les dificultats ocasionals.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir;

dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, aplexi o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interés, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: coreferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes

pròpies de la llengua oral per a expressar:

L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició).

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu.

la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla).

la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions.

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i transmissió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

2.3 Criteris d'avaluació

Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiu i humorístic, adaptant el que diu i els mitjans d'expressar-lo a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.

Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que puga tindre per a expressar el que vol dir i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa, p. e., utilitza espontàniament una sèrie d'expressions adequades per a guanyar temps mentre reflexiona sense perdre el seu torn de paraula, substitueix una expressió que no recorda per una altra sense que el seu interlocutor se n'adone, supera una dificultat quan hi topa i torna a formular el que vol dir sense interrompre totalment la fluïdesa del discurs, o corregeix els seus lapsus i canvia l'expressió, si dóna lloc a malentesos.

Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament els punts principals, destacant els punts importants, desenvolupant aspectes específics, i concloent adequadament.

Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els

arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada.

Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada context específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).

Estructura bé i clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització, i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.

Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i a penes apreciables.

Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions idiomàtiques i col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis, tot i que encara puga cometre reliscades mínimes i esporàdiques, però sense errors importants de vocabulari, i sense que a penes es note que busca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.

Té una capacitat articulatòria pròxima a algun/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i varia l'entonació i col·loca l'èmfasi de l'oració correctament per a expressar matisos subtils de significat.

S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, quasi sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.

Tria una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciats del discurs per a introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per a mantindre l'ús de la paraula mentre pensa.

És capaç d'aprofitar el que diu l'interlocutor per a intervindre en la conversa.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

Comprendre amb tot detall instruccions, indicacions, normatives, avisos o altres informacions de caràcter tècnic extenses i complexes, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències, tant si es relacionen amb l'especialitat pròpia com si no, sempre que se'n puguin rellegir les seccions més difícils.

Comprendre els matisos, les al·lusions i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal, en qualsevol suport i sobre temes complexos, i que puguin presentar trets idiosincràtics pel que fa a l'estructura o al lèxic (p. e. format no habitual, llenguatge col·loquial, o to humorístic). -Comprendre en detall la informació continguda en correspondència formal de caràcter professional o institucional, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les opinions, tant implícites com explícites.

Comprendre amb tot detall articles, informes, actes, memòries i altres textos extensos i complexos en l'àmbit social, professional o acadèmic, i identificar detalls subtils que inclouen actituds i opinions tant implícites com explícites.

Comprendre en detall la informació continguda en textos de consulta i referència de caràcter professional o acadèmic, en qualsevol suport, sempre que se'n puguin tornar a llegir les seccions difícils.

Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades, tant implícitament com explícitament, en articles o altres textos periodístics d'una certa extensió, en qualsevol suport, tant de caràcter general com especialitzat, en què al seu torn es comenten i s'analitzen punts de vista, opinions i les seues implicacions.

Comprendre sense dificultat textos literaris contemporanis extensos, d'una varietat lingüística estesa i sense una complexitat conceptual especial, i captar-ne el

missatge, les idees i conclusions implícits, reconeixent el fons social, polític o històric de l'obra.

3.2 Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits de les funcions esmentades segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment,

resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).

Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: coreferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents); relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de

puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

Prendre notes detallades durant una conferència, un curs o un seminari que tracte de temes de la seua especialitat, o durant una conversa formal, una reunió, una discussió o un debat animats en l'entorn professional, transcrivint la informació de manera tan precisa i pròxima a l'original que les notes també podrien ser útils per a altres persones.

Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se en fòrums virtuals, expressant-se amb claredat, detall i precisió, i relacionant-se amb els destinataris amb flexibilitat i eficàcia, incloent-hi usos de caràcter emocional, al·lusiu i humorístic.

Escriure, amb la correcció i formalitat degudes, i independentment del suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades en què, p. e., es fa una reclamació o demanda complexa, o s'expressen opinions a favor o en contra d'alguna cosa, aportant informació detallada i esgrimint els arguments pertinents per refermar o rebatre postures.

Escriure informes, memòries, articles, assajos o altres tipus de text sobre temes complexos en entorns de caràcter públic, acadèmic o professional, clars i ben estructurats, remarcant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió, defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats i acabant amb una conclusió apropiada.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Aplicació flexible i eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per elaborar una gamma àmplia de textos escrits complexos ajustats al seu context específic, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte sobre el receptor.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents escrits de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari

faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).

Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: coreferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context, tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

Competència lingüística comunicativa

a) COMPETÈNCIA LEXICOSEMÀNTICA

L'alumne posseïx un lèxic molt ampli que li permet superar els problemes per mitjà de circumloquis. Té un domini acceptable d'expressions i vocabulari amb errors esporàdics.

1. Identitat personal: dimensió física i anímica

1.1. Individu: dimensió física

1.1.1. Parts del cos

1.1.2. Característiques físiques

1.1.3. Accions i posicions que es realitzen amb el cos

1.1.4. Cicle de vida i reproducció

1.2. Individu: dimensió perceptiva i anímica

1.2.1. Caràcter i personalitat

1.2.2. Sentiments i estats d'ànim

1.2.3. Sensacions i percepcions físiques

1.2.4. Estats mentals

1.2.5. Modals i comportament

1.2.6. Valors personals

1.2.7. Sort

1.3. Identitat personal

1.3.1. Dades personals

1.3.2. Nom

1.3.3. Adreça

1.3.4. Lloc i data de naixement

1.3.5. Edat

1.3.6. Sexe

1.3.7. Estat civil

1.3.8. Professió

1.3.9. Documentació

2. Vivenda, llar i entorn

- 2.1 Accions relacionades amb la vivenda
 - 2.1.1. Construcció
 - 2.1.2. Compra i lloguer
 - 2.1.3. Ocupació
- 2.2 Característiques de la vivenda
 - 2.2.1. Tipus
 - 2.2.2. Persones
 - 2.2.3. Condicions
- 2.3. Activitats domèstiques
 - 2.3.1. Neteja de la casa
 - 2.3.2. Decoració de la casa
- 2.4. Objectes domèstics
 - 2.4.1. Mobles i objectes domèstics
 - 2.4.2. Electrodomèstics
- 3. Alimentació
 - 3.1. Dieta i nutrició
 - 3.2. Beguda
 - 3.3. Aliments
 - 3.4. Receptes
 - 3.5. Plats
 - 3.6. Utensilis de cuina i taula
 - 3.7. Restaurant
- 4. Salut, higiene, cures físiques
 - 4.1. Salut i malalties
 - 4.2. Ferides i traumatismes
 - 4.3. Síntoma
 - 4.4. Centres d'assistència sanitària
 - 4.5. Medicina i medicaments
 - 4.6. Higiene
 - 4.7. Estètica
- 5. Relacions personals i socials
 - 5.1. Relacions familiars
 - 5.2. Relacions socials
 - 5.3. Celebracions i actes familiars, socials i religiosos
- 6. Treball i activitats professionals
 - 6.1. Professions i càrrecs
 - 6.2. Activitat laboral
 - 6.3. Desocupació i busca de treball
 - 6.4. Drets i obligacions laborals
 - 6.5. Característiques d'un treballador
- 7. Educació i activitats acadèmiques
 - 7.1. Centres i institucions educatives
 - 7.2. Professorat i alumnat
 - 7.3. Sistema educatiu
 - 7.4. Aprenentatge i ensenyança
 - 7.5. Exàmens i titulacions
 - 7.6. Material educatiu i mobiliari d'aula
- 8. Oci
 - 8.1. Temps lliure i entreteniment
 - 8.2. Espectacles i exposicions
 - 8.3. Esports

- 8.4. Jocs
- 9. Viatges, allotjament i transport
 - 9.1. Viatges
 - 9.1.1. Objectes i documents relacionats amb els viatges
 - 9.1.2. Tipus de viatges
 - 9.1.2.1. La platja
 - 9.1.2.2. La muntanya
 - 9.2. Allotjament
 - 9.3. Sistema de transport
 - 9.3.1. Xarxa de transports
 - 9.3.2. Tipus de transport
 - 9.3.3. Transport per terra
 - 9.3.4. Transporte marítim i fluvial
 - 9.3.5. Transport aeri
 - 9.3.6. La conducció
 - 9.3.7. Normes de circulació
 - 9.3.8. Incidents relacionats amb la conducció
 - 9.3.9. Reparació i manteniment
 - 9.3.10. Assegurances
- 10. Compres i activitats comercials
 - 10.1. Transaccions comercials i mercats
 - 10.2. Comerç exterior
 - 10.3. Publicitat, màrqueting
 - 10.4. Compres, botigues i establiments
 - 10.4.1. Llocs, persones i activitats
 - 10.4.2. Roba, calçat i complements
 - 10.4.3. Alimentació
 - 10.4.4. Pagaments
- 11. Béns i servicis
 - 11.1. Servici postal
 - 11.2. Servicis de transport
 - 11.3. Servicis financers
 - 11.4. Servicis sanitaris
 - 11.5. Servicis educatius
 - 11.6. Servicis de protecció i seguretat
 - 11.7. Servicis socials
 - 11.8. Servicis d'abastiment públic
- 12. Economia i indústria
 - 12.1. Finances i bossa
 - 12.1.1. Economia i diners
 - 12.1.2. Mercat financer
 - 12.1.3. Organismes i institucions financers i mercantils
 - 12.2. Entitats i empreses
 - 12.2.1. Tipus d'empresa i organització
 - 12.2.2. Situació de l'empresa
- 13. Indústria i energia
 - 13.1. Construcció, indústria pesada i lleugera
 - 13.2. Sector agropecuari
 - 13.3. Pesca
- 14. Govern, política i societat
 - 14.1. Societat

- 14.1.1. Vida en comunitat
 - 14.1.2. Conducta social
- 14.2. Política i govern
 - 14.2.1. Institucions polítiques i òrgans de govern
- 14.3. Llei i justícia
- 14.4. Exèrcit
- 15. Informació i mitjans de comunicació
 - 15.1. Informació i comunicació
 - 15.2. Correspondència escrita
 - 15.3. Telèfon
 - 15.4. Premsa escrita
 - 15.5. Televisió i àudio
 - 15.6. Internet
- 16. Cultura i activitats artístiques
 - 16.1. Disciplines i qualitats artístiques
 - 16.2. Música i dansa
 - 16.3. Arquitectura, escultura i pintura
 - 16.4. Literatura
 - 16.5. Fotografia
 - 16.6. Cine i teatre
- 17. Religió i filosofia
 - 17.1. Religió
 - 17.2. Filosofia
- 18. Geografia i naturalesa
 - 18.1. Univers i espai
 - 18.1.1. Geografia
 - 18.1.2. Geografia física, humana i política
 - 18.1.3. Paisatge i accidents geogràfics
 - 18.2. Espais urbans o rústics
 - 18.2.1. Ciutat
 - 18.2.2. Camp
 - 18.3. Clima i temps atmosfèric
 - 18.4. Fauna
 - 18.5. Flora
 - 18.6. Problemes mediambientals i desastres naturals
- 19. Ciència i tecnologia
 - 19.1. Qüestions generals
 - 19.2. Biologia
 - 19.3. Matemàtiques
 - 19.4. Informàtica i noves tecnologies
 - 19.5. Física i química

En aquests nivells es posarà especial èmfasi en:

Els col·loquialismes

Els camps semàntics

Sinonímia, antonímia, hiponímia, hiperonímia.

La connotació i la denotació

Verbs amb partícules/preposicions

Formació de noms, adjectius, adverbis i verbs

La formació de paraules.

Afixació: prefixació i sufixació

Prefixos: saxons, llatins, grecs, altres.
 Derivació regressiva
 Paraules compostes:
 Noms compostos
 Adjectius compostos
 Verbs compostos
 Reduplicatius
 Préstecs
 Acronímia
 Fusió de substantius
 Sigles i sigloides
 Els partitius
 Els noms col·lectius
 Expressions idiomàtiques amb preposicions
 Formació de paraules per metàfora
 Relacions semàntiques: homonímia/sinonímia/antonímia/metonímia
 Eufemismes i disfemismes.

b) COMPETÈNCIA SOCIOCULTURAL

Els marcadors lingüístics de relacions socials que es contemplen són:

- a) Marcadors lingüístics
 - a.1) Ús i elecció del salutació
 - a.2) Nivells de formalitat
 - a.3) Formes de tractament
 - a.4) Ús de les interjeccions
 - a.5) Valors, creences i actituds
- b) Normes de Cortesia
 - b.1) Cortesia positiva
 - b.2) Cortesia negativa
- c) El llenguatge no verbal
 - c.1) El paral·lenguatge:
 - El to, el volum, etc.
 - c.2) La cinèsica
 - Els gestos, maneres, postures, etc.
- d) La variació lingüística
 - d.1) Els dialectes i l'accent
- La classe social
- La procedència regional
- L'origen nacional
- El grup ètnic
- El grup professional
- e) El registre i l'argot
 - e.1) Registre formal, informal, neutre, solemne, familiar, íntim, col·loquial.
- f) L'humor i la ironia.

C) COMPETÈNCIA PRAGMÀTICA I DISCURSIVA

Pot adaptar-se a la situació i al receptor de manera adequada i amb el grau de formalitat necessari. Selecciona la frase adequada d'entre una sèrie de funcions.

Es posarà especial èmfasi en:

- 1. Construcció i interpretació del discurs
 - 1.1. Procediments de manteniment del referent i del fil discursiu: proformes i

recursos lexicosemàntics (qualificacions valoratives, atributs basats en el context extralingüístic o coneixement enciclopèdic, metàfores...).

1.2. Marcadors del discurs.

- a) Connectors (additius, consecutius, contraargumentatius, justificatius...).
- b) Estructuradors de la informació d'inici, de continuïtat, de tancament i comentadors).
- c) Reformuladors (explicatius, recapitulatius, disgressors, rectificatius, de distanciament)
- d) Operadors discursius (de reforç argumentatiu, de reforç conclusiu, localitzadors de concreció...).

1.3. Digi personal, espacial i textual amb valors propis del nivell; fórmules fixes d'identificació.

1.4. Procediments de rematisació i tematització: a través de l'orde de paraules, de marcadors discursius, d'estructures sintàctiques pròpies.

1.5. Procediments de citació: estil directe i indirecte, procediments de citació encoberts. Presència i absència de verbs introductoris, marques entonatives pròpies.

1.6. Valor il·locutiu dels enunciat (per ex. Per què sempre arribes tard? > Crítica: sempre arribes tard).

1.7. Expressió de la negació.

- a) Tipus de negacions: vetlades, diluïdes, obviades, iròniques...
- b) Expressió de la negació amb reforç, frases fetes, modismes.

1.8. Significats interpretats.

- a) Procediments metafòrics.
 - b) Procediment de creació de la ironia.
 - c) Procediments de cortesia verbal.
 - d) L'opinió del parlant i la modalitat dels enunciat (epistèmica, deòntica...).
- Procediments lingüístics (fònics, morfològics, lèxics o sintàctics).

2. Gèneres discursius i productes textuais

En les programacions, depenent de si es tracta d'un curs de tipus general o específic, haurà d'especificar-se si es perseguirà la producció, la recepció o la producció i la recepció dels següents tipus de text, a més dels vistos en nivells anteriors.

2.1. Gèneres de transmissió oral

Anuncis publicitaris de ràdio i televisió

Acudits

Conferències

Conversacions cara a cara (formals, informals i transaccionals)

Debats i discussions públiques

Conversacions telefòniques

Documentals radiofònics i televisats

Entrevistes (periodístiques, laborals, acadèmiques, mèdiques...)

Instruccions

Intervencions en reunions formals

Cançons

Notícies retransmeses per televisió o ràdio

Pel·lícules i representacions teatrals

Presentacions públiques

Sermons

2.2. Gèneres de transmissió escrita

Actes
 Anuncis publicitaris: en tanques, premsa escrita, propaganda...
 Articles d'opinió
 Articles científics i de divulgació
 Cartes al director en periòdics i revistes
 Cartes, faxos, correus electrònics formals
 Xats
 Acudits
 Contractes comercials, laborals i administratius
 Convenis
 Contes
 Qüestionaris
 Diccionaris i tesaures
 Informes
 Instruccions
 Llibres de text
 Missatges en fòrums, blogs...
 Memoràndums
 Novel·les
 Obres de teatres
 Poemes
 Ressenyes
 Textos jurídics
 Tires còmiques i còmics
 Treballs escolars i acadèmics
 Assajos
 Sms...

3. Macrofuncions

3.1. Macrofunció descriptiva (persones, objectes i llocs).

- a) Ancoratge, aspectualització i posada en relació.
- b) Inserció de seqüències (expositiva, narrativa).
- c) Elements lingüístics.

3.2 Macrofunció narrativa.

- a) Situació inicial, complicació, acció, resolució i situació final.
- b) Inserció de seqüències (descriptiva, dialogal).
- c) Elements lingüístics.

3.3 Macrofunció expositiva.

- a) Presentació o definició general del tema, desenrotllament, conclusió.
- b) Recursos per a desenrotllar l'exposició.

Presentar un tema o subtema nou (definició, afirmació general, pregunta retòrica, exemplificació...).

Desenrotllar o concloure un tema o subtema (definició, classificació, exemplificació, analogia, citació...).

- c) Elements lingüístics.

3.4 Macrofunció argumentativa.

- a) Presentació de la qüestió polèmica, opinió o tesi, arguments, contraarguments, fonts, conclusió.
- b) Recursos per a desenrotllar l'argumentació:

Presentar una qüestió polèmica

Presentar una opinió o tesi

Presentar un argument

Constatació assertiva
Constatació retractiva
Constatació concessiva
Constatació de domini o influència
Presentar un contraargument
Presentar una regla general
Presentar reserva
Exemplificació
Citació

- c) Inserció de seqüències (narrativa, descriptiva, expositiva).
- d) Elements lingüístics.
- d) COMPETÈNCIA LINGÜÍSTICA

1. ORACIÓ

- 1.1. Conceptes d'oració simple i oració composta.
 - 1.1.1. Oració composta: oracions coordinades, subordinades i juxtaposades.
- 1.2. Modalitats oracionals:
 - 1.2.1. Declarativa, per a donar informació.
 - 1.2.2. Imperativa i exhortativa, per a influir en la conducta del receptor.
 - 1.2.3. Interrogativa, per a demanar informació.
 - 1.2.4. Exclamativa, que remarca algun aspecte subjectiu de l'emissor.
- 1.3. El mode verbal, l'entonació i l'orde dels mots associats a les modalitats oracionals.
- 1.4. Estructures oracionals:
 - 1.4.1. Construccions personals i impersonals.
 - 1.4.2. Construccions actives i passives.
 - 1.4.3. Oracions interrogatives indirectes.
- 1.5. Tipus d'oracions subordinades: substantives, adjectives i adverbials.

2. GRUP NOMINAL

- 2.1. Determinants i quantificadors
 - 2.1.1. Article: casos especials sense apostrofació i casos especials sense contracció.
 - 2.1.1.1. Construccions amb l'article i/o amb altres estructures amb funció abstractiva o intensiva.
 - 2.1.1.2. Modismes que presenten interferències amb l'article lo neutre.
 - 2.1.2. Morfologia i usos dels quantitatius invariables.
 - 2.1.3. Morfologia i usos d'alguns adjectius i pronoms indefinits: qualsevol, cada u, cadascú, mateix, la resta...
 - 2.1.4. Els possessius: usos propis i usos abusius.
- 2.2. Nom.
 - 2.2.1. Flexió de gènere i de nombre:
 - 2.2.1.1. Noms abstractes acabats en -or: amor, clamor, sabor; amargor, calor, resplendor...
 - 2.2.1.2. Remarques sobre el gènere d'alguns substantius: els afores, el deute, el senyal, les postres, una anàlisi, les dents, la resta; psiquiatre -a...
 - 2.2.1.3. Noms aguts acabats en vocal tònica que no afigen -ns: bambú/bambús, consomé/consomés, sofà/sofàs...
 - 2.2.1.4. Monosíl·labs o plans que formen el plural afegint una -s: apèndixs, calçs, esfinxs, hèlixs...
 - 2.2.1.5. Plurals invariables: llapis, ritus, cactus, dilluns...
 - 2.2.1.6. Mots invariables que només tenen forma de plural: beceroles, corruixes,

cosquerelles... 2.3. Adjectiu.

2.3.1. Col·locació respecte al nom.

2.3.2. Remarques morfològiques:

2.3.2.1. Casos d'intercalació de u semiconsonant: inic/iniqua, oblic/obliqua...

2.3.2.2. Casos de gènere variable i invariable: amargant, elegant; pobre -a, comú -una, covard -a, marroquí

2.4.1. Usos pronominals de possessius, demostratius, indefinits, numerals i quantitatius.

2.4.2. Pronoms forts

2.4.2.1. Ús restringit dels pronoms tòpics ell, ella, ells, elles per a referir-se a conceptes i objectes inanimats.

2.4.3. Pronoms febles.

2.4.3.1. Morfologia i sintaxi.

2.4.3.1.1. Formes plenes, reforçades, elidides i reduïdes.

2.4.3.1.2. Pronoms amb funció de: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement circumstancial (lloc i manera), complement del nom introduït per de.

2.4.3.1.3. Usos lexicalitzats dels pronoms febles.

2.4.3.1.4. Combinacions binàries de pronoms.

2.4.4. Relatius.

2.4.4.1. Concepte, tipus i funció sintàctica.

2.4.4.2. Els relatius que, qui, què, qual, on.

2.4.4.3. Les estructures d'article + que.

2.4.4.4. El relatiu adjectiu qual.

2.4.4.5. Les estructures la qual cosa, cosa que.

2.4.4.6. Pleonasmes més habituals.

3. GRUP VERBAL

3.1. Verb

3.1.1. Classificació sintàctica: transitius i intransitius, personals i impersonals.

3.1.2. Els modes i els temps verbals: pla en què situen l'acció i valor temporal que hi atribuïxen.

3.1.3. Perífrasis: • d'obligació: haver de + infinitiu, caldre + [infinitiu / que] • de probabilitat: deure + infinitiu • d'imminència: estar a punt de + infinitiu • de propòsit en el passat: anava a + infinitiu.

3.1.4. El temps verbal en les oracions de probabilitat.

3.1.5. Verbs velaritzats.

3.1.6. Verbs de la segona conjugació que presenten interferència amb el paradigma de la tercera: admetre, concebre, debatre, difondre, incloure, ocórrer...

3.1.7. Remarques sobre la conjugació de cabre, caldre, córrer, estar, saber, ser, veure...

3.1.8. Correlació dels temps verbals en les oracions compostes condicionals.

3.1.9. Participis irregulars.

3.1.10. Concordança del participi.

3.1.11. Usos del gerundi.

3.2. Adverbi.

3.2.1. Adverbis en -ment.

3.2.2. La doble negació.

3.2.3. Adverbis i locucions de probabilitat.

3.2.3.1. El temps verbal amb l'adverbi potser i la construcció pot ser que.

4. ENLLAÇOS

4.1. Conjuncions.

4.1.1. Conjuncions i locucions conjuntives de coordinació.

4.1.1.2. Usos de les conjuncions copulatives, distributives, disjuntives, adversatives i il·latives.

4.1.2. Conjuncions i locucions conjuntives de subordinació.

4.1.2.1. Usos de completives, modals, temporals, de lloc, comparatives, consecutives, condicionals, concessives, causals i finals.

4.1.3. Distinció entre sinó adversatiu i si no condicional o concessiu.

4.1.4. Distinció entre perquè, per què i per a què.

4.2. Preposicions.

4.2.1. Canvi i caiguda de preposicions.

4.2.2. Remarques.

4.2.2.1. Ús d'algunes preposicions que tenen forma composta amb a: fins/fins a, com/com a, cap/cap a, per/per a...

4.2.2.2. Usos de a i en que introdueixen complements circumstancials de temps i de lloc.

4.2.2.3. La preposicions (a, per a) amb el complement directe i els diferents tipus de datius.

4.2.2.4. Ús de de partitiu.

5. SIGNES DE PUNTUACIÓ

5.1. La coma, els parèntesis i els guions en incisos, aclariments i aposicions.

5.2. Usos més freqüents del punt i coma: juxtaposicions, enumeracions, davant de conjuncions adversatives i concessives, etc.

5.3. Ús de la coma en oracions adjectives i supressions verbals.

5.4. El guió, els dos punts i les cometes com a marques introductòries del discurs directe o indirecte.

5.5. Ús de la coma en: • inversions de l'orde lògic • pleonasmes • contactes amb conjuncions • casos d'ambigüitat o confusió de funcions sintàctiques.

6. FONÈTICA I FONOLOGIA

6.1. Vocals

6.1.1. Diftongs i hiats: • funcions no vocàliques de la i i la u • diftongs creixents i decreixents • triftongs • hiats.

6.1.2. Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica en una tira fònica: • elisió • sinalefa • sinèresi.

6.1.3. Accentuació.

6.1.3.1. Pronunciació errònia per canvi de la síl·laba tònica.

6.2. Consonants.

6.2.1. Pronunciació de les alveolars fricatives: mots que no es pronuncien correctament en el registre col·loquial: Àsia, anàlisi, asil, síntesi, prosòdia, dissoldre, etcètera, messies, poncella, frontissa, els femenins acabats en -essa, els que tenen els grups -essor, essió, -missor, -missió...

6.2.2. Pronunciació dels sons geminats.

6.2.3. Pronunciació excepcional de la grafia h en mots amb velar aspirada.

6.2.4. Canvis fonètics de les consonants en contacte amb altres sons en una mateixa paraula i en una tira fònica: sonoritzacions, assimilacions, sensibilitzacions i geminacions.

6.2.5. Fenòmens d'emudiment consonàntic • les oclusives precedides de nasal o

[l] • els emmudiments propis de l'estàndard oral (perdre, diners...) i els no recomanables.

7. ORTOGRAFIA

7.1. Vocals

7.1.1. Ortografia de a i e àtones • Mots sense punts de referència clars: emparar, sencer, gegant, caragol, meravella, davantal, resplendent, estella, vernís, ebenista, espàrrec, sanefa, rancor...

7.1.2. Ortografia de o i u àtones • Cultismes i pseudoderivats: boca bucal, cònsol consular, corba curvatura, doble duplicar, home humanisme, jove juvenil, moc mucosa, títol titular, volcà vulcanisme... • Verbs poder i voler en les formes de subjuntiu i d'imperatiu. • Altres mots sense punts de referència clars: cartolina, escapolir-se, esdrúixol, subornar, sufocar, polir, complir, sofrir, sorgir, assortir, sospir, torró, turment...

7.1.3. Accentuació gràfica.

7.1.3.1. Altres casos de l'ús del diacrític: jóc, mèu, rés, séc, sèu, tòt...

7.1.3.2. Dièresi. • ús de la dièresi en les vocals i i u àtones • excepcions i problemes en l'ús de la dièresi.

7.2. Consonants.

7.2.1. Ortografia de b i v. Mots sense punts de referència clars: • amb b: mòbil, rebentar, rebolcar, baf, berruga, biga, bolcar, treballar, arribar... • amb v: avet, avorrir, avortar, avi, almívar, bava, cavall, covard, governar, gravar, fava, haver, sivella, llavi, núvol, prova, rave, savi, taverna, trévol, advocat, canvi, esvelt, vernís... • derivats i pseudoderivats: corba curvatura, calba calvície, cervell cerebral, moviment mòbil...

7.2.2. Ortografia de les alveolars fricatives. • les terminacions -assa, -issa, -essa, -ança, -ença • grafia s darrere de prefixos i en mots compostos • grafia z en cultismes i tecnicismes • grafies cc, xc i sc • paraules que no es pronuncien correctament en el registre col·loquial.

7.2.3. Ortografia de les vibrants en mots compostos i darrere de prefixos: autoretrat, coreferent, eradicar...

7.2.4. Ortografia de les oclusives sordes i sonores: • p/b: apte, adob, cabdell, cabdal, cabdill, optar, tub, subministrar, escriptor... • c/g: mag, zig-zag, tècnic, catàleg, anècdota, càrrec, mànec, préssec, fàstic, ànec, suggerir... • t/d: fred, sud, atles, atleta, atmosfera, administrar, subministrar...

7.2.5. Ortografia de les palatals. Grafia excepcional d'alguns mots: (ell) jeia, jersei, majestat, jeroglífic...

7.2.6. Ortografia de les nasals • grafia mm, nn • grafia mp i mf • les grafies nasals a final de paraula: betum, Adam, tobogan, tron, alemany... • mots del vocabulari de l'estàndard formal amb ortografia complexa: tanmateix, enmig, conte, comte, compte, empremta, impremta, premsa, temps, prompte, símptoma...

7.2.7. Ortografia de les laterals. • la grafia ll en alguns mots: bèl·lic, fil·loxera, mol·lusc, taral·lejar...

7.2.8. La grafia h en alguns mots: anhel, aprehensió, filharmònic...

7.3. Convencions gràfiques.

7.3.1. Criteris generals per abreujar els mots.

7.3.1.2. Abreviatures i símbols més freqüents: adreces, indicacions de l'hora, pesos i mesures, tractament personal.

7.3.2. Funció distintiva de les majúscules.

7.3.3. Les majúscules i minúscules en els casos d'ús general següents: • càrrecs oficials • formes de tractament que precedeixen els noms propis o les designacions

de càrrecs • formes protocol·làries • noms d'institucions i entitats • topònims amb article • noms de places, carrers, etc.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

Traslladar oralment en un nou text coherent, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos escrits o orals llargs i minuciosos de caràcter divers i procedents de diverses fonts (p. e. assajos o conferències).

Fer una interpretació consecutiva en xerrades, reunions, trobades o seminaris relacionats amb l'especialitat pròpia, amb fluïdesa i flexibilitat, transmetent la informació important en els seus termes propis.

Mitjançar amb fluïdesa i eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües sobre temes tant relacionats amb els camps d'interès personal o de l'especialització pròpia com de fora dels camps esmentats (p. e. en reunions, seminaris, taules rodones, o en situacions potencialment conflictives), tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals d'aquestes i reaccionant en conseqüència, transmetent, de manera clara i concisa, informació significativa, i formulant les preguntes i fent els comentaris pertinents amb la finalitat d'obtenir els detalls necessaris o comprovar suposades inferències i significats implícits.

Prendre notes escrites per a tercers, recollint, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant continguda en textos escrits complexos, encara que estiguen estructurats clarament, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.

Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb la precisió necessària i una bona estructuració, durant una conferència, una entrevista, un seminari, una reunió o un debat clarament estructurats, articulats a una velocitat normal en una varietat de la llengua o en un accent amb els quals s'estiga familiaritzat, i sobre temes complexos i abstractes, tant fora com dins del camp d'interès o especialització propi, seleccionant quina informació i quins arguments rellevants es consignen a mesura que es desenvolupa el discurs.

Traslladar per escrit en un text coherent nou, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos orals o escrits llargs i minuciosos de caràcter divers i procedent de diverses fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, diversos textos acadèmics o diversos informes o altres documents de caràcter professional).

Resumir, comentar i analitzar per escrit els aspectes principals, la informació específica rellevant i els diferents punts de vista continguts en notícies, articles sobre temes d'interès general, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisi.

Traduir fragments, rellevants respecte a activitats de l'interès propi en els àmbits personal, acadèmic o professional, de textos escrits com ara correspondència formal, informes, articles o assajos. Competència i continguts interculturals. Bon domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten portar a terme activitats de mediació amb facilitat i eficàcia: consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; observació; escolta, avaluació; interpretació; posada en relació; adaptació; imparcialitat; metacomunicació; respecte; curiositat; obertura de mires; tolerància.

Els ensenyaments del nivell avançat C2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per comunicar-se sense cap dificultat, i amb un grau de qualitat com es pot observar en un parlant culte, en situacions d'una complexitat alta en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre d'altres, cursar estudis al nivell més alt, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb desimboltura en la vida acadèmica (tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents, o negociar i persuadir amb eficàcia a escala d'alta direcció en entorns professionals internacionals. Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una naturalitat total per participar en tot tipus de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requereixen comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i complexos, que versen sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del camp d'especialització propi, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que incloga expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Objectius generals

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C2, l'alumnat és capaç de: -Comprendre amb facilitat total, sempre que dispose d'un quant temps per habitar-se a l'accent, pràcticament qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o retransmès, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat ràpida, presente trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (p. e. estructures no lineals o formats poc usats, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), i/o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seua experiència, interès o camp acadèmic o professional o d'especialització.

Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, desimboltura i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, correctes formalment, i sovint destacables, per comunicar-se en qualsevol tipus de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors llevat d'algun lapsus linguae ocasional, i mostrant una gran flexibilitat en l'ús d'un repertori ric d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

Comprendre amb deteniment, apreciar i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una gamma àmplia de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en què s'utilitzen un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguen contenir judicis de valor velats, o en què una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciand distincions subtils d'estil i significat, tant implícit com explícit.

Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a una velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors llevat d'alguna relliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajude el lector a identificar i retenir les idees i els aspectes més significatius, i en què transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.

Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües per traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent-hi significats

implícits i apreciant-hi diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat molt alta o presenta trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (p. e. regionalismes, llenguatge literari o lèxic especialitzat); tot això, sense dificultat, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als contextos d'ús diferents i mostrant una riquesa d'expressió i un accent i una entonació que permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1. Objectius

Comprendre, independentment del canal i fins i tot en un ambient amb soroll, instruccions detallades i qualsevol tipus d'informació específica en declaracions i anuncis públics que tenen poca qualitat i un so distorsionat.

Comprendre qualsevol informació tècnica complexa, com, per exemple, instruccions de funcionament, normatives o especificacions de productes, serveis o procediments de qualsevol índole, coneguts o desconeguts, i sobre tots els assumptes relacionats, directament o indirectament, amb la seua professió o les seues activitats acadèmiques.

Comprendre conferències, xerrades, discussions i debats especialitzats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, encara que continguin una gran quantitat d'expressions col·loquials, regionalismes o terminologia especialitzada o poc habitual, entenent en detall els arguments que s'hi esgrimeixen.

Comprendre amb facilitat les interaccions complexes i els detalls de converses i debats animats i extensos entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o desconeguts, apreciant-ne plenament els matisos, els trets socioculturals del llenguatge que s'hi utilitza i les implicacions del que s'hi diu o s'hi insinua.

Comprendre converses, discussions i debats extensos i animats en què es participa, fins i tot sobre temes acadèmics o professionals complexos i amb què no s'està familiaritzat, encara que no estiguen estructurats clarament i la relació entre les idees siga només implícita, i reaccionar-hi en conseqüència.

Comprendre sense esforç, i apreciar amb deteniment, pel·lícules, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i programes de televisió o ràdio que continguin una gran quantitat d'argot o llenguatge col·loquial, regional, o expressions idiomàtiques, identificant-hi detalls i subtileses com ara actituds i relacions implícites entre els parlants i apreciant-hi al·lusions i implicacions de tipus sociocultural.

2. Competències i continguts

2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris per abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, i apreciació de les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació natural, eficaç i precisa, incloent-hi els usos emocional, al·lusi i humorístic de l'idioma, fet que suposa reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una gamma àmplia de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents, i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

2.2. Competència i continguts estratègics

Utilització eficaç de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades.

2.3. Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals propis de cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

2.4. Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió d'una gamma àmplia de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i en qualsevol registre, apreciament un ric repertori de recursos de producció i processament de textos ajustats a contextos específics, fins i tot especialitzats:

Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i

conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs; desenvolupament temàtic (manteniment del tema: coreferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

2.5. Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques formalment i conceptualment complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.6. Competència i continguts lèxics

Comprensió d'una rica gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i apreciació dels nivells connotatius del significat.

2.7. Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

3. Activitats de producció i coproducció de textos orals

3.1. Objectius

Fer declaracions públiques amb fluïdesa i flexibilitat usant una certa entonació per transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

Fer presentacions convincents davant col·legues i experts i pronunciar conferències, ponències i xerrades, extenses, ben estructurades, i detallades, sobre

temes i assumptes públics o professionals complexos, demostrant seguretat i adaptant el discurs amb flexibilitat per adequar-lo a les necessitats dels oients, i manejant amb habilitat i enfrontant-se amb èxit a preguntes difícils, imprevisibles, i fins i tot hostils, d'aquests.

Pronunciar conferències o impartir seminaris sobre temes i assumptes acadèmics complexos, amb seguretat i de manera eloqüent a un públic que no coneix el tema, adaptant-se a cada auditori i sortint-se'n sense cap dificultat davant qualsevol pregunta o intervenció de membres de l'audiència. -Participar amb una desimboltura total en entrevistes, com a entrevistador o entrevistat, estructurant el que diu i sortint-se'n amb autoritat i amb una fluïdesa total, mostrant domini de la situació i capacitat de reacció i improvisació.

Fer i gestionar, amb una eficàcia total, operacions i transaccions complexes, fins i tot delicades, davant institucions públiques o privades de qualsevol índole, i negociar, amb arguments ben organitzats i persuasius, les relacions amb particulars i entitats i la solució dels conflictes que puguin sorgir d'aquestes relacions.

Conversar còmodament i adequadament, sense cap limitació, en tot tipus de situacions de la vida social i personal, dominant tots els registres i l'ús apropiat de la ironia i l'eufemisme.

Participar sense cap dificultat i amb fluïdesa en reunions, seminaris, discussions, debats o col·loquis formals sobre assumptes complexos de caràcter general o especialitzat, professional o acadèmic, fins i tot si es porten a terme a una velocitat molt ràpida, utilitzant arguments clars i persuasius, matisant amb precisió per deixar clars els seus punts de vista, i sense cap desavantatge respecte als parlants nadius.

3.2. Competències i continguts

3.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

3.2.2. Competència i continguts estratègics

Domini de les estratègies discursives i de compensació que permeten expressar el que es vol dir sense cap limitació, adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa específica de caràcter complex.

3.2.3. Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant exponents complexos orals de les funcions esmentades, adequats a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una

acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

3.2.4. Competència i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció.

Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: coreferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

3.2.5. Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu,

incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6. Competència i continguts lèxics

Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

3.2.7. Competència i continguts foneticofonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i transmissió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives per expressar matisos subtils de significat.

4. Activitats de comprensió de textos escrits

4.1. Objectius

Comprendre sense dificultat qualsevol tipus d'informació pública, instrucció o disposició que puga interessar a un mateix o a tercers, incloent-hi els seus aspectes subtils i els que es poden derivar del seu contingut.

Comprendre en detall la informació i les implicacions d'instruccions, normatives, ordenaments, codis, contractes o altres textos legals complexos concernents al món professional o acadèmic en general i al camp d'especialització propi en particular.

Comprendre amb deteniment i detall tot tipus de text producte de l'activitat professional o acadèmica, p. e. actes, resums, conclusions, informes, projectes, treballs d'investigació o qualsevol document d'ús intern o de difusió pública corresponent a aquests àmbits.

Comprendre informació detallada en textos extensos i complexos en l'àmbit públic, social i institucional (p. e. informes que inclouen dades estadístiques), identificant-hi actituds i opinions implícites en el desenvolupament i les conclusions, i apreciand-hi les relacions, al·lusions i implicacions de tipus sociopolític, socioeconòmic o sociocultural.

Comprendre en detall i amb deteniment, i interpretar de manera crítica, la informació, les idees i les implicacions de qualsevol tipus de material bibliogràfic de consulta o referència de caràcter especialitzat acadèmic o professional, en qualsevol suport.

Comprendre tot tipus de publicacions periòdiques de caràcter general, o especialitzat dins de l'àrea professional, acadèmica o d'interès pròpia.

Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades en editorials, articles de fons, ressenyes i crítiques, o altres textos periodístics d'una certa extensió, tant de caràcter general com especialitzat, i en qualsevol suport, en què una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta o ambigua, o que contenen nombroses al·lusions, o judicis de valor velats.

Comprendre amb facilitat i en detall qualsevol tipus de correspondència personal, i formal de caràcter públic, institucional, acadèmic o professional, inclosa aquella sobre assumptes especialitzats o legals, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les postures, tant implícites com explícites, dels remitents.

Comprendre sense dificultat, i interpretar de manera crítica, textos literaris extensos de qualsevol gènere, tant clàssics com contemporanis, apreciand-hi recursos literaris (símls, metàfores, etc.), trets d'estil, referències contextuais (culturals, sociopolítiques, històriques o artístiques), així com les seues implicacions.

4.2. Competències i continguts

4.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris per abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, i apreciació de les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, incloent-hi els usos emocional, al·lusiú i humorístic de l'idioma, fet que suposa reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una gamma àmplia de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, i dialectes, i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

4.2.2. Competència i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades.

Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió,

permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

4.2.3. Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

Cohèrència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: coreferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

4.2.4. Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions; estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents); relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.5. Competència i continguts lèxics

Comprensió d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

4.2.6. Competència i continguts ortotipogràfics

Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

5. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

5.1. Objectius

Prendre notes i apunts detallats i fidedignes en reunions, seminaris, cursos o conferències, fins i tot mentre s'hi continua participant activament, reflectint, tant les paraules utilitzades pel parlant com les implicacions, al·lusions o inferències del que aquest diu.

Negociar el text d'acords, resolucions, contractes o comunicats, modificant esborranys i fent correcció de proves.

Escriure ressenyes, informes o articles complexos que presenten una argumentació o una apreciació crítica de textos tècnics d'indole acadèmica o professional, d'obres literàries o artístiques, de projectes d'investigació o treball, o de publicacions i altres ressenyes, informes o articles escrits per altres.

Escriure informes, articles, assajos, treballs d'investigació i altres textos complexos de caràcter acadèmic o professional en què es presenta el context, el rerefons teòric i la literatura precedent; s'hi descriuen els procediments de treball; s'hi fa un tractament exhaustiu del tema; s'hi incorporen i resumeixen opinions d'altres; s'hi inclouen i avaluen informació i fets detallats i s'hi presenten les conclusions pròpies de manera adequada i convincent i d'acord amb les convencions, internacionals o de la cultura específica, corresponents a aquest tipus de textos.

Escriure, independentment del suport, cartes o missatges personals en què s'expressa d'una manera deliberadament humorística, irònica o ambigua.

Escriure, independentment del suport, correspondència formal complexa, clara, exempta d'errors i ben estructurada, ja siga per sol·licitar alguna cosa, demanar o oferir els seus serveis a clients, superiors o autoritats, adoptant les convencions estilístiques i de format que requereixen les característiques del context específic.

5.2. Competències i continguts

5.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris, i apreciació de les subtils i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, per a la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi els usos emocional, al·lusi i humorístic.

5.2.2. Competència i continguts estratègics

Aplicació natural i eficaç de les estratègies discursives i de compensació més

adequades en cada cas per elaborar una gamma àmplia de textos complexos ajustats al seu context específic, fins i tot especialitzat, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte que es vol o s'ha de produir sobre el receptor.

5.2.3. Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

5.2.4. Competència i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i

conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs; desenvolupament temàtic (manteniment del tema: coreferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

5.2.5. Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context, tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

5.2.6. Competència i continguts lèxics

Utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

5.2.7. Competència i continguts ortotipogràfics

Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

Competència lingüística comunicativa

COMPETÈNCIA LEXICOSEMÀNTICA

Utilitza un vocabulari consistent. Utilitza expressions i frases idiomàtiques i és capaç d'apreciar aspectes connotatius el llenguatge.

1. Identitat personal: dimensió física i anímica

1.1. Individu: dimensió física

1.1.1. Parts del cos

1.1.2. Característiques físiques

1.1.3. Accions i posicions que es realitzen amb el cos

1.1.4. Cicle de vida i reproducció

- 1.2. Individu: dimensió perceptiva i anímica
 - 1.2.1. Caràcter i personalitat
 - 1.2.2. Sentiments i estats d'ànim
 - 1.2.3. Sensacions i percepcions físiques
 - 1.2.4. Estats mentals
 - 1.2.5. Modals i comportament
 - 1.2.6. Valors personals
 - 1.2.7. Sort
- 1.3. Identitat personal
 - 1.3.1. Dades personals
 - 1.3.2. Nom
 - 1.3.3. Adreça
 - 1.3.4. Lloc i data de naixement
 - 1.3.5. Edat
 - 1.3.6. Sexe
 - 1.3.7. Estat civil
 - 1.3.8. Professió
 - 1.3.9. Documentació
- 2. Vivenda, llar i entorn
 - 2.1 Accions relacionades amb la vivenda
 - 2.1.1. Construcció
 - 2.1.2. Compra i lloguer
 - 2.1.3. Ocupació
 - 2.2 Característiques de la vivenda
 - 2.2.1. Tipus
 - 2.2.2. Persones
 - 2.2.3. Condicions
 - 2.3. Activitats domèstiques
 - 2.3.1. Neteja de la casa
 - 2.3.2. Decoració de la casa
 - 2.4. Objectes domèstics
 - 2.4.1. Mobles i objectes domèstics
 - 2.4.2. Electrodomèstics
- 3. Alimentació
 - 3.1. Dieta i nutrició
 - 3.2. Beguda
 - 3.3. Aliments
 - 3.4. Receptes
 - 3.5. Plats
 - 3.6. Utensilis de cuina i taula
 - 3.7. Restaurant
- 4. Salut, higiene, cures físiques
 - 4.1. Salut i malalties
 - 4.2. Ferides i traumatismes
 - 4.3. Síntoma
 - 4.4. Centres d'assistència sanitària
 - 4.5. Medicina i medicaments
 - 4.6. Higiene
 - 4.7. Estètica
- 5. Relacions personals i socials
 - 5.1. Relacions familiars

- 5.2. Relacions socials
- 5.3. Celebracions i actes familiars, socials i religiosos
- 6. Treball i activitats professionals
 - 6.1. Professions i càrrecs
 - 6.2. Activitat laboral
 - 6.3. Desocupació i busca de treball
 - 6.4. Drets i obligacions laborals
 - 6.5. Característiques d'un treballador
- 7. Educació i activitats acadèmiques
 - 7.1. Centres i institucions educatives
 - 7.2. Professorat i alumnat
 - 7.3. Sistema educatiu
 - 7.4. Aprenentatge i ensenyança
 - 7.5. Exàmens i titulacions
 - 7.6. Material educatiu i mobiliari d'aula
- 8. Oci
 - 8.1. Temps lliure i entreteniment
 - 8.2. Espectacles i exposicions
 - 8.3. Esports
 - 8.4. Jocs
- 9. Viatges, allotjament i transport
 - 9.1. Viatges
 - 9.1.1. Objectes i documents relacionats amb els viatges
 - 9.1.2. Tipus de viatges
 - 9.1.2.1. La platja
 - 9.1.2.2. La muntanya
 - 9.2. Allotjament
 - 9.3. Sistema de transport
 - 9.3.1. Xarxa de transports
 - 9.3.2. Tipus de transport
 - 9.3.3. Transport per terra
 - 9.3.4. Transporte marítim i fluvial
 - 9.3.5. Transport aeri
 - 9.3.6. La conducció
 - 9.3.7. Normes de circulació
 - 9.3.8. Incidents relacionats amb la conducció
 - 9.3.9. Reparació i manteniment
 - 9.3.10. Assegurances
- 10. Compres i activitats comercials
 - 10.1. Transaccions comercials i mercats
 - 10.2. Comerç exterior
 - 10.3. Publicitat, màrqueting
 - 10.4. Compres, botigues i establiments
 - 10.4.1. Llocs, persones i activitats
 - 10.4.2. Roba, calçat i complements
 - 10.4.3. Alimentació
 - 10.4.4. Pagaments
- 11. Béns i servicis
 - 11.1. Servici postal
 - 11.2. Servicis de transport
 - 11.3. Servicis financers

- 11.4. Servicis sanitaris
 - 11.5. Servicis educatius
 - 11.6. Servicis de protecció i seguretat
 - 11.7. Servicis socials
 - 11.8. Servicis d'abastiment públic
- 12. Economia i indústria
 - 12.1 Finances i bossa
 - 12.1.1. Economia i diners
 - 12.1.2. Mercat financer
 - 12.1.3. Organismes i institucions financers i mercantils
 - 12.2. Entitats i empreses
 - 12.2.1. Tipus d'empresa i organització
 - 12.2.2. Situació de l'empresa
- 13. Indústria i energia
 - 13.1. Construcció, indústria pesada i lleugera
 - 13.2. Sector agropecuari
 - 13.3 Pesca
- 14. Govern, política i societat
 - 14.1. Societat
 - 14.1.1. Vida en comunitat
 - 14.1.2. Conducta social
 - 14.2. Política i govern
 - 14.2.1. Institucions polítiques i òrgans de govern
 - 14.3. Llei i justícia
 - 14.4. Exèrcit
- 15. Informació i mitjans de comunicació
 - 15.1. Informació i comunicació
 - 15.2. Correspondència escrita
 - 15.3. Telèfon
 - 15.4. Premsa escrita
 - 15.5. Televisió i àudio
 - 15.6. Internet
- 16. Cultura i activitats artístiques
 - 16.1. Disciplines i qualitats artístiques
 - 16.2. Música i dansa
 - 16.3. Arquitectura, escultura i pintura
 - 16.4. Literatura
 - 16.5. Fotografia
 - 16.6. Cine i teatre
- 17. Religió i filosofia
 - 17.1. Religió
 - 17.2. Filosofia
- 18. Geografia i naturalesa
 - 18.1. Univers i espai
 - 18.1.1. Geografia
 - 18.1.2. Geografia física, humana i política
 - 18.1.3. Paisatge i accidents geogràfics
 - 18.2. Espais urbans o rústics
 - 18.2.1. Ciutat
 - 18.2.2. Camp
 - 18.3. Clima i temps atmosfèric

- 18.4. Fauna
- 18.5. Flora
- 18.6. Problemes mediambientals i desastres naturals
- 19. Ciència i tecnologia
 - 19.1. Qüestions generals
 - 19.2. Biologia
 - 19.3. Matemàtiques
 - 19.4. Informàtica i noves tecnologies
 - 19.5. Física i química

En aquests nivells es posarà especial èmfasi en:

Els col·loquialismes
 Els camps semàntics
 Sinonímia, antonímia, hiponímia, hiperonímia
 La connotació i la denotació
 Verbs amb partícules/preposicions
 Formació de noms, adjectius, adverbis i verbs
 La formació de paraules.
 Afixació: prefixació i sufixació.
 Prefixos: saxons, llatins, grecs, altres.
 Derivació regressiva
 Paraules compostes:
 Noms compostos
 Adjectius compostos
 Verbs compostos
 Reduplicatius
 Préstecs
 Acronímia
 Fusió de substantius
 Sigles i sigloides
 Els partitius
 Els noms col·lectius
 Expressions idiomàtiques amb preposicions
 Formació de paraules per metàfora
 Relacions semàntiques: homonímia/sinonímia/antonímia/metonímia
 Eufemismes i disfemismes.

A) COMPETÈNCIA SOCIOCULTURAL

Els marcadors lingüístics de relacions socials que es contemplen són:

- a) Marcadors lingüístics
 - a.1) Ús i elecció del salutació
 - a.2) Nivells de formalitat
 - a.3) Formes de tractament
 - a.4) Ús de les interjeccions
 - a.5) Valors, creences i actituds

- b) Normes de Cortesia
 - b.1) Cortesia positiva
 - b.2) Cortesia negativa
- c) El llenguatge no verbal
 - c.1) El paral·lenguatge:

El to, el volum, etc.

c.2) La cinèsica

Els gestos, maneres, postures, etc.

d) La variació lingüística

d.1) Els dialectes i l'accent

La classe social

La procedència regional

L'origen nacional

El grup ètnic

El grup professional

e) El registre i l'argot

e.1) Registre formal, informal, neutre, solemne, familiar, íntim, col·loquial.

f) L'humor i la ironia

b) COMPETÈNCIA PRAGMÀTICA I DISCURSIVA

Sap reformular les seues idees per a posar o llevar èmfasi, depenent de la situació, l'interlocutor, etc. Utilitza els mecanismes necessaris per a prendre torns de paraula de manera adequada. Es posarà especial èmfasi en:

1. Construcció i interpretació del discurs

1.1. Procediments de manteniment del referent i del fil discursiu: proformes i recursos lexicosemàntics (qualificacions valoratives, atributs basats en el context extralingüístic o coneixement enciclopèdic, metàfores...).

1.2. Marcadors del discurs

a) Connectors (additius, consecutius, contra argumentatius, justificatius...).

b) Estructuradors de la informació d'inici, de continuïtat, de tancament i comentadors).

c) Reformuladors (explicatius, recapitulatius, disgressors, rectificatius, de distanciament)

d) Operadors discursius (de reforç argumentatiu, de reforç conclusiu, localitzadors de concreció...).

1.3. Dèixi personal, espacial i textual amb valors propis del nivell; fórmules fixes d'identificació.

1.4. Procediments de rematisació i tematització: a través de l'orde de paraules, de marcadors discursius, d'estructures sintàctiques pròpies.

1.5. Procediments de citació: estil directe i indirecte, procediments de citació encoberts. Presència i absència de verbs introductoris, marques entonatives pròpies.

1.6. Valor il·locutiu dels enunciats (per ex. Per què sempre arribes tard? > Crítica: sempre arribes tard).

1.7. Expressió de la negació.

a) Tipus de negacions: vetllades, diluïdes, obviades, iròniques...

b) Expressió de la negació amb reforç, frases fetes, modismes.

1.8. Significats interpretats.

a) Procediments metafòrics.

b) Procediment de creació de la ironia.

c) Procediments de cortesia verbal.

d) L'opinió del parlant i la modalitat dels enunciats (epistèmica, deontica...).

Procediments lingüístics (fònics, morfològics, lèxics o sintàctics).

2. Gèneres discursius i productes textuais

En les programacions, depenent de si es tracta d'un curs de tipus general o específic, haurà d'especificar-se si es perseguirà la producció, la recepció o la producció i la recepció dels següents tipus de text, a més dels vistos en nivells anteriors.

2.1 Gèneres de transmissió oral

Anuncis publicitaris de ràdio i televisió

Acudits

Conferències

Conversacions cara a cara (formals, informals i transaccionals)

Debats i discussions públiques

Conversacions telefòniques

Documentals radiofònics i televisats

Entrevistes (periodístiques, laborals, acadèmiques, mèdiques...)

Instruccions

Intervencions en reunions formals

Cançons

Notícies retransmeses per televisió o ràdio

Pel·lícules i representacions teatrals

Presentacions públiques

Sermons

2.2. Gèneres de transmissió escrita

Actes

Anuncis publicitaris: en tanques, premsa escrita, propaganda...

Articles d'opinió

Articles científics i de divulgació

Cartes al director en periòdics i revistes

Cartes, faxos, correus electrònics formals

Xats

Acudits

Contractes comercials, laborals i administratius

Convenis

Contes

Qüestionaris

Diccionaris i tesaures

Informes

Instruccions

Llibres de text

Missatges en fòrums, blogs...

Memoràndums

Novel·les

Obres de teatres

Poemes

Ressenyes

Textos jurídics

Tires còmiques i còmics

Treballs escolars i acadèmics

Assajos

Sms...

3. Macrofuncions

3.1. Macrofunció descriptiva (persones, objectes i llocs).

- a) Anclatge, aspectualització i posada en relació.
- b) Inserció de seqüències (expositiva, narrativa).
- c) Elements lingüístics.
- 3.2 Macrofunció narrativa.
 - a) Situació inicial, complicació, acció, resolució i situació final.
 - b) Inserció de seqüències (descriptiva, dialogal).
 - c) Elements lingüístics.
- 3.3 Macrofunció expositiva.
 - a) Presentació o definició general del tema, desenrotllament, conclusió.
 - b) Recursos per a desenrotllar l'exposició.

Presentar un tema o subtema nou (definició, afirmació general, pregunta retòrica, exemplificació...).

Desenrotllar o concloure un tema o subtema (definició, classificació, exemplificació, analogia, citació...).

- c) Elements lingüístics.
- 3.4 Macrofunció argumentativa.
 - a) Presentació de la qüestió polèmica, opinió o tesi, arguments, contraarguments, fonts, conclusió.
 - b) Recursos per a desenrotllar l'argumentació:
 - Presentar una qüestió polèmica
 - Presentar una opinió o tesi
 - Presentar un argument
 - Constatació assertiva
 - Constatació retractiva
 - Constatació concessiva
 - Constatació de domini o influència
 - Presentar un contraargument
 - Presentar una regla general
 - Presentar reserva
 - Exemplificació
 - Citació
 - c) Inserció de seqüències (narrativa, descriptiva, expositiva).
 - d) Elements lingüístics

C) COMPETÈNCIA LINGÜÍSTICA

1. ORACIÓ

- 1.1. L'oració com a unitat semàntica.
- 1.2. Oracions coordinades copulatives, distributives, disjuntives, il·latives i continuatives.
- 1.3. Oracions subordinades segons la conjunció: condicionals, consecutives, concessives, modals, comparatives, causals, finals.
- 1.4. Subordinades adjectives explicatives i especificatives.
- 1.5. Subordinades en funció de subjecte introduïdes per un relatiu o una conjunció.
- 1.6. Subordinades substantives.
 - en funció de predicat nominal introduïdes per un relatiu o una conjunció.
 - en funció d'objecte directe: completives introduïdes per un relatiu o una conjunció.
 - en funció d'objecte preposicional introduïdes per un relatiu o una conjunció.
 - en funció d'objecte indirecte.
- 1.7. Subordinades d'infinitiu.
 - en funció de complement nominal.

en funció de predicat nominal.

en funció d'objecte directe.

en funció d'objecte preposicional.

1.8. Subordinades adverbials temporals, locatives, quantitatives, causals, finals, consecutives, condicionals i concessives.

1.9. Subjecte passiu de les oracions de passiva reflexa.

1.10. Oracions de relatiu substantives.

2. GRUP NOMINAL

2.1. Determinants i quantificadors.

2.1.1. Article.

2.1.1.1. Variacions en l'ús de l'article personal.

2.1.1.2. Presència o absència d'article en determinades expressions: anar a escola, donar l'abast, jugar a cartes, saltar la corda...

2.1.2. Possessius.

2.1.2.1. La postposició: davant seu, a càrrec seu, a gust teu...

2.1.2.2. Formes àtones en expressions lexicalitzades: en tota ma vida, Cada terra fa sa guerra.

2.1.2.3. Valor semàntic de les formes llur/llurs i ús restringit en registres formals.

2.1.3. Numerals.

2.1.3.1. Morfologia variable de numerals: una dosi tripla / la triple aliança.

2.1.3.2. Prefixos numerals cultes: hemi-, semi-, mono-, bi-, tetra-, quadri-...

2.1.4. Pronoms i adjectius indefinits formals o arcaics: hom, altri, mant, quelcom...

2.2. Nom

2.2.1. Flexió de gènere i nombre

2.2.1.1. Doble gènere i significat diferent: albor, clímax, cremallera, delta, planeta, post, talent, vall...

2.2.1.2. Forma variable de gènere i mateix significat: cistell cistella, teulat teulada, pomer pomera...

2.2.1.3. Forma variable de gènere i significats diferents: cove cova, cuc cuca, full fulla, ganivet ganiveta, regle regla...

2.2.1.4. Plural de compostos i de locucions nominals: cafés concert, curtmetratges, guàrdies civils, maldecaps...

2.2.2. Els noms propis: els topònims i els antropònims

2.2.2.1. Tractament dels exotopònims.

2.2.2.2. Plural d'antropònims: els Andreu, els Borbons...

2.2.2.3. Antropònims i el tractament formal o informal. Termes de cortesia. Els hipocorístics i la seua formació.

2.3. Adjectiu.

2.3.1. Posició i concordança.

2.3.2. L'adjectivització especificativa i explicativa.

2.3.3. El complement del nom.

2.3.4. Remarques

adjectius d'una terminació o invariables: bullent, idòlatra, tènue...

adjectius de dos terminacions: agrest -a, cortés -a, inert -a, autodidacte -a...

2.4. Pronoms.

2.4.1. Pronoms personals forts.

2.4.1.1. Tractament personal formal: vós, vosté. Altres formes de tractament formal: (Sa) Senyoria, (Sa) Majestat...

2.4.1.2. Plural de modèstia (nosaltres en compte de jo).

2.4.1.3. Plural majestàtic (nós).

2.4.1.4. Ús abusiu de pronoms personals forts (en compte de pronoms febles o de supressió).

2.4.2. Pronoms personals febles

2.4.2.1. Remarques:

formes plenes en modismes i frases fetes: tant me fa, tant se val...

substitució molt formal de l'atribut en sintagmes definits: les són...

substitució del complement predicatiu. Ús del pronom en amb alguns verbs: fer-se, dir-se, nomenar...

substitució de complements introduïts per locucions prepositives: no hi tinc res en contra, s'hi va asseure al costat...

substitució dels complements circumstancials de companyia i d'instrument.

usos pleonàstics propis i usos no recomanables.

variació lingüística i adequació al context en l'ús dels pronoms febles.

combinacions de més de dos pronoms: emportar-se-me-la...

2.4.3. Relatius.

2.4.3.1. Construccions de relatiu precedit de verb: baixant la qual...

2.4.3.2. Construccions de relatiu substantives: hi ha qui, n'hi ha que...

3. GRUP VERBAL

3.1. Verb

3.1.1. Alteracions en el radical:

terminacions en so velar (conec, aparec...)

terminacions en so oclusiu (sap, rep...)

3.1.2. Verbs que es conjuguen amb pronom (veure-hi, sentir-hi, tornar-hi, caure-hi...)

3.1.3. Tipus de passiva

3.1.4. Verbs defectius

3.1.5. Verbs reflexius i verbs pronominals

3.1.6. Verbs de règim preposicional

3.1.6.1. Coordinació de verbs amb diferents règims preposicionals

3.1.7. Sintaxi i ús dels modes i els temps verbals

3.1.8. Sintaxi i ús de les formes no personals

3.1.9. Usos més freqüents i estables de ser i estar. Usos conflictius.

3.2. Adverbi

3.2.1. L'adverbi com a modalitzador de l'oració.

3.2.2. Col·locació i conseqüències dels canvis de la posició canònica.

3.2.3. El temps verbal amb els adverbis de dubte.

3.2.4. La negació i els elements gramaticals de negació.

3.2.4.1. La partícula pas. L'ús darrere del verb en certes oracions interrogatives: no teniu pas ganes de dinar?

3.2.4.2. Ús de cap, gens, enlloc, mai, ningú, res en frases interrogatives, dubitatives i condicionals.

3.2.4.3. Afegiment de l'adverbi no en respostes curtes: gens / no gens, mai / no mai...

3.2.5. Alguns adverbis i locucions adverbials: amb escreix, i escaig, inclusivament, pel cap alt, suara, tostemps, qui-sap-lo, ultra mesura...

3.2.6. La locució de + expressió de lloc + estant: d'Alacant estant, del balcó estant...

4. ENLLAÇOS

4.1. Conjuncions

4.1.1. Presència necessària de la conjunció que en determinats contextos: Els

preguem que assistisquen a la reunió, Això sí que és important.

4.1.2. La conjunció temporal mentres o mentre i la locució conjuntiva mentres que o mentre que.

L'adverbi mentrestant.

4.1.3. Conjuncions arcaiques o molt formals: àdhuc, car, nogensmenys, puix...

4.1.4. Variacions en la col·locació de la conjunció però.

4.1.5. Usos propis de conjuncions i locucions conjuntives: posat que, doncs, amb que, tal com, sempre que, etc.

4.2. Preposicions

4.2.1. La construcció indefinit + a + infinitiu: No tinc res a dir.

4.2.2. Les preposicions vers, envers, devers, ultra, via, i la locució prepositiva a despit de.

4.2.3. Les preposicions en la fraseologia: passar en net, posar en relleu...

5. FONÈTICA I FONOLOGIA

5.1. Pronunciació estàndard del valencià: formes pròpies, formes acceptables i formes no recomanables.

5.2. Vocals

5.2.1. Vocals obertes i tancades en mots que presenten dubtes col·loquialment o sense punts de referència clars: flota, les Corts, sostre, postres, (ell) contesta, singlot, toll...

5.2.2. Accentuació

5.2.2.1. Accents principals i secundaris

5.2.2.2. Vocals tòniques en mots compostos

5.2.2.3. L'accent articulador

5.2.3. Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica

emmudiments • neutralitzacions • assimilacions

5.3. Consonants

5.3.1. Els grups sonors dins-, fons- i trans-

5.3.2. Els sons [ks] i [gz] representats per la grafia x

5.3.3. Pronunciació de mots amb consonant velar sorda.

5.3.4. Alteracions dels sons consonàntics:

ensordiments • sonoritzacions • sensibilitzacions • enllaços fònics

6. ORTOGRAFIA

6.1. Vocals

6.1.1. Remarques

mots sense punts de referència clars: arravatar, ciment, bambolina, sarbatana...

derivats i pseudoderivats: doble duplicar, línia alinear, full fol·licle...

compostos i derivats amb e de suport o sense: infraestructura, hidroscòpia, reescriptura...

6.1.2. Accentuació gràfica

6.1.2.1. Variació regional de l'accent gràfic de la e tònica segons el timbre: café, cafè, burgés, burgès, comprén, comprèn, féieu, fèieu...

6.1.2.2. Cultismes d'ús formal restringit: alvèol, cotilèdon, èczema...

6.1.2.3. Parelles de mots que es diferencien per la dièresi: fluid fluït, fruit fruït, reina reïna...

6.2. Consonants

6.2.1. Ortografia de b i v

6.2.1.1. Els pseudoderivats: avortar abortiu, berruga verrucària...

6.2.2. Ortografia de les oclusives

6.2.2.1. Compostos amb cap-, prop-: capbussar-se, proppassat...

6.2.2.2. Grups consonàntics cultes com ara pn-, ps-, pt-, ts- a principi de paraula: pneumàtic, pterodàctil, ptolemaic, tsarista...

6.2.2.3. Préstecs i topònims estrangers: coala, màrqueting, judoka, Qatar, Iraq...

6.2.2.4. Duplicacions gràfiques complexes: addició, accèssit, suggestió, sangglaçar...

6.2.2.5. Altres mots d'ortografia complexa: apotegma, feldspat, molibdé, tungsté...

6.2.3. Ortografia de les nasals

6.2.3.1. Grafies mm, nn i mn en determinats cultismes: gamma, summe -a, annals, bienni, escamnar, mnemotècnia...

6.2.4. Ortografia de les palatals

6.2.4.1. Paraules adaptades d'altres llengües: haixix, Txad, Txaikovski...

6.2.5. Ortografia de les alveolars

6.2.5.1. Paraules compostes i derivades amb prefix: asimptomàtic, contrasenya, preseleccionar, preservar, pressentir, ressentir, transsiberià...

6.2.6. Ortografia de les laterals

6.2.6.1. Paraules amb l i ll final: bonítol, cérvol (o cervo), cerebel, nínxol (o ninxo)...; cristall, cartell, metall... Derivats: cristalleria cristal·litzar, cartellera cartel·la, metal·lúrgia...

6.2.6.2. Variació regional de grafies geminades tl i ll: butla butlla, espatllar espatllar, vetllar vetllar...

6.2.7. Ortografia de les vibrants

6.2.7.1. Paraules d'ortografia complexa: crebantar, eradicar, sabre, otorinolaringòleg...

6.2.8. La grafia h

6.2.8.1. Préstecs i cultismes d'àmbit restringit: hàmmster, handbol...; hidròfob, holograma, subtrahend...

6.2.8.1. La velar aspirada (ha!, hippy). Altres grafies que representen aquest fonema en els estrangerismes: Jerez, Khartum, Reich...

6.3. Convencions gràfiques

6.3.1. Casos especials de l'apòstrof (sigles, topònims precedits de l'article, topònims

estrangers, marques comercials...)

6.3.2. Guionet en préstecs, símbols i mots poc usuals.

6.3.3. Remarques sobre l'ús de majúscules i minúscules.

6.3.4. Remarques sobre l'ús de les abreviatures.

6.3.5. Usos de la lletra cursiva, negreta i versaleta.

6.4. Romanització dels estrangerismes des d'alfabets no llatins.

6. Activitats de mediació

6.1. Objectius

Traslladar oralment amb la precisió necessària el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos orals o escrits d'una alta complexitat estructural o conceptual, o que presenten trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.

Parafrasejar i resumir en forma oral informació i idees provinents de diverses fonts, reconstruint arguments i fets amb la precisió deguda, de manera coherent i sense ometre-hi detalls importants ni incloure-hi detalls o elements innecessaris, amb

naturalitat i eficàcia.

Fer una interpretació simultània sobre una àmplia sèrie d'assumpes relacionats amb l'especialitat pròpia en diversos àmbits, traslladant amb la precisió suficient subtileses de registre i estil.

Mitjançar amb eficàcia i naturalitat total entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües, en qualsevol situació, fins i tot de caràcter delicat o conflictiu, tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals, i reaccionant-hi en conseqüència.

Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb una precisió i una estructuració notables, durant una conferència, una reunió, un debat o un seminari estructurats clarament i sobre temes complexos dins o fora del camp d'especialització propi.

Traslladar per escrit amb la precisió deguda el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos escrits o orals d'una alta complexitat estructural o conceptual, o que presenten trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.

Parafrasejar i resumir en forma escrita, amb correcció i eficàcia total, de manera coherent i sense incloure-hi detalls irrellevants, informació i idees contingudes en diverses fonts, traslladant-hi de manera fiable informació detallada i arguments complexos.

Traduir, amb l'ajuda de recursos específics, fragments extensos de textos complexos estructuralment i conceptualment, fins i tot de tipus tècnic, sobre temes generals i específics de l'interès propi, tant dins com fora del camp propi d'especialització, traslladant-hi de manera fiable el contingut de la font i respectant-ne en la mesura que es puga els trets característics (p. e. estilístics, lèxics o de format).

6.2. Competència i continguts interculturals

Domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten portar a terme activitats de mediació, fins i tot en situacions delicades o conflictives, amb naturalitat i eficàcia total: autoconsciència cultural; consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; coneixements culturals especialitzats; observació; escolta, avaluació; anàlisi; interpretació; posada en relació; adaptació (inclosa resiliència emocional); equanimitat; gestió de l'estrès; metacomunicació; resolució creativa de problemes; lideratge; respecte; empatia; curiositat; obertura de mires; assumpció de riscos; flexibilitat; tolerància; valors universals.

ANNEX II: Distribució temporal de les unitats didàctiques

SEQÜENCIACIÓ A2 (curs anual)

1a avaluació	Unitats 1 a 13
2a avaluació	Unitats 14 a 27

- Com que este nivell és el primer contacte amb la llengua i els continguts no són compartiments aïllats, sorgeixen molts dubtes que potser estiguen planificats per ser explicats més endavant (per exemple, l'essa sorda i sonora a la unitat 19, la conjugació d'alguns verbs, etc.). Per això, tots els dubtes sorgits en classe seran explicats en eixe moment, fent que els alumnes guanyen familiaritat amb aspectes que seran ensenyats posteriorment.
- Cada una o dues unitats (depenent de com de connectades estiguen) es farà feina a casa (produccions escrites curtes) que servirà com a extra a l'hora d'avaluar.

U1

Continguts comunicatius	Salutacions i presentacions
Lèxic	Els objectes de l'aula
Fonètica i ortografia	Les lletres
Gramàtica	Verbs dir-se i ser Pronoms personals Pronoms interrogatius qui i com

U2

Continguts comunicatius	Preguntar el telèfon, adreça i edat
Lèxic	L'adreça La data, els dies i els mesos
Gramàtica	Verbs tindre i viure Els numerals cardinals Altres pronoms interrogatius

U3

Continguts comunicatius	Preguntar pel lloc d'origen i e de residència Explicar a què ens deciquem
Lèxic	Països, ciutats, gentilicis Estudis i oficis
Gramàtica	Verbs de la 1a conjugació en present: parlar, estudiar i treballar Preposicions de lloc a i en

U4

Continguts comunicatius	Parlar de la família, parella i amics
Lèxic	Relacions de parentiu Estat civil
Fonètica i ortografia	Apostrofació

Gramàtica	Possessius tòpics i àtoms L'article
------------------	--

U5

Continguts comunicatius	Expressar gustos
Lèxic	Aficions i esports
Gramàtica	Verbs agradar, fer i viatjar Quantitatius Contraccions

U6

Continguts comunicatius	Preguntar per l'estat físic i anímic
Lèxic	Estat físic i anímic, el caràcter
Gramàtica	Verb trobar-se Formació del femení i del plural

U7

Continguts comunicatius	Preguntar l'hora
Lèxic	Les hores Les accions quotidianes
Gramàtica	Verbs de la 2a conjugació: fer i veure

U8

Continguts comunicatius	Explicar les nostres rutines diàries
Lèxic	Les parts del dia Els àpats diaris Accions habituals
Gramàtica	Adverbis de freqüència Verbs de la 3a conjugació: dormir, llegir i vestir-se

U9

Continguts comunicatius	Parlar de les festes
Lèxic	El dies festius
Gramàtica	Verbs preferir i estimar

U 10

Continguts comunicatius	Descriure el cos d'una persona
Lèxic	Les parts del cos Adjectius per a descriure com som
Gramàtica	Verbs haver i haver-hi Adverbis i locucions de lloc Els verbs portar i semblar

U 11

Continguts comunicatius	Descriure la vestimenta
Lèxic	La roba i complements

Gramàtica	Verb dur Concordança nom i adjectiu
------------------	--

U 12

Continguts comunicatius	Demander cita al metge Explicar els símptomes d'una malaltia
Lèxic	Malalties, símptomes i remeis
Gramàtica	Les perífrasis d'obligació El perfet

U 13

Continguts comunicatius	Expressar preferències sobre alimentació
Lèxic	Fruita, verdura i llegums Pesos i envasos per a comprar
Gramàtica	Sinònims Paraules derivades

U 14

Continguts comunicatius	Parlar d'alimentació saludable
Lèxic	Carn i peix Pa i pastisseria Pesos i quantitats
Gramàtica	L'imperatiu

U 15

Continguts comunicatius	El text instructiu
Lèxic	Expressions usades a taula La cuina: parament, electrodomèstics i accions
Gramàtica	L'imperatiu

U 16

Continguts comunicatius	Demander informació sobre la ciutat
Lèxic	Zones, serveis i equipaments urbans
Fonètica i ortografia	Signes d'interrogació i exclamació Dígrafs i separació en síl·labes
Gramàtica	Verbs poder i haver-hi

U17

Continguts comunicatius	Explicar i preguntar què ha passat
Lèxic	Accions quotidianes
Fonètica i ortografia	Les vocals

	Les regles d'accentuació
Gramàtica	El participi Perfet d'indicatiu

U 18

Continguts comunicatius	Planificar un viatge Parlar de l'oratge
Lèxic	L'oratge
Gramàtica	Futur Present de subjuntiu Pronoms interrogatius Adverbis i locucions de temps

U 19

Continguts comunicatius	Elaborar llistes
Lèxic	Les faenes de casa El material escolar
Fonètica i ortografia	Esse sonora i sorda
Gramàtica	Perífrasis d'obligació

U 20

Continguts comunicatius	Resumir l'argument d'una obra Explicar les impressions sobre una obra
Lèxic	Teatre, cinema i espectacles
Fonètica i ortografia	El punt i la coma
Gramàtica	Adverbis i locucions de dubte i probabilitat

U 21

Continguts comunicatius	Contar una notícia breument
Lèxic	Els textos periodístics Les parts de a notícia
Gramàtica	Preguntes totals i parcials Pronoms febles i de 3a persona Conjuncions i locucions additives, distributives i adversatives

U 22

Continguts comunicatius	Descriure un habitatge
Lèxic	Parts de la casa i continguts
Fonètica i ortografia	Majúscules i minúscules
Gramàtica	Connectors explicatius Estructures comparatives

U 23

Continguts comunicatius	Descriure estris i ferraments habituals a la llar o a la Demandar consell
Lèxic	Productes de la llar
Fonètica i ortografia	Consonantisme
Gramàtica	Sinònims i hiperònims

U 24

Continguts comunicatius	Descriure màquines i electrodomèstics Fe una reclamació Els textos instructius (numeració, connectors)
Lèxic	L'automòbil i la bicicleta
Fonètica	Les consonants laterals

U 25

Continguts comunicatius	Demandar la tanda Debatre sobre l'ús del transport públic
Lèxic	Els serveis de la ciutat Els mitjans de transport Els senyals de trànsit
Fonètica i ortografia	La negreta i la cursiva
Gramàtica	Nexes de causa i conseqüència

U 26

Continguts comunicatius	Assentir i dissentir
Lèxic	Els successos El trànsit El medi ambient
Fonètica i ortografia	Consonants r i rr
Gramàtica	Nexes condicionals

U 27

Continguts comunicatius	Argumentar a favor o en contra El correu electrònic
Lèxic	El treball
Fonètica i ortografia	La h
Gramàtica	Nexes condicionals i concessius

Unitat 1 Ens coneixem?

Temporalització: octubre

Gramàtica

Present d'indicatiu dels verbs regulars (1a conjugació) i irregulars freqüents
 Oracions interrogatives
 Numerals
 Pronoms forts
 Pronoms febles (alçar-se, dir-se, m'agrada...)

Lèxic

Gentilicis, nacionalitats i idiomes
 Noms propis en valencià
 Professions
 Aficions

Fonètica

Els sons de l'alfabet (introducció)
 Dífrags

Continguts comunicatius

- Expressió escrita
 Fer un qüestionari
 Redactar un text breu o oracions a partir d'informació
 Fer presentacions breus amb dades personals
- Expressió oral
 Saludar, presentar-se i parlar sobre si mateix.
 Preguntar per altres persones.
 Identificar-se i demanar a algú que s'identifique
 Preguntar la identitat d'una tercera persona
 Intercanviar informació personal

Unitat 2 Com som?

Temporalització: novembre

Gramàtica

Present d'indicatiu: *ser, estar, tenir, portar, haver-hi, semblar i paréixer*.
 Gènere i nombre
 Possessius
 Demonstratius
 Pronom feble "en" (*Tens germans? – No en tinc / En tinc tres.*)
 Apòstrof i contraccions

Lèxic

Parts del cos
 Relacions de parentiu
 Adjectius per a descriure persones

Fonètica

Elisions vocàliques (apòstrof)

Continguts comunicatius

- Descriure persones: trets físics i de caràcter.
 Expressar les relacions familiars i de parentiu.
 Fer preguntes sobre com és una persona.
 Fer preguntes sobre les relacions entre membres de la família.
 Preguntar i parlar sobre els membres de la família.

Unitat 3 Què fem hui?

Temporalització: novembre

Gramàtica

Verbs pronominals: *pentinar-se, alçar-se, anar-se'n*

Present indicatiu de verbs irregulars: *creure, fer, voler, viure, saber, traure, eixir, llegir*

M'agrada... Soler + infinitiu

Adverbis i locucions adverbials: *habitualment, normalment, quasi mai, mai, de vegades, de tant en tant, gairebé mai, gairebé sempre*

Lèxic

Divisió del temps: parts del dia, dies de la setmana, mesos, estacions

Aficions

Accions quotidianes

Fonètica

Diftongs

Separació sil·làbica

Continguts comunicatius

Preguntar sobre el temps i l'oratge

Explicar rutines

Preguntar per rutines

Expressar gustos i preferències quant a activitats d'oci.

Preguntar i donar informació sobre horaris

Unitat 4. Temps era temps desembre

Temporalització: novembre-
desembre

Gramàtica

El passat perfet, passat imperfect, pretèrit perfet, passat plusquamperfet.

Preposicions davant dels topònims i dels anys.

Connectors: *després, a continuació, tot seguit, quan...*

L'accentuació gràfica

Lèxic

Professions

Descripció caràcter

Fonètica

Diftongs

Separació sil·làbica

Continguts comunicatius

Parlar sobre el passat.

Escriure una biografia.

Cercar informació, seleccionar i resumir.

Unitat 5 Quanta faena!?

Temporalització: desembre

Gramàtica

Gènere i nombre

Perífrasis d'obligació

El passat perifràstic i pretèrit imperfect

El present d'indicatiu

Fonètica

Articulació correcta del lèxic i

Lèxic

Professions

Adjectius per a descriure qualitats

Roba, complements i objectes d'ús personal.

Adjectius per a descriure.

estructures noves.
Entonació adequada

Continguts comunicatius

Redactar anuncis d'oferta i
demanda de treball
Explicar en què consisteix una feina
Descriure persones físicament i com
van vestides.
Explicar els gustos a l'hora de vestir.
Explicar com solies vestir en el passat.

Unitat 6 Llar, dolça llar

Temporalització: gener

Gramàtica

Verb haver-hi: *hi ha, n'hi ha*
Perífrasis d'obligació
Condicional
Subjuntiu en fórmules perifràstiques:
vull que hi haja / tinga/ siga/ estiga
m'agradaria que hi haguera /
tinguera/ fora/ estiguera...
Adverbis i locucions de lloc: *al mig, a*
la dreta, al fons...
Estructures comparatives
Ortografia g, j, tg, tj: x, tx, ig, ix

Lèxic

Parts de la casa
Mobiliari i electrodomèstics
Materials, formes i altres
característiques de les construccions i
objectes de la llar
Establiments comercials i serveis
Elements del carrer

Fonètica

Articulació correcta del lèxic i
estructures noves.
Entonació adequada en les
preguntes.
Expressar èmfasi: *que gran! quina*
meravella!

Continguts comunicatius

Expressar gustos i preferències
Fer preguntes sobre un habitatge
Respondre preguntes sobre un
habitatge
Entendre i redactar anuncis breus
Donar indicacions
Preguntar com arribar a un lloc

Unitat 7 Xe que bo!

Temporalització: gener

Gramàtica

Adverbis i locucions de freqüència
Soler + infinitiu
Present d'indicatiu
Pretèrit imperfecte
Condicional
res / gens
Quantitatius, unitats de mesura
Pronoms febles en funció de CD: *el,*
la, els, les, en i ho.

Fonètica

Articulació correcta del lèxic i
estructures noves.
Entonació adequada

Continguts comunicatius

Expressar gustos i preferències
Parlar d'hàbits d'alimentació
Fer una comanda (mercat,
restaurant...)
Elaborar un menú

Lèxic

Aliments

Menjades del dia

Accions a l'hora de cuinar i menjar

Textos instructius: la recepta de cuina

Unitat 8 Estic fet pols

Temporalització: gener

Gramàtica

Perífrasis d'obligació

Futur i condicional

Tindre mal de / Fer-se mal...

Interferències amb el verb "doldre"

Lèxic

Malalties i símptomes

Parts del cos

Fonètica

Articulació correcta del lèxic i estructures noves.

Entonació adequada

Continguts comunicatius

Explicar com s'ha produït un accident

Donar consells i recomanacions

Explicar símptomes

Expressar el malestar

SEQÜENCIACIÓ B1

1a avaluació	Unitats 1 a 9
2a avaluació	Unitats 10 a 18

- Com que els continguts no són compartiments aïllats i es tracta d'un nivell pràcticament d'iniciació, poden sorgir molts dubtes sobre continguts que estan planificats per ser tractats més endavant (per exemple la conjugació dels verbs, l'essa sorda i sonora, l'apostrofació, etc.). Per això, tots els dubtes sorgits en classe seran explicats en eixe moment, fent que els alumnes guanyen familiaritat amb aspectes que seran ensenyats posteriorment.
- Cada una o dues unitats (depenent de com de connectades estiguen) es farà feina a casa (produccions escrites curtes) que servirà com a extra a l'hora d'avaluar.

U1

Continguts comunicatius	Presentar-se Donar informació als altres Saludar i acomiadar-se
Lèxic	Salutacions i comiats
Fonètica i ortografia	Vocals obertes
Gramàtica	Present d'indicatiu (ser i dir-se) Interrogatiu

U2

Continguts comunicatius	Comprendre anuncis i ofertes de treball Elaborar un currículum
Lèxic	Professions, idiomes i capacitats laborals
Fonètica i ortografia	Síl·laba, Separació de paraules i dígrafs Paraules agudes, planes i esdrúixoles
Gramàtica	Gènere i nombre
El text	La carta formal

U3

Continguts comunicatius	Entrevista de treball. Descriure el lloc de treball. Expressar les actituds del candidat.
Lèxic	Adjectius per a descriure un lloc de treball i condicions econòmiques
Fonètica i ortografia	Accentuació Diacrífics Dièresi
Gramàtica	Imperfet d'indicatiu L'article

U4

Continguts comunicatius	Sol·licitar un permís i concedir-lo Aconsellar sobre la utilització de serveis o instal·lacions
--------------------------------	--

Lèxic	Dades personals Mesos i dies de la setmana
Fonètica i ortografia	Apostrofació Contracció
Gramàtica	Passat simple i perifràstic Passat perfet Demonstratius Possessius tòpics i àtons
El text	La sol·licitud

U5

Continguts comunicatius	Donar informació sobre la família Comparar dues persones pel seu aspecte físic i manera de ser
Lèxic	Relacions familiars i de parentiu Adjectius per a descriure el físic, caràcter i estat d'ànim (favorable i desfavorable)
Fonètica i ortografia	Elisions vocàliques Emmudiments consonàntics Confusions habituals entre vocals
Gramàtica	Perfet d'indicatiu Plusquamperfet d'indicatiu Pronoms personals forts

U6

Continguts comunicatius	Convidar a una celebració per escrit (correu o carta)
Lèxic	Celebracions i fórmules per a correus i cartes
Fonètica i ortografia	Apòstrof en pronoms febles Guionet en els p. febles Guionet en les paraules compostes
Gramàtica	Participi i gerundi de verbs irregulars Pronoms febles de complement directe (el, la, els, les, ho, en)
El text	El correu electrònic

U7

Continguts comunicatius	Descriure les característiques d'un pis Descriure la localitat o barri segons els serveis i comunicacions
Lèxic	Tipus d'habitatge Parts d'una casa Mobles i electrodomèstics Vies de comunicació i trànsit
Fonètica i ortografia	Oclusives finals Cu i qu
Gramàtica	Futur Condicional Pronoms febles de CI

U8

Continguts comunicatius	Valorar un viatge (preferències i opcions)
Lèxic	Expressar els gustos Destinacions turístiques Monuments i llocs d'interés Tipus d'allotjament
Fonètica i ortografia	Apòstrof en pronoms febles en combinacions bàsiques
Gramàtica	Ordre dels pronoms febles Numerals cardinals i ordinals Quantitatius indefinits

U9

Continguts comunicatius	Demandar informació sobre com arribar a un lloc Comprar i reservar bitllets
Lèxic	Dades personals Mesos i dies de la setmana Mitjans de transport Tipus de bitllet Modalitats de pagament Vocabulari per a indicar direcció i situació
Fonètica i ortografia	B i v Majúscules i minúscules
Gramàtica	Preposicions i locucions preposicionals (mitjà, tema, causa, relació..) Les preposicions de lloc a/en La preposició a en CD

U10

Continguts comunicatius	Expressar les tasques a fer durant el dia
Lèxic	Accions domèstiques Electrodomèstics L'oratge La roba i el calcer Objectes d'higiene personal
Fonètica i ortografia	Pronúncia de s final i paraula començada per vocal Son /ks/ i /gz/ Grafies xc i cc
Gramàtica	Perífrasis d'obligació Perífrasis de probabilitat Conjuncions i altres connectors (adversatius, concessius, consecutius, temporals i condicionals)

U 11

Continguts comunicatius	Donar l'opinió Expressar la preferència per alguna activitat de lleure o cultural Interpretar les ofertes culturals que apareixen en els mitjans de comunicació
Lèxic	Música, cinema, teatre, exposicions, restauració Lèxic per a expressar opinions positives i negatives
Fonètica i ortografia	S, ss, c, z, ç
Gramàtica	Present de subjuntiu

U 12

Continguts comunicatius	Comparar diferents maneres de passar el temps lliure Suggerir de fer alguna activitat o esport, justificar-ne els avantatges i inconvenients
Lèxic	Aficions Esports Normes de seguretat Roba i complements
Fonètica i ortografia	S i z Prefix trans- S sorda i sonora en mots compostos i derivats
Gramàtica	Imperfet de subjuntiu

U 13

Continguts comunicatius	Descriure els símptomes d'una malaltia o lesió Donar informació i consells en cas de malaltia o lesió
Lèxic	Parts del cos Malalties o lesions Símptomes Centres mèdics i especialitats
Fonètica i ortografia	G, j, tg, tj, -ig
Gramàtica	Usos dels models verbals (indicatiu, subjuntiu i imperatiu)

U 14

Continguts comunicatius	Descriure un producte que es vol comprar (qualitat, preu, color, mida, material, finalitat, etc.) Expressar una queixa pel mal funcionament d'un article
Lèxic	Tecnologia, color i materials Expressions d'enuig Descripció de fets i esdeveniments
Fonètica i ortografia	X, tx, ig, ix
Gramàtica	Adverbis i locucions d'afirmació i negació Adverbis de manera acabats en -ment
El text	La reclamació

U 15

Continguts comunicatius	Conéixer la nostra situació geogràfica i els fets històrics més importants Conéixer les comarques i províncies
Lèxic	Geografia i història Parts de la ciutat
Fonètica i ortografia	L·l, tl, l, ll
Gramàtica	Verbs ser, estar i semblar

U16

Continguts comunicatius	Conéixer els jocs i esports tradicionals
Lèxic	Jocs i esports Festes Música Gastronomia valenciana
Fonètica i ortografia	Mb, mp i mm
Gramàtica	Adverbis en construccions comparatives (més/menys que, tant com)

U 17

Continguts comunicatius	Parlar de les característiques climàtiques i dels principals accidents geogràfics
Lèxic	Cima i oratge Accidents geogràfics
Fonètica i ortografia	R i rr h
Gramàtica	Adjectius comparatius Adjectius superlatius

U 18

Continguts comunicatius	Expressar els gustos sobre llocs i paratges que s'han visitat Parlar sobre la fauna i flora més comú de la zona
Lèxic	El camp i la ciutat El paisatge Animals Arbres, plantes i fruits Lèxic per a expressar gustos
Fonètica i ortografia	Put i coma Dos punts Punts suspensius Parèntesi
Gramàtica	Verbs de règim preposicional (atrevir-se a, començar a, decidir-se a, negar-se a, pensar en, confiar en...)

B1 INTENSIU

Unitat 1. Quanta faena (febrer)

Continguts comunicatius	Parlar sobre el treball actual i el ideal Explicar els requisits per a cada professió Donar consells i recomanacions per a afrontar una entrevista de treball Fer entrevistes de treball Redactar un currículum Redactar una carta de motivació Explicar i opinar sobre drets laborals, el treball del futur, el treball ideal... Escriure un anunci de treball Respondre a un anunci de treball
Lèxic	Professions Adjectius per a descriure qualitats de la personalitat Estructures per a explicar qualitats en l'entorn laboral
Gramàtica	Verbs en present d'indicatiu Expressar gustos amb condicional, present de subjuntiu (<i>M'agradaria que estiguera...</i>) El futur per a parlar de requisits Perífrasis d'obligació L'accent i la dièresi Interrogatius

Unitat 2. Temps lliure en companyia (febrer)

Continguts comunicatius	Escriure invitacions Respondre a una invitació Expressar gustos i preferències en les activitats d'oci Redactar una proposta d'activitat d'oci Fer plans i quedar amb algú Parlar sobre una festa local
Lèxic	Esdeveniments, aficions, esports, espectacles... Expressions i frases fetes per a expressar acord, desacord, comparar, etc.
Gramàtica	Estructures per a expressar gustos, desitjos, fer propostes... Estructures per a expressar igualtat i desigualtat (<i>tan... com...; més/menys... que...; verb més/menys que...</i>) Ortografia s, ss, z, c, ç Pronoms febles CD, CI

Unitat 3. Viatjar és un plaer (març)

Continguts comunicatius	Descriure llocs: situació, entorn geogràfic, activitats... Donar consells i recomanacions per a viatjar Donar indicacions per a arribar a un lloc Explicar diferents maneres de viatjar
--------------------------------	--

	Explicar avantatges i inconvenients de les vacances Explicar què s'acostuma a fer durant les vacances
Lèxic	Lèxic per a descriure l'entorn geogràfic Lèxic per a donar indicacions per a anar a un lloc Lèxic relacionat amb els viatges i les peces de roba
Gramàtica	Estructures per a aconsellar Estructures per a localitzar amb els verbs <i>ser, haver-hi, estar situat</i> Estructures per a opinar Estructures temporals: <i>quan/un cop + infinitiu</i> Expressions locatives: <i>a la dreta, a l'esquerra, al capdamunt...</i> Imperatiu per a donar instruccions Present de subjuntiu Preposicions locatives <i>a/en</i> Pronom feble <i>hi</i> en funció locativa Pronom relatiu <i>on</i> Ortografia <i>g, j, tg, tj</i>

Unitat 4. De compres (abril)

Continguts comunicatius	Expressar gustos i hàbits a l'hora de vestir. Hàbits de consum Hàbits alimentació Donar consells i instruccions per a cuinar
Lèxic	Electrodomèstics La roba i el calcer Objectes d'higiene personal Lèxic dels aliments
Fonètica i ortografia	Pronúncia de <i>s</i> final i paraula començada per vocal Grafia i sons de <i>x, tx, ig, ix</i>
Gramàtica	Perífrasis d'obligació Perífrasis de probabilitat Conjuncions i altres connectors (adversatius, concessius, consecutius, temporals i condicionals)

Unitat 5 La casa dels meus somnis (maig)

Continguts comunicatius	Descriure es característiques d'un habitatge Descriure la localitat o barri segons els serveis i comunicacions Escriure i respondre anuncis Explicar la casa ideal
Lèxic	Tipus d'habitatge Parts d'una casa Mobles i electrodomèstics Vies de comunicació i trànsit
Fonètica i ortografia	Oclusives finals Cu i qu
Gramàtica	Futur Condicional Pronoms febles de Cl

Unitat 6. Estic fet pols! (maig)

Continguts comunicatius	Descriure els símptomes d'una malaltia o lesió Donar instruccions en cas de malaltia o accident
Lèxic	Parts del cos Malalties i lesions Símtomes Tractaments Diferenciar <i>doldre/fer mal/tindre mal de</i>
Gramàtica	Ortografia l, l·l, tl Perífrasis d'obligació Perífrasis de probabilitat

B2

Les unitats es dividiran en 6 blocs temàtics seqüenciats de la manera següent d'acord amb el manual de classe Apte+ B2:

Bloc 1. Persones i treballs (Unitats 1 i 5) Temporalització: octubre-novembre

Continguts comunicatius	Descripció de persones Parlar sobre els canvis generacionals, comparar Explicar característiques per a desenvolupar una feina L'entrevista de treball Escriure una entrada de blog Escriure un correu electrònic Escriure una carta de motivació
Lèxic	Lèxic relacionat amb la descripció de persones: físic i caràcter Lèxic del món laboral: professions, eines, drets laborals...
Gramàtica	Vocalisme: divergències, triangle vocàlic Consonantisme: g, j, tg, tj (U8) / x, tx, ig (U7) Gènere i nombre Verbs: paradigma complet mode indicatiu, subjuntiu i imperatiu Perífrasis d'obligació

Bloc 2. Alimentació i salut (Unitats 3 i 4) Temporalització: desembre-gener

Continguts comunicatius	Hàbits d'alimentació Tipus de dietes Explicar símptomes i malalties Donar consells i recomanacions Escriure fullets informatius sobre hàbits saludables Escriure ressenyes de restaurants
Lèxic	Aliments Malalties i lesions Esports
Gramàtica	Consonantisme: b, v, h Accentuació (unitat 2) Dièresi Apòstrof i contracció Guionet Pronoms febles CD, CI i combinacions Perífrasis d'obligació

Bloc 3. Llar. Entorn. Viatges. Turisme (Unitats 2, 6) Temporalització: gener-febrer

Continguts comunicatius	Descriure paisatges rurals i urbans Descriure un monument o edifici de la seua localitat Maneres de viatjar i fer turisme Escriure un full de petició de signatures
Lèxic	Lèxic per a descriure paisatges Vocabulari urbà Elements arquitectònics
Gramàtica	Determinants Consonantisme: s, ss, c, ç, z Pronoms febles Atribut, C.Règim Verbal i C.Circumstancial

Bloc 4. Medi ambient (Unitat 11)**Temporalització: febrer**

Continguts comunicatius	Redactar una notícia sobre una catàstrofe natural Explicar fenòmens del canvi climàtic Donar consells i recomanacions mediambientals
Lèxic	Flora i fauna Desastres naturals Fenòmens atmosfèrics Canvi climàtic
Gramàtica	Perífrasis de probabilitat Abreviatures Conjuncions Relatius Consonantisme: oclusives

Bloc 5. Ciència, tecnologia i xarxes socials (Unitats 8 i 10)**Temporalització: març-abril**

Continguts comunicatius	Escriure cartes al director per a opinar sobre un tema Intervindre en un fòrum Explicar avanços científics i tecnològics Explicar addiccions i noves tecnologies
Lèxic	Aparells tecnològics Lèxic emprat en Internet Mitjans de comunicació La intel·ligència artificial
Gramàtica	Puntuació Formes no personals dels verbs Preposicions

Bloc 6. Educació. Cultura. Política. Societat (Unitats 7, 9 i 12)**Temporalització: maig**

Continguts comunicatius	Canvis socials Política ciutadana i moviments socials Manifestacions culturals i artístiques Carta formal per a expressar queixa o petició sobre manca de programació cultural Arribar a acords per a prendre decisions de govern Canvis en el model educatiu Fer propostes per a millorar l'educació
Lèxic	Càrrecs polítics Vocabulari sobre les eleccions Cinema Educació
Gramàtica	Consonantisme: l, ll, tl, l·l Fonètica sintàctica Veu passiva Quantificadors Adverbis

Unitat 1 Un món millor (octubre)**Lèxic**

Medi ambient
Desenvolupament sostenible
Geografia i natura

Gramàtica

Vocalisme tònic i àton.

Fonètica

Vocals obertes i tancades
Fonètica sintàctica

Continguts comunicatius

Mediar articles de divulgació científica sobre el medi ambient i la sostenibilitat
Entendre articles d'opinió i de divulgació científica.
Redactar articles d'opinió.
Fer exposicions orals expositivoargumentatives.

Unitat 2 Quanta faena! (novembre)

Lèxic relacionat amb el món laboral: salut, drets, diferències de gènere, conciliació, teletreball, jubilació.

Gramàtica

Consonantisme
Accentuació i dièresi

Fonètica

Pronúncia estàndard dels sons i grups consonàntics

Continguts comunicatius

Comprensió oral i escrita de textos relacionats amb el món laboral: articles, programes de televisió, testimonis...
Mediar textos i infografies sobre el món laboral: síndrome del cremat, drets laborals...
Elaborar un informe
La carta formal

Unitat 3 Som cultura (desembre-gener)

Lèxic relacionat amb la cultura, la societat i les relacions personals

Gramàtica

Els pronoms febles en funció de CD, CI, CC, Atribut i CRV

Fonètica

La prosòdia
L'èmfasi
Articulació adequada els sons de la llengua

Continguts comunicatius

La crítica o ressenya
Textos explicatius i argumentatius de temàtica cultural
Interpretar escenes cinematogràfiques
Traducció de diàlegs
El full de petició de signatures

Unitat 4 No parem en torreta (febrer)

Lèxic relacionat amb els viatges, l'allotjament i l'entorn

Gramàtica

Pronoms relatius, interrogatius i exclamatius
Preposicions

Fonètica

La prosòdia
L'èmfasi
Articulació adequada els sons de la llengua

Continguts comunicatius

Explicar diferents maneres de viatjar
Textos narratius
Entendre i produir textos relacionats amb el turisme sostenible, de masses, ecotaxa i gentrificació.
El blog de viatges
El dietari

Unitat 5 Ciència, tecnologia i educació (març-abril)

Lèxic relacionat amb la ciència, la tecnologia, els mitjans de comunicació, les xarxes socials i l'educació

Gramàtica

Verbs transitius i intransitius
Verbs pronominals i no pronominals

Fonètica

La prosòdia
L'èmfasi
Articulació adequada els sons de la llengua

Continguts comunicatius

El full de petició de signatures
L'article de divulgació científica
Textos expositius

Unitat 6 Salut i benestar (maig)

Lèxic relacionat amb la salut, el benestar, l'alimentació i l'esport

Gramàtica

Les perífrasis verbals: d'obligació, d'imminència...

Formes no personals del verb

Fonètica

La prosòdia

L'èmfasi

Articulació adequada els sons de la llengua

Continguts comunicatius

El full de petició de signatures

L'article de divulgació científica

Textos descriptius i expositius

C2.1 i C2.2 INTEGRAT

Distribució de les unitats per trimestre

1r trimestre: avaluació 0, unitats 1-2 2n

trimestre: unitats 3-4

3r trimestre: unitat 5

- Per al lèxic, la classe treballarà de forma conjunta buscant i proposant vocabulari específic sobre cada tema. Així, es generarà un document conjunt de vocabulari que complementarà el professor.
- Si sorgeixen dubtes sobre qualsevol aspecte gramàtic, fonètic, comunicatiu o lèxic que requereixen una explicació ràpida, es farà, tot i que siguin punts que s'hagen de tractar en un futur.
- Cada unitat es complementarà amb feina a casa (mediacions i expressions escrites que suposaran un extra a la nota de l'avaluació final).

Avaluació 0

Prova escrita i oral nivell C1, per comprovar que eixos coneixements estan ja assolits.

Unitat 1 *Naturalment*

Gramàtica

El sistema vocàlic: vocalisme tònic i àton.

Alternances a/e, o/u, i/e

Vacil·lacions en l'ús de les vocals

Consonantisme: ortografia

Accentuació i dièresi: casos excepcionals, canvis normatius

Lèxic Sostenibilitat

Gentrificació

Natura

Medi ambient

Fonètica

Paraules amb les vocals o / e obertes i tancades que presenten

vacil·lacions en la pronunciació

Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica: elisió, sinalefa, neutralització, assimilació, dissimilació

Articulació dels sons consonàntics

Fenòmens consonàntics de fonètica sintàctica: emmudiments, sonorització...

Pronunciació del pronom feble HO

Continguts comunicatius

Comprensions orals i escrites sobre els temes tractats.

Mediació escrita en format d'entrada de blog.

Mediació oral: mediar la informació d'un mural del

carrer Text argumentatiu: article d'opinió

Text explicatiu

Unitat 2 Aprendre la lliçó

Gramàtica

Gènere i nombre: aspectes

complicats Verbs: temps, verbs més

irregulars Verbs transitius i intransitius

Verbs pronominals i no pronominals

Lèxic

Educació i activitats acadèmiques

Cultura i activitats artístiques

Informació i mitjans de comunicació

Locucions i frases fetes

Expressions equivalents a "molt"

Fonètica

Articulació correcta dels sons de la

llengua Ús de la prosodia per a destacar

el discurs

Continguts comunicatius

Comprensions orals i escrites sobre el tema en

qüestió Elaboració d'un article de divulgació

científica Mediació oral sobre educació inclusiva

Unitat 3 No soc cap menfot

Gramàtica

Pronoms Febles

Preposicions

Lèxic

Òrgans de govern

Temes socials

Igualtat de gènere

Drets

Fonètica
Fonètica sintàctica dels pronoms febles
Articulació correcta dels sons de la llengua Ús de la prosodia per a destacar el discurs

Continguts comunicatius
Fer comentaris crítics usant l'humor i la ironia Fer una queixa atenuant el discurs
Redactar un full de petició de signatures
Carta formal

Unitat 4 **Salut i força al canut!**

Gramàtica
Pronoms relatius

Lèxic
Salut, higiene i cures físiques
Relacions personals i socials
Emocions, desitjos i anhels
Trets de la personalitat

Fonètica
Articulació correcta dels sons de la llengua Ús de la prosodia per a destacar el discurs

Continguts comunicatius
Comprensió de textos introspectius i reflexius Comprensió de poemes i cançons Producció de textos emotius
Expressar sentiments i emocions
Descripcions físiques, psicològiques, estat d'ànim
Escriure en un dietari per a expressar sentiments, emocions... Fer un discurs emotiu

Unitat 5 **Món laboral**

Gramàtica
Determinants
Adverbis
Conjuncions

Lèxic

Economia i empresa
Treball i activitats
professionals Drets laborals
Malalties laborals

Fonètica
Articulació correcta dels sons de la
llengua Ús de la prosodia per a
destacar el discurs

Continguts comunicatius
Comprensions orals i escrites sobre el món laboral
Parlar sobre drets laborals
Redactar un informe

Unitat 6 Repassem (abril-maig)

Gramàtica
Consolidació de les qüestions gramaticals i ortogràfiques
Lèxic
Selecció dels mots destacables en els camps semàntics
treballats Recerca de sinònims per evitar mots crossa
Locucions i frases fetes

Fonètica
Articulació correcta dels sons de la llengua
Ús de la prosodia per a destacar el discurs
Fonètica sintàctica
Prosòdia

Continguts comunicatius
Revisió de la tipologia textual
Destacar els aspectes rellevants en la comunicació
Diàlegs que funcionen
Comprensió de textos orals i escrits que tracten sobre temes
d'actualitat Producció i mediació sobre temes d'actualitat